

बेराडसमाचार

Berar Samachar.

वर्ष ४७]

आकोला-- सोमवार तारीख ४ माहे आगष्ट सन १९१३ ई०

[अंक ३०]

वर्गणीचे दर

आकोल्यातील लोकांस.....१ रुपया
बाहेरगांवी ट. हां. २ रुपये
वर्गणी आगाउच घेण्याची वढिवाट
ठेविली आहे.

नोटीशीचे दर

दर ओळीस दीड आणा.
हेडिंगच्या दोन ओळी धरल्या जातील-
नोटीस सुवाच्य असली पाहिजे.
सूचना:- गुरुवारच्या आंत येणाऱ्या
नोटीसा त्याच आठवड्यांत घेतल्या जातील.
पापुढे येणाऱ्या नोटीसास स्पेशल चार्ज पडेल.

जाहिरात

मुंबई ब्यांकेची सेव्हिंग ब्यांक
हा बँकेत खाली दिलेल्या अटीवर ठेवी
ठेविता येतात.

क्रोणत्याही वर्षाचे १ ले जानेवारी
आणि ३१ दिसेंबर याच्या दरम्यान एक
इजार रुपये पर्यंत पैसा ठेविला जाईल.

ठेवी दोन अथवा अधिक इसमांच्या
नांवावर ठेविता येतील आणि तो पैसा
व्यापिकां एकास अथवा जास्त इसमांस अगर
व्यापिकां मयताचे मार्गे राहिल त्यांस काढतां येईल

व्याज दर साल दर शेकडा तीन रुप-
प्रमाणे दिले जाईल. व्याजाची आकारणी
प्रत्येक महिन्याची जी कनिष्ठ शिल्लक
असेल तिजवर केली जाईल. मात्र पांच
इजारावरील शिल्लक रकमेस व्याज नाही.
नियमांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां
मिळतील.

मुंबई ब्यांक } G. A. Phillips.
आकोला २१.९.१० { एजंट
नं १

मुंबई बँकेचे सोने.

मुंबई बँकेचा छाप असलेल्या उत्तम कसाच्या
सोन्याच्या चिपा मुंबई बँकेच्या आकोले
आणि उमरावती येथील ऑफिसांत विकत
मिळतील. गिन्हाइकाने जास्त माहिती करितां
बँकेत तपास करावा.

एका चिपचे वजन २६३ तोळे असते.
सधारण माव वच्हाइ समाचार वर्तमानपत्रांत
बजारभाव ह्या सदराखाली सापडेल.

मुंबई बँक } G. A. PHILLIPS.
आकोला २१.९.१० { एजंट
नं० नं० २

जाहिरात

सर्वत्र लोकांस जाहीर करण्यांत येते
की श्रीसमर्थ गजानन आवळीया महाराज
संस्थान शेगांव यांचे समाधीचे (मंदिराचे)
काम बांधण्याचे मुळ आहे यास लागणारा
खर्च फार असून तो लोकाश्रयावर अवलंबून
आहे. वर्गणीचे कामी संस्थानाकडून हरी
कुकाजी आणि बंकटलाल भवानीदास व
गोपाळ मारुती लडळ व रावजी नारायण
महाजन यांस वसूल कर्ते नेमिले गेले
आहे. कांती लोक हरदास संन्याशी वगैरे
हे या मठाचे कामासाठी वर्गणी वसूल
करतात म्हणून समजून त्यांस वर्गणी न
देतां या वरील ४ इसमांसच वर्गणी देत
जावी. चार इसमांबद्दल ज्यास संशय
येईल त्यांनी वर्गणी शेगांवकर भिकाजी
खडुजी पाटील यांचे दुकानांनी मनीआर्डरीने
पाठवावी.

स्थापक

रामचंद्र कृष्णाजी पाटील
नं० नं० ३

बच्हाडांत खात्रीची उत्तम नवीन
सोय.

खरे गारेचे थंडचष्मे

आहीं मुद्दाम बच्हाडच्या लोकाकरितां
डोळे तपासून सर्व तन्हेच्या फ्रेमसहित
खरे गारेचे थंड चष्मे माफक दरांने
विकण्याचे दुकान काढले आहे. मुंबई
वगैरे मोठ्या ठिकाणाच्या भक्क्यावर मंडळी
कशी फसतात हे सर्वांना श्रुतच आहे
सर्व गरजूनी अनुभव घेवून पहावा.

गोपाळ पांडुरंग आणि कंपनी
नं० नं० ४ आकोला

अनेक पदवीधरांनी चालविलेले लोकप्रिय
ज्ञानामित्र मासिक

यांत अनेक विद्वान तज्ज्ञ पदवीधरांचे
सोप्या भाषेत लिहिलेले निवडक शास्त्रीय
लेख, बोधप्रद व मुरस गोष्टी, नवे
शोध, सोपे कलाहनुनर, स्थलवर्णने, नामा-
ंकित कार्याच्या प्रामादिक कविता इ०
अनेक सर्वोपयोगी विषय येतात. चालू
वर्ष ७ वें. सालअखेर उत्कृष्ट कादंबरी
वर्क्षास. वा. वर्गणी व्ही पी सह फक्त
दीड रुपया. नमुना अंक ४३॥ त्वरा करा!

ज्ञानामित्रकर्ते, पुणे-सिटी,
नं० नं० ५

अजब करामत.

वालधुधा निवारण- लहान मुलांस वर
दूध घालण्याने होणारे संप्रहणी, उडते
इत्यादि सर्व विकारावर हे सत्व अप्रतीम
गुणकारी आहे. मुले हैसेने घेतात.
कि० १ तो० ४२ आणे.

हेमसुधा- धुपणी हा रोग पुष्कळ
स्त्रियांना जडतो. यावर खात्रीचा उपाय
न मिळाल्याने कित्येक स्त्रिया कुचमत
आहेत. या औषधाने कसलीही धुपणी
नाहीशी होऊन अंगांत तरतरी येते. परमा
व गरमी यावर ही याच तात्काळ गुण
येतो. कित्येकांची खात्री झाली आहे
कि० १ वाटलीस ३ ६०

कामधेनुगुटिका- अलीकडील निराने-
राब्या परिस्थितीमुळे लेकुरवाळ्या आयांना दूध
येत नाही. त्यामुळे अशक्त व रोगी
होतात. याचे सेवनाने पुष्कळ निरोगी दूध
येते. पुष्कळांना अनुभव आला आहे.
कि० ३ गोळ्यास ४६ आणे.

जानकीबाई गानडे } सांगली,
नर्स अॅण्ड मिड्वार्डफ. }
नं० नं० ६

रामबाण उपाय.

रक्तपिती व कोड
दहाहजार पुड्याफुकट. आहीं आमच्या
औषधाची खात्री पटवी म्हणून १००००
नमुन्याच्या पुड्या करण्याचे योजिले आहे
या पुड्या वरील महारोग दुरस्त होणा-
सारख्या आहेत. हे त्या निःसंशय सिद्ध
करितील. या पुड्या वापरून अनुभव
पहावा म्हणजे खात्री होईल. नमुन्याच्या
पुडीची किंमत फक्त ४३ ठेविली आहे.
ही किंमत फक्त टपाल इशील वगैरे
खर्चापुरतीच आहे

२ आहीं रक्तपिती, कोड, हे कसे
उद्भवतात त्याची शुश्रूषा कशी करावी?
वगैरे माहितीचे इंग्रजी व बंगाली भाषेत
पुस्तक तयार केले आहे तेंही पण
गरजूनी अवश्य वाचण्या लायक आहे.

म्हणजे त्या पुस्तक चालू वर्षी शेगाची
पूर्ण माहिती हईल किंमत फक्त ४ ट. त.
सह ॥ सर्व पत्र व्यवहार येथेत करावा.

पण्डीत कृपाराम
८ नंदीवागानेलेन पो. साळकिया जि.
हावरा.

नं० नं० ७

शास्त्रोक्त वशीकरणयंत्र

इसे सीधी मुनामें बांधकर जिस किसी
स्त्रीपुरुषसे प्रीति करोगे तो वही आपके
वशमें होगा दक्षिणा ॥॥॥ पौर्णिमा डा० म०
जुदा पत्र हिन्दी वंग्रेजीमें देना. डोडूवाळा
चमत्कारी कार्यालय जलेशर जिळा एटा
नों. नंबर ८

अनायासें देवदर्शन.

नोटपेपर्स:- श्री गजानन, दत्तात्रय, मारु-
तो, शंकर व नरहरी या पैकी कोणता
ही एक मूर्ती रंगांत दावून उठाव
(एम्बास) छापलेले, १०० प्रेप्रनाईट
नोट पेपर्स व त्याच्या वेताची चौक
१०० कडहरे येकी किंमत ४८ सूचन
०१२ दोन्हीमिळून किंमत रु. १
रु. १४६ नये. कारण एक
युरोपियन गुरूचे
यापि दुसरी गोष्ट
गणाची आढ्य
राहण्यास हिंदूनी
वाभिमानाळा हानि
रोपियन हिंदूनी
गोष्ट खरी
सरसकट केलेले
समत होण्यासा

सर्वत्र एजंटम् पाहिजे
पता:- बंद्रे आणि कंपनी न गुरूचे विद्य
नं० नं० ९

हिंदुस्थानावर अरिष्ट.

हिंदुस्थानातील राहिवशांच्या पाठीस उजर
व हिंवताप यांचे अरिष्ट सदोदित लागलेले
आहे पण त्याचा प्रतिकार करण्यास वाट
झिवाळा यांचे हिंवतापाचे औषध व गोळ्या
हे रामबाण आहेत. ताप किंवा शीतज्वर
येणारसे वाटतांच हे औषध घ्यावे. कि. १ रु
वाटलीवाळा यांच्या निस्तेज लोकांसाठी
शाक्तिकारक गोळ्या

हे औषध घेतल्याने आगवटा, मेंदूचे
श्रम, पौरुषनाश, अशक्तता व क्षयरोगाचे
स्वरूप, त्याप्रमाणे अनोर्ण इ. इ. विकार
ताबडतेव दूर होतात. किं रु. १०८

वाटलीवाळा यांचे दंतमंजन.
हे दंतमंजन मायफळाशी काही इंग्रजी
औषधांचा वैद्यकीय रीतीने मिळाफ करून
वनविले आहे. कि. ०४

वाटलीवाळ्याचे भक्क्यांवर मलम
यांने गजकर्ण, कुजळी खळज याच
विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो. कि. ४४
ही औषधे सर्व औषधी विकणाऱ्या
दुकानावर व डॉ. एच. एल. वाटलीवाळा
जे. पी. मु वरळी लेबोरेटरी दादर, मुंबई
यांनकडे मिळतात.

नं० नं० १०

नारदार व इनामदार सभा यवतमाळ

परिशिष्ट—(ब)

खातेवार जमाखर्चाचा खर्डा

ता. १ जून स. १९१२ ते ता. ३० जून
(१९१३ पर्यंत म. १३)

जमेकडील तपशील

३४६६।=	शिल्क साळ गुदस्त
३२७०।।	या साळांत जमलेली वर्गणी
१।=	कमिशन हुंडीचें
३।।=	किरकोळ जमा-अडगळ सामान विक्री बदळ
१९९५५।।	व्याज ता. ३०-६ इ. पर्यंत
	१९१३
३४७०।।।।	एकूण जमा
६९३५४=।।।	एकूण

खर्चाचा तपशील

९०७।-।	ठरीव खर्च खाते
	३९० पगार कारकुनाचा
	६०।-। पगार शिपाई
	९७ घरभाडे
९०७।-।	
२१२।।-।	आफीस खाते
	१४०।।= टाईप राइटर
	४० आळमायरी
	३२६= रेंगी व बेल
	यांचें सामान व वैरण-वेगरे

२१२।।-।

लायब्ररी खाते कुकें व वर्त-पत्रे वेगरे

सरकार-दरबार खाते ना. चीफ कमिशनर साहेबांना मानपत्र देण्याच्या समारंभाचेवेळी वकील खाते-

मि. मोरोपंत जोशी अडव्होकेट उमावती यांस फुल बॅच पुढील अपिला करितां.....

८६४-॥

४७

१४।।=॥

२५=

प्रवास खाते

छापई व लिखाई खर्च पोस्टेज खाते

कमिशन खाते

१३५= नोटिसा

वाटण्यांवाळी

कमिशन

६। म. आर्ड-रीचे

कमिशन

४।।= हुंडीचे

कमिशन

२४५=

८०=।

९।।-।

१७८४।।।।

३१९२।=

सादील खाते.....

किरकोळ खाते.

एकंदर खर्च

शिल्क साळ अखेर

२१०० मि. भि. व्यं.

द्रवीड यांचेकडे

शं. ॥ व्याजानें

२९०० शेट शेरमळ

सुरजमळ यांचे

कडे शं. ॥-व्याजानें

६६ मि. भट वकील

यांजकडे

४८६।= सेक्रेटरी मि.

काणेयांचेजवळ

९१९२।=

R. G. Bhagwat

D. K. Kane

कारकून

सेक्रेटरी

इ. इ. सभा.

इ. इ. सभा.

ता. ४-७-१३

ता. ६-७-१३

हा जमा खर्चाचा खर्डा तपासला असतां बरोबर आहे. ता. ९-७-१३ इ.

Y. D. Deshmukh

आडिटर

B. K. Landge

व्हाडस चेअरमन

9/7/13

पत्र व्यवहार

जैन धर्मी आचार्य अमित्रती स्वामी यांनी केलेले ध्यान'

धर्माचें खरें रहस्य, अथवा त्यांतील उच्च कल्पना, या त्यांच्या धर्माचे साधारण लोक कल्पना वरून समजत नाहीत. त्या त्या धर्माचें तत्व विचारांत अथवा भक्ति-पूर्ण अंतःकरणानें जे उद्गार निघाले असतात. त्यांत, या धर्माचें रहस्य दिसून येतें.

दिसेंबरचे १९१२ थिऑसॉफिस्टचे अंकांत मि. अजितप्रसाद एम. ए. एल. एल. बी आणि चैतन्यदास वि. ए. वि. एस्. सी. यांनी केलेले जैन ध्यानाचें इंग्रजी भाषांतर दिले आहे. त्याचा भावार्थ मराठी वाचका करितां देत आहे.

(१) हे प्रभो! माझे आत्म्यास तूं असें कर कीं जेणें कळून त्याचे सर्व ठिकाणीं सर्व भूत मात्राबद्दल प्रेम राहिल, विद्वान लोकांचें सहवासांत त्यास सुख होईल, जे दुःखांत आहेत त्यांचे करितां खरोखर कळवळा उत्पन्न होईल, व ज्यांचे मन निष्कारण कलुषित झाले आहे त्यांज-बद्दल साहानुभूती राहिल.

२. हे जिनेंद्र! तुझे कृपाप्रसादानें माझे ठिकाणीं अशी शक्ति येवो कीं म्याना पासून जशी तळवार निराळी काढता येते- त्याप्रमाणें निर्दोष व सर्व शक्तिमान अशा आत्म्यास शरिषापासून मजला निराळे काढतां येईल.

३ हे प्रभो! सर्व विषयाळसाचा पूर्ण नाश झाल्यानंतर सुख दुःख, शत्रुमित्र, लाभहानी याबद्दल तसेंच घरीं अथवा बाहेर माझी समबुद्धि राहो.

४. हे साधुश्रेष्ठ! हे योगेश्वर! माझे हृदयाचे ठायीं तुझें चरण नित्य राहून त्यांचे प्रकाशानें माझे हृदयागारांतील सर्व अंधकार दूर होवो. त्या चरण कमळाचा माझे हृदयतळावर ठसा उमटो, तें चरणकमल अंतःकरणावर कोरले जावोत, त्या ठिकाणीं तें निरंतर राहोत, त्यांची प्रतिमा तेथें उठो, आणि त्या बरोबर माझें अंतःकरणाची ऐक्यता होवो.

५. हे प्रभो! जर माझे असावध चलनवळनानें एखाद्या सेंद्रिय जीवाचे शरीर भागाचा नाशझाला असेल, त्याचा शरीर भाग तुटला असेल, दुखावला असेल अथवा कोणतीही त्यास इजा झाली असेल, तर त्या माझ्या चुकीचा परिणाम होऊ देऊनको (मला क्षमा कर.)

६. इंद्रिये आणि मनोविकारांच्या स्वाधीन होऊन मोक्षपथा पासून भ्रष्ट झाल्यानें मजकडून मूर्खपणानें शुद्धाचरणांचे नियम मोडले असतील तर हे प्रभो, त्या चुका दुरस्त कर (त्यांबद्दल मला क्षमा दे.)

७. वैद्य, ज्याप्रमाणें औषधाचे वलनें विषाचे परिणाम पूर्ण पणें नाहिसें करितो, त्याप्रमाणें काईक, वाचिक आणि मानसाक पातक- ज्यापासून जगातील सर्व दुःखे निर्माण होतात- तें पातक अत्यानात्मविवेक स्वदेप शोधन आणि पश्चात्तापानें मी दूर करितों.

८. हे जगज्जेता! मी अतिक्रम, व्यति क्रम, अतिचार आणि अनाचार यापासून उत्पन्न होणाऱ्या सर्वतऱ्हेचे दोषाबद्दल प्रायःश्रित वेऊन मी आपली शुद्धि करितों.

(९) अवश्य लागणाऱ्या अंतःकरण शुद्धतेचा भंग- त्यास अतिक्रम क्षणतात. आचार धर्मास सोडून वागणें हा व्यतिक्रम होय. हे प्रभो; विषय लंपटता- हा अतिचार होय व त्याच विषयांचे ठिकाणीं अत्यंत आसक्ति असणें यास अनाचार क्षणतात.

१०. हे सरस्वति देवी, मी तुझी प्रार्थना करितों कीं जर माझे तोंडून निरहेतुक, निरर्थक अशुद्ध, ज्ञानविरहित असे शब्द निघाले असतील तर तूं मला क्षमा कर व सर्वगत अशा ब्रह्माचें ज्ञान व्हावें क्षणतूं मला आशिर्वाद दे.

११. हे देवी, तूं सर्व इच्छित वस्तु देणाऱ्या चिंतामणी रत्नाप्रमाणें आहेस. माझे हातून तुझी पूजाघडून तुजपासून मला ज्ञान, मनोजय, विचारशुद्धि आत्मज्ञान व पूर्ण व नित्य सुखाची प्राप्ति होवो.

१२. तो सर्वशक्तिमान देवाधिदेव माझे हृदयांत निरंतर वास करो- तो सच्चिदा नेंद्र स्वरूप असून, अव्यंग, जगव्यापक, ध्यानगम्य व त्यासच परमात्मा असें क्षणतात.

१३. तो देवाधिदेव निरंतर माझे हृदयांत वास करो, जो सर्व संसार दुःखाचा नाश करणारा आहे, जो सर्व जगाचा अंतर्दामी साक्षी आहे, व तो सर्व गत असून भक्तास दिसणारा आहे.

१४. तो देवाधिदेव माझे हृदयांत सदा वसो ज्यानें मोक्षपथ स्थापित केला आहे, जो जन्म मरणातीत आहे, जो जगत् साक्षी आहे व जो निरवयव असून निर्दोष आहे.

१५. तो देवाधिदेव माझे हृदयांत निरंतर वास करो- ज्यानें सर्वभूत मात्रास आपलेसें केलें आहे, जो सर्व विकार दोषातीत आहे, जो प्रत्यक्ष ज्ञानस्वरूप आहे, जो इंद्रियातीत आहे व जो नित्य आहे.

१६. तो देवधिदेव माझे हृदयांत निरंतर वास करो जो सर्वांचे कल्याणार्थ सर्वगत आहे, जो पूर्ण आहे, जो सर्व साक्षी आहे ज्यानें सर्व कर्म बंधनाचा नाश केला आहे व ज्याचे ध्यान तपांन सर्व दुःखाचा नायनाट झाला आहे.

१७. कितीही वार अंधकार असला- तरी तो जसा प्रखर सूर्य किरणास स्पर्श करू शकत नाही, त्याप्रमाणें दुष्कर्म ज्यास स्पर्श करू शकत नाहीत अशा सर्व शक्तिमान प्रभुस- मी शरण आहे. जो निर्लेप, नित्य व एक असून अनेक आहे.

१८. मी त्या सर्व शक्तिमान प्रभुस शरण आहे जो आत्मस्थित असून सर्वांस ज्ञानप्रकाश देऊन सर्व जगास प्रकाशीत करित आहे. त्याची बरोबरी श्रीसविताही करू शकत नाही.

१९. मी त्या सर्व शक्तिमान परमे-श्वराचा आश्रय करितो. पहिले छटव्यास ज्यास सर्व जगत् प्रत्यक्ष आहे जो शुद्ध, नित्य, शान्त असून त्यास आदी व अंत नाही,

२०. मी त्या सर्व शक्तिमान प्रभुस शरण आहे. त्यानें सर्व वासना, अभिमान मोह, काळजी, निद्रा, भीति, दुःख या सर्वांचा नाश ज्याप्रमाणें वडवाग्री अरण्यचा नाश करतो त्याप्रमाणें केला आहे.

२१. ध्यानाकरितां कुशासन, अथवा पाट, पापाण अथवा जमिनीचा तुकडा असला पाहिजेच असे सांगितले नाही. ज्ञानवान लोक क्षणत आले आहेत कीं ज्यानें पाडेपू जिकले आहेत असे आत्म स्वरूप हेंच ध्यानाचे शुद्धासन आहे.

२२. हे सन्मित्रा, तादात्म्य होण्यासाठीं आसनाची ऐहिक दानाची अथवा सभा भरविण्याची गरज पडत नाही. सर्व बाह्य वस्तूबद्दलची वासना सोडून दे, आणि स्व-स्वरूपाचे ठायीं हरएक तऱ्हेनें अत्यंत श्रद्धा-पूर्वक तत्पर रहा.

२३. बाह्यविषय माझे नाहींत व मीही त्यांचा कषा होऊं नये” ह्या गोष्टींचा निश्चय करून सर्व बाह्यविषयाचे पाश तोडून टाक. तसेच हे मित्रा, तुला मो-क्षाची इच्छा आहे तर निरंतर आत्म स्थितीत राहत जा.

२४. तूं जो आपलें ठिकाणीं आत्म-स्वरूप पाहतेस तो तूं शुद्ध, बुद्ध व दिव्यदृष्टि आहेस. जो तपासि अंतःकरण एकाग्र करितो तो जसा असेल त्या स्थि-तीत परमात्म्याशीं तादात्म्यता पावतो.

२५. स्वरूपता माझा आत्मा अथवा मी एक, नित्य, शुद्ध आणि सर्वज्ञ आहे. बाकी सर्व माझे बाहेर असून, अशाश्वत आणि कार्यफळ आहे.

२६. ज्याची स्वशरीराशीं देखील ऐक्यता होऊ शकत नाही त्याची ऐक्यता पुत्र, भार्या अथवा मित्र या बरोबर कशी होऊ शकेल. शरीरावरील त्वचा निराळी केल्यास त्याजवरील छिद्रे कोठे राहतील?

२७. आत्म्याचे शरीरांत वास्तव्य झाल्या मुळे त्यास पुष्कळ तऱ्हेच्या यातना भो-गाव्या लागतात; क्षणत ज्यास मुक्ति पाहिजे असेल त्यानें प्रथम मनानें, वाणीनें व क्रियेनें या शरीराचा संबंध सोडला पाहिजे.

२८. प्रथम तूं संदेहापासून मुक्त हो, ज्या संदेहाच्या योगानें तूं या जगत्स्वरूप अरण्यांत गोंधळून गेला आहेस. तूं आपणास (देहापासून) वेगळ समज व परमात्म चिंतनांत निमग्न रहा.

२९. चांगळे अथवा वाईट जसे कर्म तूं केले असतील त्याचें फळ तुला आतां भोगावें लागेल. जे तूं आतां भोगीत आसेस त्या भोगास कारण दुसरे कोणी तरी आहे असे समजल्यास तूं जें कांहीं कर्म केलेस त्यांचे फळ मिळाले नाही असें क्षणावयाचें.

३० शरीरस्थिचे कर्म एका बाजूस ठेऊन (शरीराचे ठिकाणी राहणाऱ्या अभिमानी जिवा कडून घडलेले कर्म एका बाजूस ठेऊन एक दुसऱ्यास कांहीं देऊं शकत नाही. ज्यांचे कर्म त्यासच भोगावे लागते) एकाप्र चित्ताने याचे मनन कर आणि कर्म भोग देणारा दुसरा कोणी आहे ही कल्पना सोडून दे

३१ तेच पुरुष मुक्तिरूप परमसुखाचा आस्वाद घेत असतात, कीं जे निरंतर परमात्म चित्तनात राहतात जे परमाम तत्व अमितमतीस परम पूज्य आहे, जें अत्यंत स्तुतिपात्र आहे.

३२ वर सांगितलेल्या वृत्तीस श्लोक पठणाने व जो एकाप्र अंतःकरणाने परमात्म चित्तन करील तो अशा अदळ पदास पोहोचेल कीं तो तेथून कधीही च्युत होणार नाही.

नागपर चिंतामण हरी मराठे

श्रावण शुद्ध २ शके १८३९ प्रमादी

प्रो० बेस यांचा शोध०

सध्याच्या काळांत तरी कलकत्त्याचे प्रो. जगदीशचंद्र बेस यांच्या सारखा शास्त्रीय शोधक सगळ्या हिंदुस्थानांत नाही असे ह्मणणे गैरवाजवी होणार नाही. यांनी आतांपर्यंत लाविलेले अपूर्वशोध व त्यापासून विद्यमान पिढीच्या ज्ञानांत पडलेली भर याविषयी आम्ही वेळेवेळीं लिहीलेच आहे. यांच्या शोधाच्या योगाने पाश्चात्य तत्त्वज्ञाना आपले पूर्वग्रह बदलावे लागले आहेत व आमच्या ऋषिवचनांचे समर्थन झाले आहे. सर्व विश्वांत एक चैतन्य भरले आहे हे तत्त्व पाश्चात्यांनी कबूल करण्यास त्यांच्या शोधाने भाग पाडले आहे. अथेकडे रॉयल सोसायटीच्या विद्यमान निघणान्या मासिकांत त्यांच्या आणखी एका शोधासंबंधाची अपूर्व माहिती आली आहे. लाजाळू ही वनस्पती

माकोला १९१०.९.१ सुद बांगडी सक्ष
नवीनखा वा नवानखा द० खु०
देवलाल लडुलाल अगरवाळे द० खु०
चेद्रमान सोनार्जा द० खु०
रुणराव विठ्ठलराव देशमुख द० खु०
गणुजी वा चहादू माळी तुमची नि. खु.
माधव यादव तेजी वडेनेर नि० खु०
रुस्तमराव गणपतराव वडेनेर द० खु०
पेदरी वा गुंडानी कासार द० खु०
नो० नं० १६

नोटीस

नोटीस बेशमी राधा मर्द रामचंद्र
कुणपक्षी रा० खामगांव
इस -
मी खर्ची सही करणार इनकडून
नोटीशीने कळविण्यांत येते कीं, कसवे

त्या कायद्याचे स्मरण करून देणारे प्रसंग ठिकठिकाणची सुधारक मंडळी दरसाल मुद्दाम घडवून आणत असते. या प्रसंगां व्याख्यानें होतात, निबंध वाचले जातात, व विधवापुनर्विवाहाला लोकांची अनुकूलता कितीशी आहे याचा आढावा काढण्यांत येत असतो. सामाजिक सुधारणेची ही बाब सध्याच्या काळीं आपल्या दक्षिणी समाजांत तरी निदान लोकांच्या सहानुभूतीला आपल्याकडे आकर्षण करून घेत आहे. या बाबीला विरोध तरी निदान कोठेही नाही. जर कोठे तो असला तर बहुधा या सुधारणेचे समर्थन करू पाहणाऱ्या सुधारक लेखकाच्या मूर्खपणाच्या कोटिक्रमा-मुळे तो उत्पन्न झालेला आहे असे बहुधा आढळून येईल. पुण्याच्या एका पत्राचे संपादक अथेकडे आपल्या (अ) ज्ञानाचा प्रकाश अथेकडे कसा पाडित असतात याचीं दोनचार उदाहरणे नुक्तीच आम्ही दिलीं होती. त्यांच्या अकलेचा आणखी एक मासला ता. २७ जुलैच्या अंकांत वाचकांस पाहण्यास मिळेल. विधवा विवाहाचे समर्थन करताना हे पत्र ह्मणते कीं प्रत्येक विधुर झालेल्या तरुण सुशिक्षितावर एकेका गतमर्त्येकाचा हक्क आहे. या वाक्याचा अर्थ स्पष्ट करून सांगायचा ह्मणजे प्रत्येक विधुर झालेल्या तरुण सुशिक्षिताने विधवेशींच आपला विवाह करून घेतला पाहिजे असा आहे. असें हे विधान स्वतःवरची जबाबदारी ओळखणारा कोणीही विचारी संपादक कधीही करणार नाही. विधवापुनर्विवाहाच्या शास्त्रसंमतीचा प्रश्न बाजूला ठेविला तरी प्रत्येक विधुर सुशिक्षिताने विधवेशींच विवाह केला पाहिजे, नाहीतर त्याने आपल्या शिक्षणाला बऱ्या लाविला, असे विधान करणे हा किती मूर्खपणा आहे! सगळ्या तरुण सुशिक्षित विधुरांनी या पत्रकर्त्याचा उद्देश विधवेशींच लग्न करावयाचे असे मनांत आणिल्यास त्याचा काय परिणाम होईल? इतक्यांना विधवा वधू मिळतील कीं नाही? मिळाल्या तरी त्यामुळे कुमारीकांना योग्य वर मिळण्यास अडण पडेल याची वाट काय! वगैरे प्रश्न या शहाण्या पत्रकर्त्याच्या तरतरीत मंडूला शिवलेच नाहीत. समाजांतल्या व्यक्तींचे परस्परावर हक्क कोणते असतात व ते कोणे निर्माण होतात वगैरे समाजशास्त्राची तत्त्वे पूर्णपणे अपरिचित प्रमाणे दोघावरही अलड व उच्छेखल काम चालवीन कारण वामन हा माझा विधियुक्त दत्तक पुत्र नाही. व लखवळची सर्व इस्टेट वडीकोपारि; लोकप्रिय मी स्वतः मिळविलेली आहे. माझे दुसऱ्यास त्या इस्टेटची विरहेवाट मुळीच हक्क नाही. ह्मणून व मन पदवीधरांचे कोणी कोणत्याही तरेचा देण्डक शास्त्रीय व्यवहार करू नये. व केल्य गोष्टी, नवे मी मुळीच जबाबदार ना लवणनें, नामांता० ३० माहे जुलै १९ काविता इ० येतात. चालू सहीची निशानी अ. कृष्ण कादंबरी चंद्रमान राधोबा पी. सह फक्त ३॥ त्वरा करा! पापट

नो० नं० १८ सिटी,
नो० नं० १०

सध्याची धार्मिक स्थिति.

आमच्या समाजाची सध्याची धार्मिक स्थिति कशी आहे हिचे व कोणत्या धर्मकल्पना आमच्या समाजांत आढळून येत आहेत हे पाहिले ह्मणजे अत्यंत निराशा होते किंबहुना हिच्या भावी परिणामाविषयी भीतीही वाटू लागते. या स्थितीचे उत्तम वर्णन एका लेखकाने पुढील शब्दांत केले आहे तें अगदी यथार्थ आहे. तो ह्मणतो -

“जे सुखवस्तु व श्रीमंत आहेत त्यांची व देवाची गांठ बहुधा कधीच पडत नाही. घरातील देवघरांत ज्या प्रतिमा असतील त्यांची पूजाआर्चा करण्याकरितां ब्राह्मण ठेविलेले असतात. यजमानाचा व देवाचा संबंध कधी येत असेल तर तो महिन्याकांठी कारकूनाकडून ब्राह्मणाचा पगार चुकविण्यापुरता. एरव्ही देवाची आठवणही होत नाही. ही नित्याच्या पूजेची गोष्ट झाली. नैमित्तिक पूजा ह्म० गणपति, सत्यनारायण अशा पूजेच्या प्रसंगां यजमान स्वतः पुरोहिताच्या साऱ्याने पूजा करित असतो. अशावेळीं आप, इष्टमित्र मंडळीस आमंत्रण असते. या आमंत्रित मंडळीस आपल्या श्रीमंतीचे प्रदर्शन कसे करून दाखवितां येईल इकडेच बहुधा यजमानाचे लक्ष असते. मंडळीस बसण्यास गाथा गिरद्या, रोपनाई, नैसर्ग्यास भरजरी पीतांबर, सहचारिणीस बरोबर घेऊन पूजा करणे असल्यास तिला नखाशिखांत दागिन्यांनीं मढविणे याची आधी उत्तम तयारी व थाटमाट यानकडेच विशेष लक्ष असते! जणू काय ही गणपतीची आरती नसून जमलेल्या मंडळीनें आपला थाटमाट पाहून आपली आरती उर्फ प्रशंसा करू लागते! नित्य व नैमित्तिक पूजेचा असा प्रकार आहे. सध्या अर्चन वगैरे नित्य कर्माची अशीच स्थिति आहे. बहुधा संध्येची आठवण अलिकडे पुष्कळ लोकांस पडत नाही. सध्या ह्मणजे पळी पंचपात्रीची कवाईत अशा संध्येनें देवाची काय आठवण होत असेल आम्हाची शुद्धी कशी सोपत असेल व अंतःकरणांत कोणते शुभ संस्कार होत असतील याची कल्पना करावी.

उपवास, व्रत, वैकल्ये, नवस, तीर्थयात्रा इत्यादिकांची हीच स्थिति. उपवासाचे समर्थन वैशकुण्ठीनें करणारे करोत, सीताराम दुकान इगोळी या दान्हा दुकानांजुंजां किमत १.०० ठावेला पन. ही किंमत फक्त टपाल हशोल वगैरे खर्चापुरतीच आहे

२ आर्ही रक्तपिती, कोड, हे कसे उद्धवतात त्याची शुश्रुषा कशी करावी? वगैरे माहितीचे इंग्रजी व बंगाली भाषेत पुस्तक तयार केले आहे तेंही पण गरजूनीं अवश्य वाचण्या लायक आहे. ह्मणजे त्या पासून त्वचे संबंधी रोगाची पूर्ण माहिती हेईल किंमत फक्त ट. ख. सह ॥ सर्व पत्र व्यवहार इंग्रजीत करावा. पण्डित कृपाराम नंदीवागानेलेन पो. सालकिया नि. हावरा. नो० नं० ७

प्रातः झाल्यावर धर्मविचाराचा ओघ खुंटावा किंवा त्याला भलताच दिशा लागवी हे साहाजिक आहे.”

गमतीच्या सूचना

हिंदू युनिव्हर्सिटीला सनद मिळण्याला अवश्य येवढा फंड अद्याप मिळाला नाही. द्रव्यसाह्य करणाराचा दुष्काळ दिसतो. तथापि या युनिव्हर्सिटीनें कोणते शिक्षक नेमावे, कोणते विषय शिकवावे, किंवा कशी व्यवस्था ठेवावी याविषयीचा उपदेश करणाऱ्यांचा सुदैवाने दुष्काळ नाही. उकट त्यांचा इतका सुकाळ आहे कीं कोणाचा उपदेश घ्यावा आणि कोणाचा टाकावा हे ठरविणे युनिव्हर्सिटीच्या व्यवस्थापकांस मुश्किलीच झाले आहे. या उपदेशकांपैकीं सूचना सद्भाव प्रेरित आहेत याविषयी शंका घेण्याचे कारण नाही, पण त्या कितपत व्यावहारिक, इष्टफल साधनेपयोगी किंवा हितकर आहेत हे पाहणे मात्र अवश्य आहे. या उपदेशकांपैकीं प्रो० होमरशाम कॉक्स हे एक आहेत. यांच्या कित्येक सूचना गमतीच्या आहेत. पहिली सूचना ही आहे कीं युनिव्हर्सिटीनें प्रिन्सिपलची जागा युरोपियनाला देऊं नये. कारण एक तर विद्यार्थ्यांच्या मनावर युरोपियन गुरूंचे वजन पडणे शक्य नाही, आणि दुसरी गोष्ट युरोपियन लोकांस श्रेष्ठपणाची आख्यायिका असते; त्यांच्या हाताखाली राहण्यास हिंदूनीं कबूल होणे हे त्यांच्या स्वाभिमानाला हानिकारक आहे. कित्येक युरोपियन हिंदूशा उर्मटपणाने वागतात ही गोष्ट खरी आहे, पण कॉक्स यांचे सरसकट केलेले विधान विचारी माणसांना संमत होण्यास रवे नाही. शिवाय युरोपियन गुरूंचे विद्यार्थ्यांच्या मनावर अनिष्ट परिणाम होतात हे ह्मणणे तर अगदीच निरर्थक आहे. युरोपियन लोकांची शिस्त, टापटीप, नियमितपणा, व्यासंग, उद्योग प्रियता इ० गुण विद्यार्थ्यांच्या संवर्थात उतरले पाहिजेत त त्यांना युरोपियन गुरूंच्या सहभासांतच राहणे अवश्य आहे. युरोपियन गुरू आणावया ते मात्र उत्तमांतले पाहिजेत एवढेच ह्मणण्याचा मि. कॉक्स यांचा उद्देश तर त्याविषयी कोणाचा वाद नाही, प्रो० कॉक्स यांची दुसरी सूचना अशी आहे कीं या युनिव्हर्सिटीच्या चाळकांनी युरो

श्रम, धारुषनीश, खबर स्वरूप, त्याप्रमाणे अनीर्ण इ. इ. विकार तावडतोव दूर होतात. किं. रु. १०८ वाटलीवाला यांचे दंतमंजन. हे दंतमंजन मायफळाशीं कांहीं इंग्रजी औषधांचा वैद्यकीय रीतीनें मिळाला करून बनविले आहे. किं. ०४ वाटलीवाल्यांचे गजकर्णावर मलम याने गजकर्ण, कुजली खरून याचा विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो. किं. ०४ ही औषधे सर्व औषधी विकणाऱ्या दुकानावर व डॉ. एच. एल. वाटलीवाला जे. पी. मु वरळी केव्हेरेटी दादर, मुंबई यांजकडे मिळतात. नो० नं० १०

कारभारावर टीका करण्यास भीत नाहीत. वरील तिन्ही मुचनांना कितीस महत्त्व द्यावयाचे याचा विचार हिंदू युनिव्हर्सिटीचे चालक करतील.

स्टांप खाते.

(१९१२-१३ सालची माहिती)

स्टांप खात्याची व्यवस्था रा. रा. रुस्तुमजी फर्दूनजी स्टॉप सुपरिन्टेंडेंट यांच्या कडे आहे आणि १९१२-१३ सालच्या वार्षिक रिपोर्टावरून असे दिसते की ही व्यवस्था फार चांगली असून उत्तरोत्तर या खात्याची भरभराट आहे. स्टॉप खाते हाणजे सरासरी ३७ लक्ष रुपये सालाना उत्पन्नाची जहागीरच होय. यापैकी मध्यप्रांताचे उत्पन्न २२ लक्ष ८३ हजार १९-१६ हजारांनी अधिक आहे. त्या शिवाय पावते स्टॉपबंदल ठोकळ उत्पन्न ६९ हजार रुपये आहे. स्टॉप आकटा खालील उत्पन्नांत वन्हाड व मध्यप्रांत यांची जवळ जवळ बरोबरीच आहे पण कोर्ट फी आकटा खालील उत्पन्नांत वन्हाडपेक्षा मध्यप्रांताचे उत्पन्न दुपटीने आहे. या ३७ लक्षांच्या जहागीरीला एकंदर खर्च ११८२६३ रुपये आहे. त्यापैकी स्टॉपाची विक्री करणाऱ्या ४८७ स्टॉप बंडेदारांस ३३,६०१ रुपये कमिशन द्यावे लागते. आणि बाकीचा सरकारी आमन्यासबंधाचा खर्च आहे. कोर्ट फी स्टॉपाचे उत्पन्न २३,२४,९६८ रुपये असून गेल्या सालापेक्षा २॥ लक्ष रुपयांनी वाढले आहे. वाढीचे मुख्य कारण १९१२ च्या जानेवारीपासून प्रोसेस फीचे उत्पन्न फार वाढले आहे कांकी प्रोसेसचे दर पूर्वीपेक्षा दुप्पट करण्यांत आले. तसेच छिंदवाडा, बेतूल, रायपूर व बिलासपूर या भागांत दिवाणी दावे ही पुष्कळ अधिक दाखल झाले आहेत. नक्के कडील उत्पन्न १,२७,७०७ रुपये असून सुमारे १२ हजारांनी गुदस्तापेक्षा अधिक आहे.

स्टॉप आकटाखालील उत्पन्न १२,६१,८०७ रुपये आहे. यामध्ये वाढवा अंदाज ९१॥ हजारांचा आहे. व्यापारधंदा उत्तरोत्तर चढत्या प्रमाणावर आहे, पिकपाणी रिपोर्टाच्या वर्षी बरे होतं, आणि प्लेगाच्या अभावामुळे सर्वत्र स्वस्थता अधिक असून लोक सुखांत होते. याच गोष्टी

वाढण्यास

नोटीस

नोटीस बेशमी राधा मर्द रामचंद्र कुण्ठपक्षी रा० खामगांव इस-मी खाली सही करणार इनकडून नोटीशीने कळविण्यांत येते की, कसबे

त्या संबधानें सरकारी एक आरोग्य खाते निराळें आहे; या खात्याचे मुख्य सानिटरी कमिशनर मेजर स्टोक्स हे आहेत. त्यांनी १९१२ सालची वार्षिक हकीकत एकत्र केली आहे ती फार महत्त्वाची आहे. आणि काहीं काहीं गोष्टी सार्वजनिक महत्त्वाच्या असून लोकांचे लक्ष्य तिकडे अवश्य गेलें पाहिजे अशी त्यांची इच्छा विशेष दिसून येते.

जन्म

जनन व मरण यांची विलक्षण घडामोड चालू आहे आणि किंबहुना ही दुनियेची रहाटीच आहे. पण चिंतनी गोष्ट दोन बाजूनी उत्पन्न होते. जेव्हां अकाली मृत्यू येतात आणि जननमरणाचे पारडे मरणाकडे अधिक झुकत जाते. १९१२ साली पाऊसपाणी अगदी कांठोकांठ बेताचाच होता, पण तो पिकाला योग्य असा झाला आणि पीकपाण्याची आबादानी ठीक झाली, लोक सुस्थितीत होते, मोळमजूरीचे दर कडक व जबर होते व व्यापारधंदा जोराने चालू होता. अशा स्थितीत प्रजा-निर्माणाने प्रमाण वाढवण्याला पाहिजे होतं पण ते अंदाजा बाहेर खाली गेलें आहे; आणि कालरा, ताप, देवी इत्यादि रोगांनी मनुष्ये मृत्युमुखी देखील अधिक पडली आहेत.

जन्माचे प्रमाण दर ज्ञान लोकसंख्ये मार्गे ४८.२४ असे आहे. १९११ साली लोकगणतीच्या वेळी मध्यप्रांत व वन्हाड मिळून १ कोट ३९ लक्ष १९ हजार ३०८ लोक संख्या होती. वन्हाडचे क्षेत्रफळ मध्यप्रांताच्या एक पंचमांशा जवळ हाणजे १७ हजार चौरस मैल आहे तथापि लोकवस्ती दाट असल्याकारण तो वन्हाडच्या लोक संख्येच्या ३॥ प्रमाणे मध्यप्रांताची लोकसंख्या आहे. जननमरणाच्या घडामोडी दोन्ही प्रांतांत सारख्याच प्रमाणावर चालू आहेत असे हटके तरी हरकत नाही. वरील लोकसंख्येच्या मानाने एकंदर जन्म ६७१२९८ हाणजे दर हजार लोकामार्गे ४८-२४ जन्म पडतात. १९०४ साला पासून कधीच इतके कमी प्रमाण नव्हतं.

दर हजारा ४८-२४ हे जननाचे प्रमाण फार कमी आहे तरी इतर प्रांतांच्या मानाने आमच्या प्रांताची प्रतवारी अग्रस्थानाचे

द० खु०

दुसऱ्यास त्या इस्टेटीची विवेकाट मुळीच हक्क नाही. हाणून व मन पदवीधरांचे कोणी कोणत्याही तऱ्हेचा देण्डक शास्त्रीय व्यवहार करू नये. व कस्य गोष्टी, नवे मी मुळीच जबाबदार ना लवणें, नामांता० ३० माहे जुलई १९

सहीची निशानी अकृष्ट कादंबरी पी. सह फक्त चंद्रमान रावोबा ३॥ त्वरा करा! पाप

नो० नं० १८ -सिटी,

ब्रह्मदेश ३२.१३
आसाम ३१.१६
मद्रास ३०.९

असा अनुभव आहे की शहरगांवची वस्ती प्रजानिर्माणच्या कामांत कमी सुपीक असते आणि खेडेगांवचे हवापाणी अधिक प्रमाणावर प्रजा उत्पन्न करण्याला विशेष अनुकूल असते. ही गोष्ट या रिपोर्टातील आंकड्या वरून चांगली स्पष्टपणे दिसून येते. तसेच गर्भधारणा हा विषयचा काल फार सुखकर असतो आणि हाणूनच आक्टोबरच्या सुमाराला जन्माचे प्रमाण फार मोठे होतं. गर्भधारणा उष्णकाल अगदी प्रतिकूल असतो हाणून त्याचा परिणाम असा होतो की फेब्रुवारी महिन्यांत जन्म फारच थोडे होतात. लिंग विचाराच्या दृष्टीने पहातां स्त्रिया पेक्षा पुरुष अधिक जन्मतात. स्त्रियांच्या १०० जन्माबरोबर १०४.९६ पुरुष जन्मतात असे प्रमाण निघाले आहे. ही गोष्ट सार्वत्रिक आहे पण काहीं देशांमधून याच्या उलट स्थिती आढळून येते. तेथे स्त्रियांचे जन्म पुरुषांपेक्षा अधिक होतात.

अभिनंदन

(ता. २४/७/१३ रोजी मे. स्टॉडन यांच्या हस्ते) वार गांवच्या रेलवे अपघाताच्या वेळी ज्या गृहस्थांनी मदत दिली त्यांचे अभिनंदन करून राजश्री स्टॉडन कमिशनर यांनी सरटिफिकेट व बक्षिसे दिली. त्या गृहस्थांची यादी अशी:-

रा. रा.
१ तुशाल बापुजी पाटील अणवी प्रयेकी
माधो गंगाराम पटवारी चंटीचे
३ नारायण सोनानी पाटील कडे व
मिरजपुर सरटि-
४ बाला आंकार हेडमास्तर अणवी फीकीट
५ चंद्रमान उदेंमान पाटील
कासमपूर सरटिफिकेट
६ नथु भवानी जागल्या
अणवी. २९ रुपये व सरटिफिकेट
७ करीम जागल्या बोरगांव
८ उदेंद्रा दवाणा
९ महादेव लाल
१० धन्या सोन्या
११ भया डिन्या

ही किंमत फक्त टपाळ हशोल वगैरे खर्चापुरतीच आहे

२ आर्ही रक्तपिती, कोड, हे कसे उद्ववतात त्याची शुश्रूषा कशी करावी? वगैरे माहितीचे इंग्रजी व बंगाली भाषेत पुस्तक तयार केले आहे तेंही पण गरजूनी अवश्य वाचण्या लायक आहे.

हाणजे त्या पासून त्वचे संबंधी रोगाची पूर्ण माहिती होईल किंमत फक्त ट. ख. सह ॥ सर्व पत्र व्यवहार इंग्रजीत करावा.

पणडित कृपाराम

८ नंदीवागानेलन पो. सालकिया नि.

हावरा.

नो० नं० ७

वन्हाडवृत्त

हवामान-पाऊस पुष्कळच पडत आहे. हा सर्व भोज पाऊस आहे. आतां उवाडी होई तर सूर्यप्रकाश व वायु यांच्या साहाय्याने विलक्षण जीवकला सांत्वरिक वनस्पतिवर्गीत खेळू लागेल. एक प्रकारचा ज्वर सुरू आहे पण तो फारसा हानिकारक नाही. इतर रोगराई नाही. एकंदर पाणी १८ इंचावर झाले.

रा. रा. बहिमनजी जामाप्सजी दस्तुर सी. आय. इ. पेनशनर असि. कमिशनर, वन्हाड यांस पुणे मुकामी देशाज्ञा झाली हे ऐकतांच पुष्कळांस वन्हाडच्या जुन्या रहाशाची आठवण होऊन एक फार जुन्या पिढीचा दुवा कालनेमाने गळून पडला हाणून मन जगाच्या राहटीकडे कौतुकाने टिष्टा फिरविले. यांचा जन्म १८२९ सालचा असून वयाच्या ८८ वे वर्षी यांचे देहावसान झाले. १८९३ पासून १८७९ पर्यंत यांनी वन्हाडांत सरकारी हुद्देदारीची कामे केली. यांचे चिरंजीव रा. रा. एदलजी साहेब तर आकोर्याचे डिप्टी कमिशनर असतांनाच मरण पावल्याचे पुष्कळांस स्मरत आहे. रा. रा. बहीमनजीसाहेब यांस भाईसाहेब हाणून बहुमानाने संबोधित असत. पार्शी ज्ञातीमधील कुलगुरुच्या प्रासिद्ध वराण्यातील हे होते. हे धर्मोपदेशकाच्या धंद्यांतले असून अव्वल इंग्रजीच्याही पूर्वी वन्हाडांत आले. बंडाच्यावेळी यांनी ब्रिटीश सरकारास चांगली मदत दिली होती व लष्करी खात्यालाही यांच्या वराण्याने मोठी कुमक दिलेली आहे. महाराष्ट्रांत हे वराणें सुप्रसिद्ध आहे. यांच्या पेनशनची वर्षे हाणजे एका पिढीहूनही अधिक काल गेला आहे. सरकार दरबारांत यांस मेठे मुसद्दी समजत असत; आणि अष्टपैलू प्रमाणे यांची बुद्धि सर्वत्र चालत असे. हे मोठे व्यवहार कुशल, व मनमिळाऊ असून दुसऱ्याला आपल्यासारखे करण्याचे कौशल्य व गोड वाणी ही त्यांच्यामध्ये विशेष असत. हे दीर्घायु होऊन गेले ही गोष्ट त्यांच्या चरित्रातील विशेष स्मरणीय आहे. यांच्या वराण्याचा परिवार मेठा असून उत्तरोत्तर तो वृद्धिंगत होतो व लौकिक संपन्न होतो असे आली मनापासून इच्छितो. ईश्वर त्यांच्या आत्म्यास शांतिमुख देवी!

जाहीर सभा

आकेला म्य. कमेटीच्या अलीकडाल

कामत क. ठावेला न.

स्वल्प, याप्रमाणे अजीर्ण इ. इ. विकार तावडतोव दूर होतात. किं. रु. १०८

वाटलीवाला यांचे दंतमंजन.

हे दंतमंजन मायफळाशी कांही इंग्रजी औषधांचा वैद्यकीय रीतीने मिळाफ करून बनविले आहे. किं. ०४

वाटलीवालयांचे गजकर्णावर मलय

यांचे गजकर्ण, कुजळी खरून याचा विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो. किं. ०४

ही औषधे सर्व औषधी विकणाऱ्या दुकानावर व डॉ. एच. एल. वाटलीवाला

जे. पी. मु बरळी केबोरेटी दादर, मुंबई

यांजकडे मिळतात.

नो० नं० १०

नोटीस

नोटीस बेशमी गोंड वा किसन माळी राहणार कसबे वडनेर मोलजी तालुके मलकापूर जि० बुलडाणे

यांस:—

खाली सही करणार इजकडून नोटीस देण्यांत येते की तुम्ही माझे लग्नाचे पती असून आज तुमचे व माझे लग्न होण्यास सुमारे १२-१४ वर्षे झाले असतील व हल्ली मी वयांत येण्यास अजमास ५-६ वर्षे झाले असतील. व मी वयांत आल्यापसून आपले येथे सुखानें राहात असून आपण आपले आईचे सांगण्या सवरण्यावरून घडून हाकून लाविले. त्या नंतर चारपंचांनी दोनवेळा मजला पुन्हा आपले येथे आणून घातले होते. आपण चार पांच महीने राहून देऊन नंतर पुन्हा सांगीसवरीवरून हाकून लाविले मी आपले येथे सुखानें नांदण्यास तयार असून आपण विनाकारण मजला त्रास देण्याचे हेतूने हाकून लाविल्यामुळे सरासरी आज चार वर्षे झाले मी माझे बापाचे घरी राहत असते. माझा बाप गरीब असल्यामुळे मजला पोसण्यास त्यास कांहीं मार्ग नाही. एक दीड वर्षे सरासरी त्यानी मजला पोसिले. परंतु मी दरमहा पांच रुपये कसे कडून घेतो. त्यामुळे मजला पोसण्यास साडे आठ दिवसाचे आठ दोन वर्षांचे रुपये १२० एकसे बिस रुपये व "त्याचे व्याज" व नोटीसीचा खर्च मजला देऊन आपण नांदण्यास मजला घेऊन जावे मी नांदण्यास राणी आहे. आपणाकडून माझी नांदणूक होत नसल्यास फारकती देऊन व आजपर्यंतचे वरील खर्चाचे रुपये देऊन मजला मोकळे करावे. तसे न केल्यास मजला न्यायाचे कोर्टांत दाद घ्यावी लागेल. तसे कडून मग आपण बागविणे हणजे चांगळे होणार नाही. कारितां विनंती केली आहे. या नोटीसीचे उत्तर यावे कळावे तारीख २७-७-१३ दस्तूर धनुजी गणुजी तेली वडनेर मोलजी.

सही

कचरी मर्द गोंड माळी सातव

भाकोला २११०९ सुद बांगडी सक्ष

- नवीनखा वा नवाजखा द० खु०
- देवलाल लडुलाल अगवाळे द० खु०
- चेद्रमान सोनार्जा द० खु०
- कृष्णराव विठ्ठलराव देशमुख द० खु०
- गणुजी वा चहादू माळी तुमची नि. खु.
- माधव यादव तेली वडनेर नि० खु०
- रुस्तमराव गणपतराव वडनेर द० खु०
- पंढरी वा गुंडानी कासार द० खु०

नोटीस

नोटीस बेशमी राधा मर्द रामचंद्र कृष्णपक्षी रा० खामगांव

इस:—

मी खाली सही करणार इजकडून नोटीसीने कळविण्यांत येते की, कसबे

खामगाव येथील सर्वे नंबर खाली लिहिल्या प्रमाणे—

शे. स. नं.	एकर	गुंठे	आकार	रु.
" १ ७	३३	२४	१॥	
" ११८	२१	१६	१४	
" १२२	२५	३९	१॥	
" १२३	१५	१९	७	

सदरुं शेते तुमचे जवळ कसे आले व ते कसे वाहातां याजबद्दल तुमचे जवळ वरील शेतासा काही एक संबंध नसता सदरुं शेताबद्दल तुमचे जवळ जे कांहीं कागदपत्र असतील ते कागदपत्र पंचासमक्ष दाखवावे. कारितां या नोटीसीने कळविण्यांत येते की, तुम्हाला नोटीस पावल्यापामून १५ दिवसाचे आठ पंचासमक्ष कागदपत्र दाखवावे. तसे न केल्यास योग्य कोर्टांत तुमचेवर दावा करून कोर्ट खर्च व नोटीसीचा खर्च तुम्हा पासून घेतला जाईल कळावे ता. २३-७-१३ इ.वी.

सही

गंगु मर्द काशीनाथ कृष्णपक्षी रा० खामगांव द. खु.

नो० नं० १७

जाहीर

सर्वत्र लोकांस नोटीस कळविण्यांत येते की, मजला पोसण्यास मजला माळीचा मुलगा (सज्ञान असलेला) नाम वामन याला मी दत्तक घेण्याचा विचार करून अगोदर दत्तक पत्र करून तें रजिस्टर केले. व नंतर विधियुक्त दत्तविधान सवडीप्रमाणे करण्याचा बेत केला. याला आज सरासरी १ वर्षे झाले असले; दत्तकपत्र झाल्या दिवसापासून वामनची नीति पूर्वी सारखी राहिली नसून तो आह्मां उभयताशी वेमुर्धतपणानें वागतो. व हणूनच मी त्याचे सशास्त्र दत्तविधान केले नाही. हल्ली मजजवळ जी इस्टेट आहे त्याची कोणतीही जिनस किंवा स्थावर जंगम मिळकत त्याने (वामनने) कोणाजवळ गहाण ठेविली किंवा विकिली तर तें रद्द समजले जाई. व अन्यायानें माझा माल अकरातफर झाल्याबद्दल मी रीती प्रमाणे दोघावरही (देणारा वेणारावरही) काम चालवीन. कारण वामन हा माझा विधियुक्त दत्तक पुत्र नाही. व त्याजवळची सर्वे इस्टेट वडीकोपासिने लोकप्रिय मी स्वतः मिळविलेली आहे. माझे दुसऱ्यास त्या इस्टेटची विरेहवाट मुळीच हक्क नाही. हणून व मन पदशीघरांचे कोणी कोणत्याही तऱ्हेचा देण्डक शास्त्रीय व्यवहार करू नये. व केल्या गोष्टी, नवे मी मुळीच जबाबदार ना लवणने, नामांता० ३० माहे जुलई १९ काविता इ० येतात. चालू सहीची निशानी अ. कृष्ण कादंबरी चंद्रमान राधोबा पी. सह फक्त १३॥ त्वरा करा! पापद

नो० नं० १८

सिटी,

नोटीस

नोटीस बेशमी जुगलकीशोर सावतराम कात्रा मारवाडी रा० इंगोली व गोविंद नारायण कृष्णपक्षी रा० खामगांव यांस:— मी खाली सही करणार यांजकडून नोटीसीने कळविण्यांत येते की या उभयतास आह्मी तुम्हास कुलमुक्त्यारपत्र ता. १८ माहे सप्टेंबर सन १९०७ इ. रोजी पांच रुपयाचे स्टॉपावर करून देऊन नोंदून दिले. त्यांत रामचंद्र लालचंद दुकान खामगांव व किसनदास सीताराम दुकान इंगोली. या दोन्ही दुकानांचे कामकाज करण्यासंबंधाने अधिकार दिले होते त्यांची जुगलकीशोर सावतराम यास जो मुक्त्यारीचा अधिकार होता, तो सर्व अधिकार मारु स. १९११ वैशाख शुद्ध पक्षांत नौकरी सोडून गेला त्याच दिवशी रद्द केला. ते दिवसापासून त्यास वरील दोन्ही दुकानासंबंधाने मुक्त्यार पत्राचा कांहींच अधिकार राहिला नाही. बाकी गोविंद नारायण कृष्णपक्षी याचाही मुक्त्यारपत्राचा अधिकार आज ता २० माहे जुलै सन १९१३ इ० रोजी रद्द केला आहे. जुगलकीशोर याजकडून वर लिहिलेले मारु सन १९११ वैशाख शुद्ध पक्षांत नौकरी वरून सोडून दिले त्यानंतर त्यानी आमचे तर्फे कांहीं काम केले असल्यास त्याबद्दल आह्मी कोणतेच अधिकार नाही. हल्ली गोविंद नारायण यांचेही मुक्त्यारपत्र रद्द केले आहे. वरील याचेशी कोणी आमचे तर्फे काम केल्यास त्याजबद्दल आह्मी जबाबदार नाही. ता २०।७।१३ ई.

सही

रामचंद्र लालचंद दुकान खामगांव मालक चत्रभुज सीताराम द. खु. नो. नं. १९

जाहीर नोटीस

सर्वत्र लोकांस कळविण्यांत येते की, जुगलकीशोर सावतराम मारवाडी रा. इंगोली व गोविंद नारायणराव कृष्णपक्षी रा. खामगांव या उभयतास आह्मी पांच रुपयाचे कागदावर जनरल मुक्त्यारपत्र रामचंद्र लालचंद दुकान खामगांव व किसनदास सीताराम दुकान इंगोली या दोन्ही दुकानांजवळील मुक्त्यारपत्र रद्द ठावेला पत्र ही किंमत फक्त टपाल हशाले वगैरे खर्चापुरतीच आहे २ आह्मी रक्तपिती, कोड, हे कसे उद्भवतात त्याची शुश्रुषा कशी करावी? वगैरे माहितीचे इंग्रजी व बंगाली भाषेत पुस्तक तयार केले आहे तेंही पण गरजूनी अवश्य वाचण्या लायक आहे. हणजे त्या पासून त्वचे संबंधी रोगाची पूर्ण माहिती होईल किंमत फक्त ट. ख. सह ॥सर्व पत्र व्यवहार इंग्रजीत करावा. पण्डित कृपाराम नंदीवागानेन पो. सालकिया जि. हावरा. नो० नं० ७

नाहीं. व त्याजबद्दल आह्मी जबाबदारही पण नाही. ता. २०।७।१३ इ सही

रामचंद्र लालचंद दुकान खामगांव मालक चत्रभुज सीताराम द. खु. नो. नं. २०

नोटीस.

नोटीस गंगाराम केरकाजी ठाकरे रा० हल्ली वस्ती पथरोट ता० दर्यापूर जि० अमरावती यांस:— खाली सही करणार इजकडून नोटीस देण्यांत येते की तूं माझा लग्नाचा नवरा असून लग्न जाहल्यास सुमारे कमीतकमी १५ वर्षे झाली असतील त्या दिवसा पासून तूं मला आपले घरी नेऊन नांदविले नाही व मी वयांत आल्यास सुमारे ५ वर्षाहून जास्त दिवस जाहले असतील मला आपले घरी नेऊन जनरिती प्रमाणे वागविले नाहीस. मी आज पंधरा १५ वर्षे झाली लोकांचे कर्ज काढून दरसाळ ५० रुपये प्रमाणे खाण्यास लागले ते ७५० शे आणून मला आपले घरी घेऊन जावे. मी वयांत आल्यावेळेपासून आज पावेतो दरसाळ तुला पोष्ट मार्फत पांच नोटीसा घेऊन जाण्याबद्दल केल्या. तथापि तूं माझी वास्तुपुस्त ह्यावेळ पावेतो केली नाही. मी लोकांचे पैसे कोणते रीतीने घेतां? यास्तव आतां मला वर्तमानपत्रद्वारा नोटीस कळविण्यास भाग पाडले. तर मी माझी पावल्या पासून एक महिन्याचे आठ मार जाहलेले खानडीचे पैसे लोकांचे देणे ७५० रु. देऊन मजला आपले घरी घेऊन जावे तसे न केल्यास मी कायदेशीर जो इलाज करावयाचा असेल तो करून दुसरा नवरा करीन. मग तुम्हा माझे वर नवरेपणाचा हक्क कोणतेही प्रकारचा चालणार नाही. या नोटीसीचा खर्च तुला द्यावा लागेल. नोटीसीचे उत्तर आकोला येथे टाऊनहालापार्शी बळवंत बापट यांचे घरी माझे नांवावर पाठवावे कळावे तारीख २६-७-१३ इ. निशानी बांगडी यशोदी मर्द गंगाराम ठाकरीण हिचे हातची असे रा. थळवाडी C/O बळवंतराव विश्वनाथ बापट ताजनापेट आकोला. नो. नं. २१

श्रम, आल्लेनीश, कृष्णर स्वरूप, त्याप्रमाणे अनीर्ण इ. इ. विकार ताबडतोब दूर होतात. किं. रु. १०८८ वाटलीवाला यांचे दंतमंजन. हे दंतमंजन मायफळाशी कांहीं इंग्रजी औषधांचा वैयकीय रीतीने मिळक करून बनविले आहे. किं. ०४ वाटलीवालयांचे गजकर्णावर मलम याने गजकर्ण, कुजली खरून याचा विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो. किं. ०४ ही औषधे सर्व औषधी विकणाऱ्या दुकानावर व डॉ. एच. एल. वाटलीवाला ने. पी. मु वरली लेबोरेटरी दादर, मुंबई यांजकडे मिळतात. नो० नं० १०

सर्वोत्तम रक्तशुद्धि करणारा

डॉ० वामन गोपाळ याचा
आयोडाईज्ड सार्सापरिला.

हा सार्सापरिला हजारों लोकांनी पन्नास
वर्षे अनुभवून उत्तम रक्तशुद्धि करणारा

आहे असे ठरविले आहे. ह्या औषधाने रक्तशुद्धि करणारा गुण वाढून इतर रक्तशुद्धि करणाऱ्या औषधांत "सर्वोत्तम" अशी ख्याती मिळविली आहे जुना संघिवात, त्वचे सर्व्वी रोग अशक्तता यांवर हें रामबाण औषध असून त्याचा सर्व्व जगभर फार वाखाणणी होत आहे. गुणकारी शक्ति देणारे औषध आहे याच्या दररोजच्या सेवनाने मन आणि शरीर यांस उल्हास वाटतो. किंमत एका वाटलीस सव्वा रुपया शिवाय टपाळ खर्च.

औषध मिळण्याचे ठिकाण:-- डॉ. गौतमराव केशव

नो० नं० ११

५६३ ठाकूरद्वार मुंबई.

नोटीस

विद्यमान मुनसफ सा० कोर्ट मलकापुर.
दि० मु० नंबर ४२८

वादी

१ गणेशलाल हीरालाल कलाल रा० वसाडी
बु॥ २ नामदारखा वा॥ अकबरखा मुसलमान
रा० वसाडी बु॥ ३ गणुसा वा॥ रामजीसा
रंगारी रा० वसाडी बु॥

प्रतिवादी

१ नींबाजी वा॥ आंबुजी माळी रा० मौजे
वसाडी बु॥ २ तुकाराम वा॥ बापु पाटील
रा० वडाळी तो मलकापुर ३ राजमहमद वा॥
महमदयासीन मयत वारीस मु० १ पयारमद
२ याकुबमहमद ३ मुनफ पैकी मुनफ अ०
पा० क० माऊ पयारमद रा० कोळव तालुके
मलकापुर

दावा रुपये

वसाडी बुजख येथील सेत सर्वे नंबर
९६ हा वसाडी येथील लोकांचे समाईक
मालकीचा असून गावचराई करिता आहे
असे ठरवून घेण्याकरिता व सदरू सेताचा
ताबा मिळण्याकरिता दावा.

१ वरील वादी नंबर १ ते ४ रा० वसाडी
बुजख तो मलकापुर ह्यांनी वरील नंबरचा
मुकदमा प्रतीवादी १ ते ९ याजवर केला
असून सदरू दाव्यांत वसाडी येथील सेत
सर्वे नंबर ९६ हा वसाडी येथील लोकांचे
समाईक मालकीचा असून गावचराई करिता
आहे. असे ठरवून घेण्याबद्दल व सदरू
सेताचा ताबा मिळण्याबद्दल वादी नंबर १ ते ४
ह्यांनी दावा

मुसोन्याच्या चिपा मुंबई बँकच्या आकोले
आणि उमरावती येथील ऑफिसांत विकत
मिळतील. गिन्हाइकाने जास्त माहिती करितां
बँकेत तपास करावा.

एका चिपचे वजन २६३ तोळे असते.

सधारण भाव वन्हाड समाचार वर्तमानपत्रांत
बजारभाव ह्या सदराखाली सापडेल.

मुंबई बँक
माकोला २१-९-१०
नो० नं० २

G. A. PHILLIPS.

एजंट

नोटीस

नोटीस बेशमी सखाराम वा॥ लक्ष्मण माळी
राहणार कसबे वडनेर भोलजी तालुके
मलकापुर जी. बुळडाणा यांस.

खाळी सही करणार इजकडून नोटीस
देण्यांत येते की, तुम्ही माझे गंधर्वीचे पती
असून आज तुमचे व माझे गंधर्व हेण्यास
सुमारे १०-१२ वर्षे झाले असतील. मी
सुखाने तुमचे येथे नांदत असतां तुम्ही
मजला अजमास तीन ३ वर्षां पासून
टाकून दिले आहे. आणि तुम्ही दुसरी
बायको करून नांदत आहां. मी तुमचे
येथे सुखाने नांदण्यास तयार असून आपण
विनाकारण मजला त्रास देण्याचे हेतुनें
घरांतून हाकून लावीव्यामुळे ते दिवसा
पासून मी माझे बापाचे घरी राहत आहे.
माझा बाप गरीब असल्यामुळे मजला
पोसण्यास त्यांस कांही मार्ग नाही. त्यामुळे
मजला माझे उदरनिर्वाहाकरितां दरमहा
पांच ९ रुपये प्रमाणे कर्ज करून तीन
३ वर्षे झाली मी पोटा भरित आहे. करितां
विनंती की नोटीस पावल्या दिवसापासून
१९ दिवसाचे आंत तीन वर्षांचे रुपये
१८० एकरुपे ऐसी रुपये व त्याचे व्याज
आणि नोटीसीचा खर्च मजला देऊन आपण
मला नांदण्यास घेऊन जावे मी नांदण्यास
राजी आहे. आपणा कडून माझी नांदणुक
होत नसल्यास १९ दिवसाचे आंत फारकती
देऊन व आजपर्यंतचे वरील खर्चाचे सर्व
होणारे उत्तम कसोत्या

यांत गंधर्वी व माझी तस
सोप्या भाषेत लिहिलेले नि
लेख, बोधप्रद व सुरस
शोध, सोपे कळवणारे, स्थ
कित कार्याच्या प्रामादिक
अनेक सर्वोपयोगी विषय
वर्ष ७ वें. सालअखेर उत्त
वर्क्षास. वा. वर्गणी व्ही. पी.
दीड रुपया. नमुना अंक ६३

ज्ञानामित्रकर्ते, पुणे-सि

नो० नं० ९

—:~*~:—

अद्भुत चैतन्यवटी.

या वटिकांच्या सेवनाने रक्तशुद्धी, धातुपुष्टता आणि वीर्यवृद्धि, हे गुण आश्चर्यकारक अत्यावधीत दृष्टीस येतात. शरीरांत नवीन रक्त वाढत जाऊन कांती सत्तेन बनते. नवीन जोम येऊन शारीरिक व मानसिक श्रम करण्यास उत्साह येतो. गरमी प्रमेहादी सर्व विकार नवे अगर जुनाट मुरलेले असले तरी त्वरीत बरे होतात. स्त्रियांचे गर्भाशयस्थ रोग पांढरी अगर लाल धुपणी आणि संततीला अपायकारक असे अनेक विकार नष्ट होऊन संतती सुट्ट होते. या गोळ्या घेणाऱ्या स्त्री पुरुषांच्या शरीरांत अद्भुत चैतन्य प्राप्त होऊन स्मरण शक्ति व बुद्धि वाढते, सारांश कोणत्याही कारणाने नष्ट झालेली स्नायुची व इंद्रियाची शक्ति पूर्ववत प्राप्त होते. या कोणत्याही ऋतूत रोगी अगर निरोगी स्त्री पुरुषांनी वेतव्या तरी फायदेशीर होतात.

२४ गोळ्यांच्या वाटलीस १ रुपया. ट. ख. निराळा

याशिवाय हिमालयांतील दिव्य वनस्पती पासून महत्प्रयाने तयार केलेली अमोलिक आणि सत्वयुक्त व हटकून गुण देणारी औषधे विकाराबद्दल विचार करून पाठवू. फक्त रोग्याने आपले वय व प्रकृतीमान सुवाच्य बाळबोध भाषेत लिहून कळविणे. (औषधाबद्दल) १ रुपया व ट. खर्चासाठी ४ आणे पडतील.

पत्ता

श्रियुत दयाचैतन्य महाराज हिमालय निवासी

कामधतगणिका अलीकडाले निवासी रु. १०९

फणसवाडी मुंबई.

नो० नं० १४

Oriental Government security LIFE ASSURANCE COMPANY Limited

ESTABLISHED IN 1874.

R. Paterson, Brown, Manager,

HEAD OFFICE—BOMBAY

FUNDSEXCEED 4 crores

CLAIMS PAID FOR OVER 3 CRORES
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is when claims arise, that the amount due under the policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the 'Oriental' keep well before them and act up to, treating their clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested:—if in miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the 'Oriental' are invested in Government Securities and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims and for the payment of assured lives, and endowment policies matured.

ment Officers, Professional men, Tradesmen and others by employing a fund equivalent to the savings of many years.

man can be sure how long he will live, and although he may honey yet, if he dies early before he had time to save much, his ad family may be in distress. Life Assurance is a means by which yer is got over. Life being so uncertain, the soon a man makes kind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety on do not delay. There are numerous instances in the records of the where the delay of a month or less, has left the family without aded provision.

ENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. For terms ply to the undersigned.

ectuses, forums and any further information can be obtained on to

M. DESOUZA,

CHIEF AGENT, Nagpur

EF AGENCY FOR C. P., BEBAR & KHANDESH No. No 15

पोला येथे कैलासवासी खेडेरव बाळाजी फडके यांच्या वन्हाडसमाचार खेडेरव फडके यांनी सदाशिवआश्रमांत छापून प्रसिद्ध केले.

वहाडसमाचार.

Berar Samachar.

वर्ष ४७]

आकोला-- सोमवार तारीख ११ माहे आगष्ट सन १९१३ ई०

[अंक ३१]

वर्गणीचे दर

आकोल्यांतील लोकांस.....१ रुपया
बाहेरगांवी ट. हां. २ रुपये
वर्गणी आगाउच घेण्याची वहीवाट
ठेविली आहे.

नोटीशीचे दर

दर ओळीस दीड आणा.
डेडिंगच्या दोन ओळी धरल्या जातील-
नोटीस मुवाच्य असली पाहिजे.
सूचना:- गुरुवारच्या आंत येणाऱ्या
नोटीसा त्याच आठवड्यांत घेतल्या जातील.
पापुढे येणाऱ्या नोटीसास स्पेशल चार्ज पडेल.

जाहिरात

मुंबई व्यांकेची सेव्हिंग व्यांक.
ह्या बँकेत खाली दिलेल्या अर्जावर ठेवी
ठेविता येतात.

कोणत्याही वर्षाचे १ ले जानेवारी
आणि २१ दिसेंबर याच्या दरम्यान एक
हजार रुपये पर्यंत पैसा ठेविला जाईल.

ठेवी दोन अथवा अधिक इसमांच्या
नांवावर ठेवता येतील आणि तो पैसा
त्यापैकी एकास अथवा जास्त इसमांस अगार
त्यापैकी मयताचे मागे राहिल त्यांस काढता येईल

व्याज दर साल दर शेंकडा तीन रुप-
याप्रमाणे दिले जाईल. व्याजाची आकारणी
प्रत्येक महिन्याची जी कनिष्ठ शिल्क
असेल तिजवर केली जाईल. मात्र पांच
हजारावरील शिल्क रकमेस व्याज नाही.
नियमांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां
मिळतील.

मुंबई व्यांक } G. A. Phillips.
आकोला २१.९.१० } एजंट
नं १

मुंबई बँकेचे सोने.

मुंबई बँकेचा छाप असलेल्या उत्तम कसाच्या
सोन्याच्या चिपा मुंबई बँकेच्या आकोले
आणि उमरावती येथील ऑफिसांत विकत
मिळतील. गिन्हाइकाने जास्त माहिती करितां
बँकेत तपास करावा.

एका चिपचे वजन २६.३ तोळे असते.
सधारण भाव वहाड समाचार वर्तमानपत्रांत
बजारभाव ह्या सदराखाली सापडेल.

मुंबई बँक } G. A. PHILLIPS.
आकोला २१-९-१० } एजंट
नो० नं० २

जाहिरात

सर्वत्र लोकांस जाहीर करण्यांत येते
की श्रीसमर्थ गजानन आवलीया महाराज
संस्थान शेगांव यांचे समाधीचे (मंदिराचे)
काम बांधण्याचे मुळ आहे यास लागणारा
खर्च फार अपून तो लोकांश्रयावर अवलंबून
आहे. वर्गणीचे कामी संस्थानाकडून हरी
कुकाजी आणि बंकटलाल भवानीदास व
गोपाळ मारुती लडळ व रावजी नारायण
महानन यांस वसूल कर्ते नेमिले गेले
आहे. कांती लोके हरदास संन्याशी वगैरे
हे या मठाचे कामासाठी वर्गणी वसूल
करतात ह्यागून समजते त्यांस वर्गणी न
देतां या वरील ४ इसमांसच वर्गणी देत
जावी. चार इसमांबद्दल ज्यास संशय
येईल त्यांनी वर्गणी शेगांवकर भिकाजी
खंडुजी पाटील यांचे दुकानो मनीआर्डरीने
पाठवावी.

व्यवस्थापक

रामचंद्र कृष्णाजी पाटील
नो० नं० ३

वहाडांत खात्रीची उत्तम नवीन सोय.

खरे गारेचे थंडचष्मे

आर्ली मुद्दाम वहाडच्या लोकाकारितां
डोळे तपासून सर्व तऱ्हेच्या फ्रेमीसहित
खरे गारेचे थंड चष्मे माफक दराने
विकण्याचे दुकान काढले आहे. मुंबई
वगैरे मोठ्या ठिकाणाच्या भक्क्यावर मंडळी
कशी फसतात हे सर्वाना श्रुतच आहे
सर्व गरजूनी अनुभव घेवून पहावा.

गोपाळ पांडुरंग आणि कंपनी
नो० नं० ४ आकोला

अनेक पदवीधरांनी चालविलेले; लोकप्रिय

ज्ञानामित्र मासिक

यांत अनेक विद्वान तज्ञ पदवीधरांचे
सोप्या भाषेत लिहिलेले निवडक शास्त्रीय
लेख, बोधप्रद व सुरस गोष्टी, नवे
शोध, सोपे कलाहनुवर, स्थलवर्णने, नामा-
ंकित कार्याच्या प्रामादिक काविता इ०
अनेक सर्वोपयोगी विषय येतात. चालू
वर्ष ७ वे. सालअखेर उत्कृष्ट कादंबरी
वर्षास. वा. वर्गणी व्ही. पी. सह फक्त
दीड रुपया. नमुना अंक ४३॥ त्वरा करा!

ज्ञानामित्रकर्ते, पुणे-सिटी,
नो० नं० ९

अजब करामत.

वालभुधा निवारण- लहान मुकांस वर
दूध घालण्याने होणारे संप्रहणी, उडते
इत्यादि सर्व विकारावर हे सत्व अप्रतीम
गुणकारी आहे. मुळे होसेने घेतात.
कि० १ तो० ४२ आणे.

हेमसुधा- धपणी हा रोग पुष्कळ
स्त्रियांना जडतो. यावर खात्रीचा उपाय
न मिळाल्याने कित्येक स्त्रिया कुचमत
आहेत. या औषधाने कसलीही धुपणी
नाहीशी होऊन अंगांत तरतरी येते. परमा
व गरमी यावर ही याचा तात्काळ गुण
येतो. कित्येकांची खात्री झाली आहे
कि० १ बाटलीस ३ रु०

कामधेनुगुटिका- अलीकडील निरानि-
राळ्या परिस्थितीमुळे बेकुरवाळ्या आघांना दूध
घेत नाही. त्यामुळे मुळे अशक्त व रोगी
होतात. याचे सेवनाने पुष्कळ निरोगी दूध
घेते. पुष्कळांना अनुभव आला आहे.
कि० ३ गोळ्यास ४६ आणे.

जानकीवाई रानडे } सांगली,
नर्स अॅण्ड मिड्वार्डफ. }
नो० नं० ६

रामबाण उपाय.

रक्तपिती व कोड.

दहाहजार पुड्याफुकट. आर्ली आमच्या
औषधाची खात्री पटावी ह्यागून १००००
नमुन्याच्या पुड्या करण्याचे योजिले आहे
या पुड्या वरील महारोग दुरस्त होण्या-
सारख्या आहेत. हे त्या निःसंषय सिद्ध
करितील. या पुड्या वापरून अनुभव
पहावा ह्यागून खात्री होईल. नमुन्याच्या
पुडीची किंमत फक्त ४३ ठेविली आहे.
ही किंमत फक्त टपाल हशोक वगैरे
खर्चापुरतीच आहे

२ आर्ली रक्तपिती, कोड, हे कसे
उद्धवतात त्याची शुश्रुषा कशी करावी?
वगैरे माहितीचे इंग्रजी व बंगाली भाषेत
पुस्तक तयार केले आहे तेही पण
गरजूनी अवश्य वाचण्या लायक आहे.
ह्यागून त्या पासून त्वचे संबंधी रोगाची
पूर्ण माहिती होईल किंमत फक्त ट. ख.
सह ॥ सर्व पत्र व्यवहार इंग्रजीत करावा.

पण्डीत कृपाराम
८ नंदीवागानेलन पो. सालकिया जि.
दावरा.

नो० नं० ७

शास्त्रोक्त वशीकरणयंत्र

इसे सीधी भुजांम बांधकर जिस किसी
स्त्रीपुरुषसे प्रीति करोगे तो वही आपके
वशमें होगा दक्षिणा 'III' पौर्केग डा० म०
जुदा पत्र हिन्दी अंग्रेजीमें देना. डोडूवाळा
चमत्कारी कार्यालय जकेसर जिला एटा
नों. नंबर ८

अनायासे देवदर्शन.

नोटपेर्स:- श्री गजानन, दत्तात्रय, मारु-
तो, शंकर व नरहरी या पैकी कोणती
ही एक मूर्ती रंगांत दाबून उठाव
(पम्बास) छापलेले, १०० प्रेप्रनाईट
नोट पेर्स व त्याच्या बेताची चाकोनी
१०० कव्हरे प्रत्येकी किंमत ४८ व्हीपीने
०१२ दोन्हीमिळून किंमत रु. १ व्हीपीने
रु. १४६

सर्वत्र एजंटम् पाहिजेत

पता:- बंद्रे आणि कंपनी पुणे सिटी
नो० नं० ९

हिंदुस्थानात व शिक्षणक्रमांत

सडळ हाताने कर-
हिंदुस्थानातील राहिले आहेत. इंग्रजी
व हिंवताप यांचे अरिष्ट कुठित केले
आहे पण त्याचा प्रतिकार या योगाने
कीवाळा यांचे हिंवतापाचे औषधी आहे
हे रामबाण आहेत. ताप किंवा
येणारसे वाटांचे हे औषध घ्यावे. कि. १ रु
वाटलीवाळा यांच्या निस्तेज लोकांसाठी
शक्तिकारक गोळ्या

हे औषध घेतल्याने भागवटा, मंदूचे
श्रम, पौरुषनाश, अशक्तता व क्षयरोगाचे
स्वरूप, त्याप्रमाणे अजीर्ण इ. इ. विकार
ताबडतोब दूर होतात. कि. रु. १४८

वाटलीवाळा यांचे दंतमंजन.

हे दंतमंजन मायफळाशी काही इंग्रजी
औषधांचा वैयकीय रीतीने मिळाफ करून
वनविले आहे. कि. ०४

वाटलीवाल्यांचे गजकर्णावर मलम
याने गजकर्ण, कुजली खरून याचा
विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो. कि. ४४
ही औषधे सर्व औषधी विकणाऱ्या
दुकानावर व डॉ. एच. एल. वाटलीवाळा
जे. पी. मु वरली लेबोरेटरी दादर, मुंबई
यांजकडे मिळतात.

नो० नं० १०

इजारदार व इनामदार सभा यवतमाळ

परिशिष्ट क

ठराव नंबर ३

जनाब कमिशनर साहेब, वन्हाड यांचे कडून यवतमाळ येथील डे० कमिशनर साहेबांस जा० नं० ३२१ ता० १४-२-१९१३ इ. चे पत्र आले त्यांत त्यांनी इजारदार सभेस कळविण्यास लिहिले आहे की, इजारदारांना त्यांच्या इजारे गांवच्या हद्दीतील खनिज द्रव्यांवर [दगड, वाळू, मुरूम इ०] कांहीं हक्क आहेत ही गोष्ट सरकार कबूल करित नाही करितां इजारदारांनी कॉन्ट्रॅक्टर लोकांस वाळू वगैरे नेण्याचे कामी हरकत करू नये, किंवा त्यांस त्याबद्दल कांहीं महसूल मागू नये.

अशा प्रकारचेच एक सर्किलर येथील डेप्युटी कमिशनर साहेबांनी गेल्या सालच्या जून महिन्यांत काढिले असून त्याची बजावणी दारुव्याचे तहसिलदार मार्फत तिवशा इजारदारांवर त्या जुलै महिन्यांत झाली. सदर गांवचे इजारदारांनी इजारदार सभेकडे या सर्किलरची बातमी पोहोचवितांच इजारदार सभेचे व्हाइसचेअरमन मि० लांडगे (हल्लीं रावसाहेब) यांनी आपले सहीने डे० कमिशनर साहेबांकडून अर्ज करून सदर सर्किलर बदलवून घेतल्या बद्दलचा हुकूम सभेकडे ता० २१/१०/१२ इ. रोजी आला. ही हकीकत या सभेने प्रसिद्ध केलेल्या ४ नंबरच्या प्रसिद्धिपत्रकांत संक्षेपाने आलीच आहे. त्या नंतर सभेचा तो अर्ज मे. कमिशनर साहेबांपर्यंत जाऊन तिकडून वर सांगितलेले नवे सर्किलर आले आहे. सदर सर्किलरचा ता० १२/७/१३ इ. रोजी भरलेल्या इजारदारांच्या कमेटीत घेईने ठरविण्याप्रमाणे सदर सभेचे व्हाइसचेअरमन मुकूम रावसाहेब लांडगे यांनी रा. ब. भाऊ साहेब यवतमाळ यांकडून तयार मे. डेप्युटी कमिशनर साहेब मार्फत ज. कमिशनर साहेबांकडे पाठविले आहे. (इजारदार व इनामदार सभेची बारावीशी जा. नं. ४७१ ता. ३०-७-१९१३) त्याचा मराठी गोषवारा सर्वांच्या माहिती करितां येथे देण्यांत येत आहे:—

हा खनिज द्रव्यांसंबंधाचा हुकूम इजाऱ्या संबंधाने सरकारांत रूजू असलेल्या वाजवी हक्कांस अनुसरून दिला असल्याचे दिसत नाही. इजारदार हा इजारे गांवचा पूर्ण मालक आहे हि गोष्ट सिद्ध आहे. सन १८६९ चे पडित जमिनीचे कायद्यांतील नियमा प्रमाणे इजारदारांनी हा मालकीचा हक्क मिळविला असून त्यांस मिळालेल्या सनदेत तो नमूद आहे. या कायद्याचे नियमांत सरकारने खनिज द्रव्यांवरील आपला हक्क राखून ठेविलेला नाही. सरकारची ही केवळ गलत झाली असे ह्याणतां येत नाही. तर सरकारने जणून बुजूनच या हक्कावर आपली सत्ता ठेविली नाही; हे सन १८७९ व १८८० चे पडित जमिनीच्या कायद्यांतील नियम

१० मध्ये तो हक्क सरकारने राखून ठेविला आहे यावरून सिद्ध होते. जेव्हां सन १८९६ साली इजाऱ्यांची ३० वर्षांची मुदत संपली तेव्हां हैदराबादचे रेसिडेंट साहेब व हिंदुस्थान सरकार यांमध्ये जो पत्र व्यवहार झाला त्यावरून दिसून येते की, मे. रेसिडेंट साहेबांनी मुद्रा इजारदारांचा हा हक्क नाकबूळ केला नाही. इतकच नाही तर फारेस्ट वरील इजारदारांच्या हक्क संबंधांत कांहीं काम घालून ते हक्क कमी करण्याचे सुचनेस ते विरुद्ध होते; व त्यांनी केलेल्या शिफारशीला हिंदुस्थान सरकारने आपले पत्र नं. ४०७१/३६४ ता. २९-१०-१८९६ यांत अनुमोदन दिले आहे. इजारदारांना दिलेल्या सनदेत

जंगलवरील हक्का संबंधाचा कांहीं उल्लेख नाही ह्याणून त्यावरून इजारदारांना फारेस्ट वर कांहीं हक्क नाही असे अनुमान काढणे बरोबर नाही; आणि त्याप्रमाणेच खाणी वरील हक्का संबंधाने ही झटले पाहिजे दुसरे— इजारदार हे खनिज द्रव्यांवर इजारा मिळाला दिवसापासून विनहरकत व हिवाट चालवीत असून सरासरी अर्धा शतक पावेतो त्यावरील हक्काचा ते उपभोग घेत आहेत. या संबंधांत उलटपक्षी कांहींही नवीन कायदा अगर नियम झाला नाही. हे विवेचन तूर्त दगड, चुना, वाळू वगैरे पुरतेच आदी करितो. जमिनीचे पोत फार खोल असणाऱ्या खनिज द्रव्यांपर्यंत ह्याणजे दगडी कोळसा, लोखंडीदगड स्लेट व या सारखी इतर खनिज द्रव्ये येथपर्यंत आह्यास आज वाटावाटा करावयाची जरूर नाही. थोडक्यांत सांगायचे ह्याणजे (१) इजारदार हा मुळ इजाऱ्याचे वेळे पासून खनिज द्रव्यावरील हक्काचा उपभोग घेत आहे, (२) सरकारने वरील हक्क जसे सन १८७९ व १८८० चे नियमा खाली दिलेल्या इजाऱ्यांच्या कालांत राखून ठेविले आहेत तसे कांहीं सन १८६९ च्या इजाऱ्याचे कालांत राखून ठेविले नाहीत; (३) इजारदारांना दिलेल्या सनदेने पूर्ण मालकीचा हक्क इजारदारांस मिळाला यांतच वरील सर्व हक्क इजारदारांस असल्याचे गभित अर्थाने सिद्ध होते; आणि (४) हिंदुस्थान सरकारच्या पसतीने तयार झालेल्या सनदेच्या मसुद्यांत इजारदारांच्या फारेस्टवरील हक्कासंबंधाचा कांहीं उल्लेख नाही ह्याणून त्यांचा जंगलवर हक्क नाही असे ज्याअर्थी ह्याणतां येत नाही त्या अर्थी खनिज पदार्थावरील इजारदारांच्या हक्का संबंधाने ही कांहीं उल्लेख नाही एवढ्यानेच इजारदारांस ते हक्क नाहीत असे होत नाही. इजारदारांच्या म्येनेजिंग कमेटीच्या मताने इजारदारांचा हा खनिज पदार्थावरील हक्क इतका उघड आहे की, जर इजारदारांस या गोष्टीची दिवाणी कोर्टात नाखुशीने तक्रार करणे भाग पडले तर त्यांत यश येण्याचा त्यांस त्रिकूल संशय वाटत नाही.

करितां जनाब कमिशनर साहेबांनी आमचे वरील ह्याणणे लक्षांत घेऊन फिळून या गोष्टीचा मेहरबानीने विचार करावा अशी त्यांस नम्रपणे विनंती आहे.

श्रावण शुद्ध १० शके १८३९ प्रमादी

धान्याची हिंदुपद्धति

जमिनीवरचा महसूल अथवा धागा याची हिंदुराजांच्या वेळची पद्धति फार साधी व सोपीची होती. लोकांचा जमिनीवरचा हक्क त्यावेळच्या राजांना कबूल केला होता व जमिनीचा सारा ह्याणजे एकप्रकारचा कर समजून वसूल केला जात असे. त्यावेळेस राज्याचे उत्पन्न ह्याणजे फक्त जमानीच्या महसुलाचे होई. तेवढेच. इतर कर बहुतेक नसतच. जमिनीपैकी कांहीं जमिनी मांडळीकराजे, सरदार व जहागिरदार यांना राज्यांतून तोडून दिलेल्या असत. त्या जमिनी स्वतंत्र समजल्या जात. त्या जमिनीबद्दल त्यांच्या मालकांकडून कांहीं ठराविक प्रसंगी कामगिरी घेण्यांत येई. या जहागिरीच्या उत्पन्नाचा राज्याशी कांहीं संबंध नसे. बाकीच्या जमिनीचे भाग पडीत. प्रत्येक भागांत सामान्यतः १००० गांवें असत. या भागावर सरदेशमुख नावाचा अधिकारी असे. देश ह्याणजे परगणा. यांत १०० गांवांचा समावेश हाते असे. हल्ली ज्या पद्धतीला रयतवारी पद्धति ह्याणतात ती धान्याची पद्धति त्यावेळीं असे प्रत्येक गांवां भोवती गायदाने वगैरे सार्वजनिक जमिनी असत. गांवचा पाटील हा वंशपरंपरेचा वतनदार होता. त्यांचे वसूल करावयाचा व गांवचा बंदोबस्त रखावयाचा. ही पद्धति दक्षिणेत होती. उत्तर हिंदुस्थानांत जमिनीदारांचे प्रस्थ फार होतें. गांवच्या जमिनी एखाद्याच्या मालकीच्या असून त्याने आपल्या मनीप्रमाणे त्या लोकांना खंडाने द्यावयाचे आणि खंडाचे पैसे वसूल करावयाचे. असे जमिनीदार प्रत्येक गावाला अनेक असत. त्या सर्वांनी मिळून सरकारचा त्या गांवचा ठराविक धारा भरावयाचा, आणि आपल्या कुळांकडून इच्छेस येईल पितका वसूल घ्यावयाचा. पण ही पद्धति खरी हिंदूंची नसून मुसलमानी अमदानीपासून आलेली होती. खरी हिंदुपद्धति झटली ह्याणजे रयतवारी. गांवच्या पाटलाला ग्रामाधिकारी व कुळकर्ण्याला ग्रामलेखक ह्याणत. ग्रामाधिकारी मूळ लोकनियुक्त असे. गांवासंबंधाचे सरकारी दस्त ग्रामलेखकाच्या हातीं असे. जमिनी संबंधाचे सगळे व्यवहार व करारपत्रे वगैरे कारभार त्याच्या हाताने चालत मात्र तो ग्रामाधिकार्याच्या हुकुमाने चाले. त्याच्याजवळ गांवचा सगळा हिशोब असावयाचा. गावाखाली जमिन किती आहे. त्यांतली लावलेली किती व पडित किती, गायदाने किती, वगैरे सगळ्यांचा बारिक हिशोब त्याला द्यावा लागे. देशमुख व देशलेखक यांनी या ग्रामलेखकाकडून सदर हिशोब आणून तो सरकारांत पाठविण्याची रीत होते. या सरकारी अधिकाऱ्यांना नगद पगारपत्रे जमिनी दिल्या असत. त्यांना वतन ह्याणत. ही वतनाची पद्धत फार

सोपीची असे. तिच्यामळे अधिकाऱ्यांचा गांवशी असलेला संबंध अबाधित राहत असे. गांवाची आबादी राहावी अशी अधिकाऱ्यांना कळकळ वाटे, आणि गांवाची व्यवस्था बिनबोभाट राही. जमिनीवरचा धारा जमीन किती पिकविली यावर न ठरवितां पीक किती आले यावर बसविला असे. त्यामुळे जमिनीची मोजणी करण्याचे कारणच पडत नसे. तसेच हल्ली इंग्लिश सरकारच्या राज्यांत दर तीस वर्षांनी किंवा त्यापेक्षाही कमी मुदतीत पुनः पुनः मोजणी होऊन नवीन सेटलमेंटच्या वेळी धान्याचा आकार वाढण्याची जी मोती शेतकऱ्यांना नेहमी वाटते तशी त्यावेळीं अर्थात नव्हती. शिवाय जमिनीचा महसूल नगदी द्यावा लागत नसे. जे पीक उभे असेल त्यांतून ठराविक हिस्सा सरकारला द्यावयाचा असे असल्यामुळे तो देणे शेतकऱ्यांस जड वाटत नसे. यामुळे सारा वसूल करतांना हल्ली अधिकाऱ्यांना जो त्रास पडतो व रथेतही ही त्रास होतो तो या हिंदुपद्धतीने होण्याचे कांहींच कारण नव्हते.

शेतकऱ्याने पीक काढून खळ्यांत मळणीसाठी आणिले ह्याणजे ग्रामाधिकारी स्वतः घेऊन सरकारच्या वाट्याचे धान्य समक्ष तेलून घेत. अशा रीतीने रयतेच्या आबादीवर सरकारची आबादी अवलंबून असे ही गोष्ट मि० ब्रिज साख्या परदेशी लेखकानेही कबूल केली आहे. सरकारचा अंश ठरविण्याचे वेळी ग्रामाधिकारी स्वतः शेतदार घेऊन तो व शेतकरी या दोघांच्या मताने हा अंश ठरविण्यांत येई यामुळे शेतकऱ्याला कुरकुरीला जागा राहत नसे. पीक किती आणे होईल याविषयी जेथे मतभेद होई तेथे शेताच्या एखाद्या भागाची कापणी. तो अधिकारी आपल्या समक्ष करवून, व धान्य मळवून ते तेलून घाही व त्यावरून आणेवारीचा अंदाज ठरवी. अशा रीतीने सरकारचा धारा ठरविण्याचे काम फार सोपे व सोयीने होत असे.

सरकारने धारा किती घ्यावयाचा त्याचे प्रमाण ठरलेले असे. हे प्रमाण जमिनीचा मगदूर अथवा कस, ती लागवडीस आणण्यासाठी होणारा खर्च व पडणारी मेहनत वगैरे गोष्टींचा विचार करून एक अष्टमांश, किंवा एक पष्टांश, किंवा एक द्वादशांश असे ठरविण्यांत येई. एक पष्टांश हे प्रमाण ह्याणजे शेकडा सुमारे १७ बहूधा सार्वत्रिक होतें. मनुस्मृतीत हेच प्रमाण सांगितले आहे. जरी धर्मशास्त्राने हे प्रमाण ठरविलेले नव्हते तरी हल्ली ते ठरवून ठाकर्यासारखे होतें. जो राजा यापेक्षां ज्यास्त प्रमाणांत धारा घेई तो जुलमी अशी सर्वत्र त्याची अपकीर्त होई. या लोकांचे त्याची बदनामी होई असे नाही, तर परलोकी मुद्रा त्याला दुर्गति प्राप्त होण्याचे भय वाटे. राज्यावर एखादे परचक्र किंवा दुसरे एखादे संकट आले तरच या नियमाचा अतिक्रम होत असे अशावेळी मुद्रां एक चतुर्थांशवर हे प्रमाण बहूधा जात नसे. वर सांगितलेच आहे की जमिनीचा महसूल ही एकच त्यावेळी राज्याच्या उत्पन्नाची बाब होती. पण

अलीकडे हिंदु राजांनी या बाबतीत धर्म-शास्त्राचे नियम प्रसंग विशेषीं झुगारून देऊन दुबरेही कित्येक कर बसविले होते अशी उदाहरणे सापडतात. घन्याच्या रूपाने जमीन महसूल न घेतां नगदीनें तो घेतल्याचाही कित्येक उदाहरणे आहेत. अशा रीतीनें एखादा राजा शेताच्या उत्पन्नाचा अर्धा हिस्साही कधी कधी घेत असे. पण ही उदाहरणे ह्मणजे केवळ अपवादामक होत. त्यांच्यायोगानें नियमाला बाध येत होता असें ह्मणतां येत नाहीं.

✓ कर्तव्य आणि हक्क

अठराव्या शतकाच्या अखेरीस फ्रान्स देशांत जी जबरदस्त भयंकर क्रांति झाली व त्याच्यापूर्वी कित्येक वर्षे अमेरिकेंत स्वातंत्र्यप्राप्तीसाठीं जें युद्ध झालें त्यामुळे पश्चात्य राष्ट्रांच्या एकंदर इतिहासाचें रूपंतर झालें, व त्याचा रंग अगदीं पालटला हें निर्विवाद आहे. इतिहासांत उलथापालथ करणाऱ्या या दोन गोष्टींच्या मुळाशीं एकच मंत्र होता. तो मंत्र ह्मणजे मनुष्यांचे समान हक्क आहेत, त्यांच्यांत श्रेष्ठ किंवा कनिष्ठ असा भाव नाहीं हा होय. पाश्चात्य राष्ट्रांत शिक्षणप्रसारामुळे त्या लोकांच्या होळ्यापुढें उच्च ध्येय आहे, त्यांची दृष्टि विस्तृत झाली आहे, त्यांची कार्यक्षमता वाढली आहे व सार्वजनिक नीतिमत्ता ही उच्च प्रतीची आहे, अशा स्थितीत त्यांनीं समान हक्कासाठीं येवढा अष्टास करावा हें योग्य आहे. पण आपल्या देशांत या पैकीं कोणती अनुकूलता आहे? लोकांत शिक्षणाचा प्रसार किती सा झाला आहे? सार्वजनिक कार्यांत खरी कळकळ बाळगणारे किती काम करीत आहेत? सार्वजनिक गोष्टींत व्यक्तिहित किंवा व्यक्तिमत बाजूला ठेवून काम करणारे कोठें दिसतात! अशा सर्वतोपरि मित्र स्थितीतल्या लोकांनीं कर्तव्य ज्ञान अगोदर करून घ्यावयाचें, निरपेक्ष कर्तव्य करण्याची शिस्त अगोदर लावून घ्यावयाची, सार्वजनिक कामें बिनबोभाट करण्यास शिकून राष्ट्रीय नीतिमत्ता वाढवावयाची की खरी योग्यता प्राप्त होण्याच्या अगोदरच हक्कासाठीं ओरड करावयाची! ✓ कर्तव्य आणि हक्क ह्या गोष्टी परस्परांनुबद्ध आहेत खऱ्या. पण त्याचा अर्थ असा नव्हे कीं हक्क मिळाले ह्मणजे कर्तव्य ज्ञान आपो-आप त्याच्या मागून येतेंच. कर्तव्य ज्ञाना मागून हक्कप्राप्ति निश्चयानें होतें. हें जसें खरें आहे, तसें हक्क प्राप्तीच्या मागोमाग कर्तव्याविषयीची क्षमता येते असें मात्र नाहीं. आपल्या हिंदुधर्मशास्त्रांत जेथे तेथे कर्तव्याची महती गाडली आहे. हक्काचें नांव मुद्दां नाहीं तें येवढ्या साठींच. फार काय, पण हक्क याअर्थी संस्कृत भषेत बरोबर शब्द मुद्दां नाहीं. आत्म-प्रतिष्ठा हा मनुष्याच्या जीविताचा उद्देशच धर्मशास्त्रांनीं सांगितलेला नाहीं. आत्मासर्जन स्वार्थत्याग हा मात्र सांगितला आहे. अशा अर्था कर्तव्य करा ह्मणजे मागा-गा हक्क हे ओघानेंच प्राप्त होतील या अर्थाने प्राचीन ऋषींची पूर्ण श्रद्धा असें दिसते. ही श्रद्धा डळमळीत

झाली तेव्हांच आमच्या राष्ट्रीय गौरवाचा पाया खचला. राष्ट्रीय गौरवाची इमारत पनः उभारणें असेल तर आधीं हक्क रूपी कळसाचा विचार न करतां कर्तव्या-चरणरूपी पाया मजवून करण्यास आलीं झटलें पाहिजे. आधीं कळस मग पायारे, हें तत्त्व व्यवहारास लागू नाहीं,

इंडिया कौंसिल

विलायतेंत हिंदुस्थानच्या स्टेटसेक्रेटरी साहेबांचे जें कौंसिल आहे त्याला इंडिया कौंसिल हें नांव आहे. अलीकडे सोन्याची ठेव या नांवानें जी गंगाजळी स्टेटसेक्रेटरी साहेबांशीं असते तीतून त्यांनीं काहीं रकमा विलायतेंतल्या व्यापाऱ्यांना कर्नाऊ दिस्याचा बोभाट झाल्यापासून या कौंसिलच्या सुधारणेकडे विलायतेंतल्या लोकांचें लक्ष लागलें व गेल्या आठवड्यांत तर खुद स्टेटसेक्रेटरी लॉर्ड क्रू साहेबांनींच या कौंसिलच्या सुधारणेचा प्रश्न आपल्या एका भाषणांत ओघानें काढला होता. कित्येकांच्या मते या कौंसिलची मुळीं जरूरीच नाहीं. आणि हिंदुस्थानच्या राष्ट्रीय समेत हें कौंसिल अनीचात वेद करण्याचा ठराव कित्येक वर्षे पर्यंत सारखा पास झाला आहे. कित्येकांच्या मते यांत बरीच सुधारणा हवी आहे. आणि तशी सुधारणा वेळोवेळीं होत गेलेली आहे. ईस्ट इंडिया कंपनी कडून हिंदुस्थानचा कारभार ब्रिटिश सरकारकडे आला तेव्हां ह्मणजे १८५८ सालीं हें कौंसिल स्थापन झालें. तेव्हां त्यांत कंपनीचे ८ आणि सरकारचे ७ मिळून १५ मंत्र राहावे असे ठरलें होतें. पुढें हे सगळेच सभासद सरकारनें नेमण्याचें १८६९ सालीं ठरलें. १८८९ सालीं यांत सुधारणा होऊन १२ च्या जागीं १० सभासद असावे असा कायदा झाला. १९०७ सालीं पुनः या कायद्यांत दुरुस्ती होऊन निदान दहा तरी सभासद असावे, व पंधरापेक्षां ज्यास्त नसावे असे ठरून त्या दहांत दोघा हिंदी गृहस्थांचा प्रवेश झाला, आणि आतां पांच सहा वर्षांच्या अनुभवानें ही हिंदी गृहस्थांची योजना कायमची व्हावी अशी लॉर्ड क्रू साहेबांची इच्छा आहे. या कौंसिलींतलीं पुष्कळशीं कामें कमिश्न्यांच्या मार्फत चालतात. ही व्यवस्था अपवादक ह्मणून चालावी व या कौंसिलींतले सभासद हिंदुस्थानांतून पेंशन मिळवून परत गेलेल्या बुढ्या लोकांतून होते त्या ऐवजीं हिंदुस्थानच्या कारभाराचा पुष्कळसा अनुभव घेतलेल्या लोकांची पण पेंशन घेण्यापूर्वी व्हावी अशा दोन सुधारणा करण्याचा लॉर्ड क्रू साहेबांचा विचार दिसतो. या त्यांच्या विचाराप्रमाणें सर्व गोष्टी घडून आल्या तर फार आनंदाची गोष्ट आहे. लॉर्ड मॉले साहेबांनीं हिंदी गृहस्थांची केलेली नेमणुकीची नेमणूक त्यामुळे कायमची होऊन बसेल व इंडिया कौंसिलींत ताज्या रक्ताचा प्रवेश होऊन काहीं प्राणसंचाररूप्यासारखें होईल, आणखीही काहीं सुधारणा या कौंसिलींत हव्या आहेत, त्यासाठीं सध्या मि. चॅब्लेन यांच्या अध्यक्षत्वाखाली एक कमिशन चौकशी करीत आहे तेव्हां हें कमिशन कोणत्या सुधारणा सुचवितें तें पहावें.

कापूस

विलायतेंतल्या, किंबहुना जगांतल्या बहुतेक राष्ट्रांच्या, लोकांचें लक्ष सध्या कापसाच्या लागवडीकडे लागून राहिलें आहे. सध्यां कापसाच्या लागवडीचें जंगी क्षेत्र ह्मणजे अमेरिका हें आहे. पण अमेरिकेंतल्या कापसाच्या भरंवशावर बसणें धोक्याचें आहे-जुगारीसारखें अनिश्चित-अ हे हें सर्वांना कळून चुकलें असल्यामुळे ते या क्षेत्राच्या बाहेर कापसाच्या लागवडीचें प्रमाण वाढविण्याची खटपट करीत आहेत. राशियाची मध्य एशिया खंडांत खटपट चालली आहे. इंग्लंड हिंदुस्थान व इजिप्त यांतला कापसाचा माल सगळा आपल्या पदरांत पडेल तर कोठ्यावाधि रूपेे मालीत घालण्यास आज तयार आहे. इजिप्तमध्ये लॉर्ड किचेनेर साहेबांना हातीं धरून त्यांनीं आपला इष्ट हेतु पुष्कळ अंशानें सिद्धीला नेला, आणि इजिप्तला तीन लक्ष पौंडांचें कर्ज देण्याचें ठरलें आहे. इजिप्तमधून निर्गत होण्याच्या मालांत शेकडा ८० इतका माल नुसता कच्चा कापूस हा आहे. आतां हा सगळा इंग्लंडला जाऊ लागेल. इजिप्तमध्ये जसा हा बाट मारण्याला मिळाला तसा हिंदुस्थानांतही मिळवा ह्मणून त्यांकांशयच्या व्यापाऱ्यांनीं स्टेटसेक्रेटरी साहेबांच्या अनेक वेळां मुलाखती घेतल्या व संभाषणें केलीं. पण व्हावा तसा उपयोग झाला नाहीं. आतां या व्यापारी मंडळाचा एक सेक्रेटरी हिंदुस्थानांत येण्यास निघाला आहे. हिंदुस्थानांतला कापूस कोठें जावा व कोणाच्या हातीं पडावा ह्या गोष्टीचा अगोदर विचार न करता किंवा वचनबद्ध न होतां हिंदुस्थानच्या रयतेच्या हितां करितां व त्याची सांपत्तिक व औद्योगिक स्थिति सुधारण्याच्या इच्छेनेच केवळ जर तो कापसाच्या लागवडीसंबंधानें शेतकऱ्यांना हवी ती मदत देण्यास तयार होईल तर आगखी कांहीं वर्षांनीं कापूस पिकविण्याच्या कामीं यांत्रिक ज्ञानाचें साह्य घेऊन हिंदुस्थानचे शेतकरी सुद्धा कापसाचे पीक हल्लीं पेक्षां पुष्कळ अधिक व चांगलें काढूं लागतील, असें हल्लींच्या प्रगतीच्या मानावरून ह्मणण्यास हरकत नाहीं.

मागसलेले कोण नाहीं ?

अलीकडे डिप्रेस्ड क्लासेस मिशन ह्मणून जी चळवळ निघालेली आहे तिच्या इष्ट व अनिष्ट अशा दोन्ही प्रकारच्या स्वरूपां बद्दल दोन प्रांजलपणाचे शब्द आलीं मार्गेच लिहिलेले आहेत. या संस्थेच्या खुद नावासंबंधानेंच आह्मांस आक्षेप घ्यावासा वाटतो. डिप्रेस्ड ह्मणजे मागसलेले, यां महारमागादि अस्पृश्य वर्गाचा समावेश करण्याचा प्रघात पडला आहे. आली विचारतो कीं हिंदुस्थानांत येवढ्याच जाती मागसलेल्या आहेत काय? या देशांत लिहितानाचतां येणाऱ्यांची संख्या शेकडा पंचशिस मुद्दां नाहीं त्या देशांत अस्पृश्य जाती तेवढ्या मागसलेल्या आहेत असें ह्मणणें किती हास्यास्पद आहे! मुतार, लोहार, चांभार सोनार, शिंपी, फार कशाळा? खुद ब्राह्मणवर्ग मुद्दां शिक्षणाच्या व इतर बाबतींत मागसलेला नाहीं काय? आमच्या मते आपला

संबंध देशच मागसलेला आहे, ब्राह्मणजातींत साक्षरता इतरांच्या मानानें थोडीशी ज्यास्त असली ह्मणून काय झालें? शारिराचा एकच अवयव इतर अवयवांच्या मानानें अधिक फुगीर दिसला ह्मणजे तें जसें त्या माणसाच्या मुटूतेंचें लक्षण ह्मणतां येणार नाहीं, उलट रोगाचें लक्षण मानतां येईल, तसें देशांतला एखादा वर्ग इतरांच्या मानानें थोडासा अधिक विद्यापुष्ट दिसावा व इतर वर्ग कृश दिसावे हें देशाच्या सुटतेचें नव्हे तर उलट रुग्णावस्थेचेंच चिन्ह झटलें पाहिजे. त्यामुळे संबंध शरीर रुग्ण झालें आहे, सगळा देश मागसला आहे असें ह्मणणें भाग आहे. सारांश, अस्पृश्य वर्गापुरती 'मागसलेला' ही संज्ञा लावणें गैरवाजवी आहे आणि ज्यांनीं ही संज्ञा प्रथम अस्पृश्यवर्गाला लाविली त्यांच्या बुद्धिमत्तेची व दूरदर्शित्वाची तारीफ आमच्यानें करवत नाहीं. या बाबतींत आमचे विचार मुंबईचे सुप्रसिद्ध सुधारक व इंदूर संस्थानचे हल्लीं दिवाण सर नारायणराव चंदावरकर यांच्या विचाराशी पूर्णपणें जुळतात हें पाहून आह्मांस संतोष वाटतो.

युनिव्हर्सिटी आणि देशी भाषा

स्टेट सेक्रेटरी साहेबांच्या इंडिया कौंसिलचे सभासद सर थिओडोर मॉरिसन यांचे असें मत आहे कीं हिंदुस्थानांत इंग्रजी शिक्षणामुळे पुष्कळ नवीन व हितकर विचारांचा व कल्पनांचा प्रसार झाला आहे. पण हेंच शिक्षण देशीभाषांच्या द्वारे देण्यांत आलें असतें तर आज जो समाजाचा मोठा भाग अशिक्षित व मागसलेला आहे त्यामध्ये त्या विचारांचा प्रसार होऊन पुष्कळ कार्यभाग झाला असता. सर थिओ. मॉरिसन यांचे हे उद्गार ह्मणजे हिंदुस्थानांतल्या थोर व विचारी पुरुषांच्या उद्गारांचा प्रतिध्वनि होय. अलीकडे या उद्गारांची प्रतिक्रिया सरकारलाही आली आहे व शिक्षणक्रमां देशी भाषांचा उपयोग सडळ हातानें करण्याविषयी हुकुम सुटले आहेत. इंग्रजी शिक्षणांन शिक्षणप्रसारालाच कुंठित केले आहे असें नाहीं, तर त्याच्या योगानें देशी वाड.मयाची वाढी खुंदविली आहे असेंही सर साहेबांचें मत आहे. तेही अगदीं खरें आहे. आतां प्रश्न असा आहे कीं या गोष्टी सरकार किती दिवस काना आड करणार? अलीकडे हिंदुस्थानांतल्या युनिव्हर्सिटीही सरकारचीच खाती झाली असल्यामुळे तेथेही देशी भाषांची पीछेहाट होत आहे याचें कोणास नवळ वाटणार नाहीं. मुंबई युनिव्हर्सिटीत इतके दिवस मराठी भाषा म्याट्रिक्युलेशन परिक्षेसाठीं होती व अजूनही आहे, पण यापुढें या विषयाची परिक्षा युनिव्हर्सिटीनें अगाबाहेर टाकल्यामुळे त्या विषयाच्या अव्यापनाचें कामीं हेळसांड होऊ लागली आहे. युनिव्हर्सिटींनीं देशी भाषांना हातीं धरण्याशिवाय त्या भाषांचे पाऊल पुढें पडावयाचें नाहीं व शिक्षण प्रसार हिंदुस्थानांत सार्वत्रिक होणार नाहीं. सर थिओ. मॉरिसन साहेबांसारख्या थोर अधिकाऱ्यांचे लक्षांत ही गोष्ट आली आहे तेव्हां या दिशेने त्यांचे हातून काहीं खटपट होईल अशी अपेक्षा करणें गैरवाजवी होणार नाहीं.

देशी वैद्यकावर गदा

ता. ३ आगष्टच्या बंगाली पत्रावरून लंडन कॅम्ब्रिज हिंदुस्थान सरकारने एक सर्क्युलर काढून असे फर्माविले आहे की निव्वहसिटीला जाडलेली नव्हे, किंवा सरकारने मान्य केलेली नाही अशा वैद्यकी शाळांतून ठराविक परीक्षा पास होणारास शाळांतून ठराविक पदव्या देण्यांत येतात, या यापुढे देता येऊ नयेत अशा प्रकारचा कायदा करावा. असे सर्क्युलर खरोखरच निघाले असले तर ते प्रजेच्या आरोग्याच्या दृष्टीने अतिशय वाईट आहे. कारण, आमच्या देशांतल्या लोकांचे दारिद्र्य, मेडिकल कॉलेजांची अल्पसंख्या, डाक्टर लोकांस नबर फी देण्याची असमर्थता, इंग्रजी आपघ्राविषयी लोकांची पराड-मुखता, तेथे वर्मनाह असल्या विषयीची समजूत धगेरे अनेक कारणांमुळे लहानसान गांवांतून वैद्य, हकीम वगैरेच्या आपघावरच लोकांना अवलंबून राहावे लागते. ही आपघे अगदीच एखाद्या अडाणी माणसाच्या हातून वेण्यापेक्षा आयुर्वेद विद्यालयांतून निघालेल्या पदवीधरांचे हातून वेणे हे लोकांच्या आरोग्याच्या दृष्टीने अधिक इष्ट आहे. पण सरकारच्या या सर्क्युलराचा असा परिणाम होण्याचा संभव आहे की पद्धिक वैद्य व वैदू यांच्यातला भेद यापुढे नष्ट होऊन वैदू लोकांची चंगळ उडेल. अनेक परिणामाकडे दृष्टि देऊन सरकारने आपल्या सर्क्युलरांत योग्य फेरफार करावा अशी आमची नम्र विनंति आहे.

कानपूरचा दंगा

कानपूर येथील मळली बाजारातील द सरकार पाडणार अशी वार्ता पस-पापासून तेथील मुसलमानांची मनें क्षुब्ध झाली होती. मध्यंतरी सरकारने एक जाहिरनामा काढून त्यांचा गैरसमज दूर करण्याचा यत्न केला, पण तो व्यर्थ झाला, आणि अखेर ता. ३ आगष्ट रोजी मुसलमानांनी पाडलेली मशीदीची भिंत पुनः बांधण्यासाठी सामुग्री जमा केली, व दंग्या-चीं चिन्हे दिसू लागली. पोलीस अंमलदार वेळीच वेदाबस्तासाठी हजर झाले, पण त्यांचेवर विटांचे तुकडे व दगड यांचा वर्षाव करण्यांत आला. शेवटी पोलीसांना वेदुकीचा आश्रय करावा लागला. या झटापटींत कित्येक जण जखमी झाले व बाकीचे पळून गेले. एक पोलीस शिपाई ठार झाला व तीस चाळीस जखमी झाले. मुसलमानांपैकी बारा ठार झाले व तीस जखमी झाले. प्रेक्षकांत काही हिंदु हेत. त्यांनाही जखमा झाल्या. असे घणतात की तुर्कींनी आडियानोपल सर केल्याबद्दल आनंद प्रदर्शित करण्या करिता त्या दिवशी मुसलमानांची सभा भरली होती, आणि सभेचे काम संपल्यावर सगळे मुसलमान जमावाने मच्छलीबाजार मशीदीपाशी जऊन पाडलेली भिंत बांधू लागले असता पोलीस व ते लोक यांच्यांत बोलाचाली होऊन तिचा हा परिणाम झाला. सभा भरवि-

णाऱ्या पैकीं काही पुढ्यांना पकडण्यांत आले आहे. अलीकडे दिल्ली, आग्रा, पाटणा, लखनौ, कलकत्ता वगैरे ठिकाण्या मुसल-मनांचा असा प्रह झालेला दिवसा की सरकारी अधिकारी आपल्या धर्मसमजुतीस धावा तितका मान देत नाहीत, व कानपूरच्या मुसल-मानांच्या मनांच्या क्षुब्धतेतही हीच समजून कारणे झाली असावी असे दिसते. मुसलमा-नांची काय किंवा हिंदूंची काय, अशा प्रकारची गैरसमजूत होऊ देणे हे देशाच्या शांततेस व उन्नतीस विघातक असल्यामुळे संयुक्त प्रांतांचे ले० गवर्नर ना० सरनेमस मेस्टन हे लवकरच ही गैरसमजूत दूर करण्याचे योग्य उपाय योजतील व शांतता प्रस्थापित करतील अशी आम्हांस पूर्ण अशा आहे.

इंग्लंडांतले हिंदी विद्यार्थी

इंग्लंडांत शिक्षणासाठी पुष्कळ हिंदी विद्यार्थी जाऊन राहिले असतात. तेथे त्यांच्या भोवती मोहनाळ मोठे व देखरेख करणारा कोणी नाही, यामुळे त्यांची नातिमत्ता विघडते, किंवा दुर्घटनाच्यापायी ते आपल्या भावी जीवनाचा नाशकून घेतात, अशा ओरडी आगळे-इंडियन पत्रांतून अनेक वेळां आली वाचल्या आहेत. या ओरडी आपमतलबाच्या या हिंदी विद्यार्थ्यांच्या स्वतंत्रता हिरावून त्यांना सरकारी अधिकाऱ्यांच्या मुठीत अणून सोडण्यासाठी- आहेत अशी टीकाही इकडच्या कित्येक पत्रांनी केलेली आमच्या पाहण्यांत आहे. मतलबापणाचा आरोप कोणत्याही सद्धेतुमलक चळवळीवर करणे नितो सोपे आहे तितकें एखादी उपयुक्त संस्था स्थापून ती सुरळीतपणे चालवून दाखविणे हे नाही कारणे काहीही असात, पण हिंदी विद्यार्थ्यांची स्थिति असावी तशी नाही हे निर्ववाद आहे. आंगळे इंडियन लोक या गोष्टीला काय कारणे देतात ते आपण पाहिले आहे. आतां उलट बाजूने ना० गोखल्यासारखे हिंदी पुढारी या अनेक स्थितीची जी कारणे सांगतात त्यांचा विचार केला पाहिजे. ना० गोखले यांचे मत ही स्थिति घडवून आणणाऱ्या देान गोष्टी आहेत. एक साम्राज्य वादाच्या हीन रपने पासून उत्पन्न झालेला अथवा विकासास गेलेला वर्णभेद या वर्णभेदांमुळे हिंदी विद्यार्थ्यांना आपली पात्रता दाखविण्यास योग्य संधी न मिळून त्यांचे मनें असंतुष्ट होतात. हणजे हिंदुस्थान हा ब्रिटिश राजाच्या भुक्त-टांतला श्रेष्ठ माणें हणून जो अभिमान वाटावयाचा त्याला शिथिलता येते. दुसरे कारण, विलायतेस विद्यार्थी हजारो रुपये खर्चून जातात याचे कारण विलायतेतल्या सारखी उत्तम विद्यालये येथे नाहीत, व ब्रिटिशसरकार रेल्वेसारख्या गोष्टींच्या पायी लक्षावध रुपये दरसाल खर्च करते, पण लोकांना पोटा भरण्याची विद्या शिकविणारी एकही चांगली शाळा दर प्रांती काढीत नाही. ही गोष्ट जाणत्या विद्यार्थ्यांच्या मनांत न येणे अशक्य आहे. ही कारणे नाहीशी करण्यास उत्तम उपाय हणजे आंगळे-इंडियन लोकांनी व साम्राज्यवादी मुत्सद्यांनी आपली शुद्ध बुद्धि टाकून हिंदुस्थाना

विषयी उदारपणाचें धोरण स्वीकारलें पाहिजे आणि वर्णभेदाची तीव्रता कमी झाली पाहिजे ही पहिली गोष्ट, आणि दुसरा उपाय हणजे सरकारने अर्थकरी विद्या लोकांना शिक-विण्याच्या शाळा काढण्यासाठी सडळ हा-तांने द्रव्य खर्चण्यास तयार झालें पाहिजे. या दोन्ही बाबतांत सरकारी अधिकाऱ्यांशी सहकारिता ठेवून राजा व प्रजा यांच्या-तले प्रेमबंधन दृढ होईल या विषयी जपण्याचे लोकनायकांचे कर्तव्य आहे हे सांगावयास नकोच.

शाळेंतल्या विद्यार्थ्यांची तपासणी

प्राथमिक शाळांतून व हायस्कुलांतून शिकणाऱ्या विद्यार्थ्यांची शारीरिक तपासणी करण्याची आवश्यकता थोड्या दिवसांपूर्वी आम्हां एका लेखांत दर्शविणी होती. हा प्रश्न आतां मुंबई सरकारापुढे आहे व लवकरच व्यावहारिक योजना ठरून ही सुधारणा अमलांत येईल असा रंग दिसतो. डाक्टरांनी तपासणा करण्याची ही सूचना विद्यार्थ्यांना वेळीच योग्य वेद्यकी सल्ला मिळून त्यांचा जन्म वृथा जाऊ नये हा आहे, शारीरिक दुर्बलतेच्या सबबीवर मुलांना शाळेंत भरती करण्याची बंदी करावी असा नाही, हे सरकारने अधिकाऱ्यांच्या मनावर पूर्णपणे विबविली नाही तर या योजने-पासून हित न होतां उलट अहितच फार होईल. अगोदरच शाळांतून विद्यार्थ्यांची संख्या मर्यादित करण्यांत आल्यामुळे मुलांच्या शिक्षणाबद्दल अई बापांना काळजी उपासित झाली आहे. त्या काळजीत या सुधारणेने आणखी भर पडू नये हणजे झाले. मुंबई सरकार या संबंधांत जी योजना तयार करित आहे ती लवकरच बाहेर येईल. तिच्या बरे वाईटपणा बद्दल आज काही लिहिता येत नाही. पण शाळातील मुलांचे वजन करून ठेवण्याचा प्रघात हल्लीं मुद्रां आहे असे जे मे० डायरेक्टर साहेबांनी कॅम्ब्रिजला सांगितले ते सर्वांशी खरे नाही. सरकारी शाळांतून कदाचित् तो प्रघात असेल, पण पुष्कळ खाजगी शाळांतून वजन करण्यांत येत नाही हे आम्हांला ठाऊक आहे मुलांचे वजन कमी झाल्यास ते कां कमी झाले मुलाची दृष्टी मंद झाली किंवा त्याच्या आरोग्याची हानी झाली तर त्या गोष्टीची जबाबदारी कोणावर? पालकांवर, शिक्षकांवर, किंवा शाळागृहे बांधून देणाऱ्या प० व० खात्यावर हा मोठा विकट प्रश्न आहे कारण की त्यांत पालकांची सांप-त्तिक स्थिती, शाळांतली शिस्त, सरकारची मंजूरी वगैरे अनेक बाबींची गुंतागुंत आहे. पण डाक्टरांनी तपासणीपासून खरा फायदा व्हावयाचा असेल तर या गुंतागुंतीचा काही तरी समाधानकारक निकाल लागणे व प्रत्येकाच्या जबाबदारीच्या विवक्षित मर्यादा ठरणे अवश्य आहे असे आम्हांस वाटते.

बऱ्हाडवृत्त.

हवामान—या आठवड्यांत पाऊस बंद असल्यामुळे पुष्कळसा आराम वाटला. आणि या उवाडीचा पिकांना फार नामी फायदा होत आहे. आगष्ट सप्टेंबरच्या

मानाने रोगराईचे प्राचल्य नसून लोक आरोग्याची सुखे उपभोगित आहेत पण तीन दिवसांच्या डेंग्यू तापाची साथ मात्र लोकांस तकलीफ देत आहे.

रा० रा० फरामर्ज रुस्तुमजी मुनसफ यांस बऱ्हाडांतून मध्यप्रांतांत बदलून रा० रा० माधव आबाजी वैद्य मुनसफ यांस एलीचपूर कोर्टावर बदलण्यांत आले.

रा० रा० गंगाधर नारायण घाटे बी. ए. तहसीलदार, मध्यप्रांत हे आज देान वधे रजेवर होते आणि त्या रजेत ते अलाहाबाद युनिव्हर्सिटीची एल. एल. बी. ची परीक्षा पसार झाले आहेत. हे आपल्या वयाच्या ४९ वर्षांच्या सुमाराला डोळे पंगु झाले असतांना देखील पुनः विद्यार्थी झाले या त्यांच्या वियेच्या गोडीबद्दल व या दीर्घ तपश्चर्येबद्दल आम्ही त्यांचे धन्यवाद गातो. हे मित्र मंडळीच्या भेटी निमित्त या आठवड्यांत येथे आले होते; आणि ते ह्यास मेडिकल बोर्डापुढे जाणार आहेत.

रा० रा० मीरअलम क्लार्क ऑफ कोर्ट स्मालकाज कोर्ट आकोला यास हुशंगाबादच्या डिव्हिजनल कोर्टाचे क्लार्क ऑफ कोर्टाची बढती देण्यांत आली हे कळविण्यास आनंद वाटतो.

महाजन सभा—येथील मुनसिपाल कर देणाऱ्या लोकांची एक संस्था स्थापण्याचा काही प्रमुख गृहस्थांचा विचार आहे. मुनसिपाल बाबींत लोकमत तयार करण्याचा व मुनसिपाल अधिकार सुयंत्रित करण्याचा हा कारखाना निघणार आहे. मेजरटी- सी. प्लावडन डेप्युटीकमिशनर आकोला हे गेल्या बायीसाव्य तारखेपासून १० माहिने ९ दिवसांच्या रजेवर विलायतेस जात आहेत. हे फार लोक प्रिय कमलदार आहेत आणि लोक कल्याणाकडे रात्र दिवस यांच्या कारभाराचे धोरण आहे. या मोठ्या रजेत यांस शारीरस्वस्थ्य विशेष मिळो आणि विशेष प्रसन्न मनाने आमच्या जिऱ्यास परत येवोत असे आम्ही मनापासून इच्छितो.

रा० रा० डब्ल्यू. जी. स्केना. ए. एसि. कमिशनर आकोला यांस येथील आफिसिटिंग डिप्युटी कमिशनर नमण्यांत आले हे कळविण्यास परम संतोष वाटतो. व त्यांच्या पुष्कळ वर्षांच्या उत्कृष्ट चाकरीचे हे पारितोषक आहे असे समजून आम्ही त्यांचे मनापासून अभिनंदन करितो.

रा. रा. पाडुंग वामुदेव भगत तहसीलदार यांस रजा संपताच चांदूर तहसिल वर नेमण्यांत आले आणि तेथील हल्लींचे तहसीलदार रा. रा. महादेव शंकर देशमुख यांस २ माहिण्याची हक्काची रजा देण्यांत आली.

रा० रा० महंमद अब्दुससतार ए० एसि० कमिशनर यांस आकोला येथे नेमण्यांत आले.

रा० रा० नारायण मर्गव गडगीळ ए० एसि० कमिशनर यांस वर्धून परतमाळास बदलण्यांत आले.

त्रिकाल दर्शी आरसा?

तुझास भूत, भाविष्य वर्तमान जाणणे असल्यास ही जाहीर खबर वचून त्वारित ओडेर धाडा. ह्या आरशासारखे त्रिकाल ज्ञान प्राप्त करण्याचे साधन जगांत दुसरे एकही नाही. तत्संबंधाने शेकडों- सरटीफिकेट मिळाली आहेत. थ्रडालु मुळे, स्त्रीया आणि पुरुष स्वतःचे विचार आणि त्यांचे परिणाम पाहू शकतात. गांव परगांव दूर-देशांतर आणि दूरच्या मित्र व सोयऱ्यांच्या खबरा तुझास सहज मिळू शकतील. अमुक काम होईल किंवा कसे? अमुक बाबतीचे काय परिणाम होतील, व्यापारांत नफा किंवा तोटा, अमुक पदार्थाच्या किंमतीची कमीजांती, परिक्षेचे परिणाम, चाकरी वगैरे काही तुमच्या मनाचा खुशसा करावयाचा असेल तो सर्व हाऊं शकेल. किंमत:—

साध्या कांचेचा रु. २-९	} प्रत्येक पोस्टेज सहित.
बिल्टोर कांचेचा मजबूत रु. ३-९	
मुदाम मोटे बिल्टोर कांचेचा मजबूत रु. ६	

हिंदुस्थाना बाहेरच्या ग्राहकांने २ रु० जास्त धाडावे.

आशाभाई वाघजीभाई पटेल मु०
करमसद, ता० आनंद जिऱ्हा खेडा.

नो० नं० १६

नोटीस

नोटीस बेशमी श्रीचंदलाल देवचंदलाल रा. खामगांव यासी मी खाली सही करणार ईजकडून नोटीसीने कळविण्यांत येते की कजेवे खामगांव येथील सर्वे नंबर ७८ एकर ९ गुंठे २१ आकार ११ या शेताचे खाते खखमी अगरवालीन ईचे नावे असून सदरहू शेत तुमचे जवळ व तुमचे वडीलाजवळ कसे आले असून कसे वाहता याबद्दल तुमचे जवळ वरील सेतसंबंधाने आपले जवळ जे काही कागदपत्र असतील ते कागदपत्र पंचासमक्ष दाखवावे करितां या नोटीसीने कळविण्यांत येते की, तुझास नोटीस पावल्या पासून १९ दिवसाचे आंत पंचासमक्ष कागदपत्र दाखवावे. तसे न केल्यास योग्य कोर्टीत तुमचे वर दावा करून कोर्ट खर्च व नोटीसीचा खर्च तुझा पासून घेतला जाईल कळावे. ता. २३।७।१३ ई.

गंगु मर्द कासीनाथ कृष्णपक्षी रा.
खामगांव द. खुद;

नो० नं० १७

नोटीस

नोटीस बेशमी द्वारकादास वा। गणेशदास व आकारदास वा। गणेशदास मारवाडी रा. खामगांव ता. मजकूर यासी मी खाली सही करणार ईजकडून नोटीसीने कळविण्यांत येते की कजेवे खामगांव येथील सर्वे नंबर २८ एकर २६ गुंठे ३ आकार रूपये १४सदरहू सेत तुमचे जवळ व तुमचे वडीलाजवळ कसे आले असून कसे वाहता याबद्दल तुमचेजवळ वरील शेतासंबंधाने आपले जवळ जे काही कागदपत्र असतील ते कागदपत्र पंचासमक्ष दाखवावे करितां या नोटीसीने कळविण्यांत येते की तुझास नोटीस पावल्यापासून १९ दिवसाचे आंत पंचासमक्ष कागदपत्र दाखवावे तसे न केल्यास योग्य कोर्टीत तुमचेवर दावा करून कोर्ट खर्च व नोटीसीचा खर्च तुझापासून घेतला जाईल कळावे ता. २३।७।१९१३ ई.

गंगु मर्द कासीनाथ रा. खामगांव द. खुद;

नो० नं० १८

नोटीस

नोटीस बेशमी दामोदर नारायण ठेबरे बुरेल कंपनीचे एजंट राहणार खामगांव यास खाली सही करणार इनकडून नोटीस देण्यांत येते की कजेवे खामगांव येथील सर्वे नंबर १९१ एकर १२ गुंठे ३१ आकार रूपये ११ या शेताचे खाते खखमी अगरवाली रा. खामगांव इचे नावे असून सदरहू शेत तुमचे व तुमचे वाडिलाजवळ कसे आले याबद्दल तुमचेजवळ वरील शेतासंबंधी आपलेजवळ जे काही कागदपत्र असतील ते कागदपत्र पंचासमक्ष दाखवावे करितां या नोटीसीने कळविण्यांत येते की, तुझास नोटीस पावल्यापासून १९ दिवसांचे आंत पंचासमक्ष कागदपत्र दाखवावे तसे न केल्यास योग्य कोर्टीत तुमचेवर दावा करून कोर्टखर्च व नोटीसीचा खर्च तुझापासून घेतला जाईल. कळावे ता. २३।७।१३ ई.

गंगु मर्द कासीनाथ कृष्णपक्षी रा.
खामगांव द. खु.

नो० नं० १९

जाहीर नोटीस

सर्वत्र साहू सावकार शेतकरी वगैरे लोक रा० चांदूर व इतरास-या नोटीसीने कळवितो की माझा मुलगा नामें धिटू वा। दत्तू मोहरे पा।। हा दाख्या व्यसनाने विवदला असून तो कोणास गहाण व खरेदी वगैरे माझी जिनगी देईल तरी ती कोणी घेऊं नये. घेतल्यास त्याबद्दलचा सर्व जबाबदारी वेणारावर राहिल. कोणाचे नुकसान होऊ नये. ह्मणून मुदाम नोटीसीने कळविले आहे-आज तारीख ३माहे आगष्ट १९१३ ई.

सही
दत्तू वा। तुकाराम पाटील दस्तूर खूद रा. चांदूर ता० आकोला नो० नं० २०

जाहिरात.

सर्वत्र लोकांस कळविण्यांत येते की रा. वामुदेव देवराव दिगंबर यांचे जे धान्याचे दुकान होते ते त्यांनी बंद केले आहे. तर त्या दुकानापासून जे घेणे असल्यास सदरहू इसमानवळून घ्यावे. मी नुसता मेहनत करणारा हेतो दुकानचा कुलमुखत्यार नव्हतो. शिल्डक माल वगैरे सर्व त्यांच्या ताब्यांत आहे कळावे ता० २-८-१९१३ ई० द० खंडू माहिपती इंगळे रा० आकोला सही
दगडू अमृता सूर्यवंशी राहणार आकोला निशानी हातचा आंगठा
ना० नं० २१

जाहिर नोटीस

सर्वत्र सेट साहुकार लोकांस खाली सही करणार यांन कडून नोटीस देण्यांत येते की सीताराम वल्लद रंगया तेलंगी सीपी रा० आकोला ता० आकोला जिऱ्हा आकोला हा आमचा चुलत व सावत्र बंधु असून याचा बाप रंगया जिवंत असतानाच विभक्त झाला असून आमचे सर्वेचे मालकीचे घर एक विकून त्याचे पैसे खाऊन बसला तसेच विभक्त होतांना घरा मधून स्वयंपाकाचे भांडे व त्यांचा कपडा लत्ता व बायकोचे अंगावरचे डागिने वगैरे सर्व घेऊन गेला. आतां त्याचा कोणत्याच प्रकारे आमचे राहते मालकीचे घरावर व दुसऱ्या इस्टेटीवर मुळीच हक्क नाही या करितां कोणी सेटसावकार त्यास कर्ज वगैरे दिल्यास त्याबद्दल आम्ही जबाबदार नाही ही नोटीस दिली सही ता० २।८।१३

सही
१ अंबया कृष्णया तेलंगी सीपी रा० आकोला याची नि. खुद
२ नरसया रंगया तेलंगी सीपी रा० आकोला याची नि० खुद
नो० नं० २२

नोटीस

नोटीस बेशमी हरी वा। नारायण व चंद्रमान वा। नारायण घणमोड कुणबी रा० निंबी ता० खामगांव यांस:--

खाली सही करणार याजकडून नोटीसीने कळविण्यांत येते की माझा बाप मण्यास आज सुमारे २-३ वर्षे झाली तेव्हांपासून मी माझे मामाचे घरी राहात आहे माझे पोटाखर्चाकरितां व विद्याभ्यासाकरितां मजला २०० रूपये कर्ज झाले आहे. आपले वाडिलेपार्जेत मौजे मजकूर येथील शेत सर्वे नंबर ४ व २८ हे असून त्याजवर माझा बाप मरोपावेतो कोणाचे कर्ज वगैरे नव्हते. मी आपणास सदर जिनगीतील मझा हिस्सा मागितला असतां आपण आजवर दिला नाही व हल्लीं आपण शेती विक्रावपास काढल्याचे ऐकतो. प्रवच या नोटीसीने कळविण्यांत येते की वरील जिनगीतील माझा हिस्सा व तीन वर्षांचे उत्तम आपण मजला ही नोटीस पावल्यापासून १९ दिवसांचे आंत द्यावा. व माझे सहीची पावती घ्यावी तसे नकेल्यास

कायद्याप्रमाणे तजवीज केली जाईल. क. ता० २-८-१९१३ सही
यादो वा। नांगो अ० पा० पती मर्द नांगो द० नो० नं० २२

नोटीस.

नोटीस बेशमी लालसा देवसा तेली नारायण लालसा तेली रा० जा यांस

खाली सही करणारा कडून नोटीस देण्यांत येते की आम्ही तुझास ७०० रूपय गहाणखत लिहून दिले त्या दिवशीं तु आम्हाला बुटीस देण्या करितां ४७९ रु० नगदी दिले. व ८० रूपये कोर्टास दिले. याशिवाय घरीं रूपये १९ दि तुझी आमचे कडून कोर्टीत भरणा करविला व राहिलेले रूपये घरीं दे ह्मणालात घरीं आर्यावर त्या रूपया आम्ही ३२ रूपयांचा हवाला बसवत देशमुख नामठीकर यांचा दिला त्यांना तुझी हवाल्याचे रूपये अद्याप न दिल्यामु त्यांनी आम्हास २-३ वेळ मागणी केल ह्मणून आम्ही राहिलेले १३० सबंध रूप मागण्या करितां २-३ वेळां आळो पं देतो देतो ह्मणून तुझी आजपर्यंत दि नाही ह्मणून आम्ही नामठी बुजरक पाटला जवळ ही गोष्ट कळविली त्यां तुझास बोलाविले त्यांचे समोरही तु रूपये देण्याचे कबूल केले परंतु अद्या रूपये दिले नाहीत कीरतां या नोटीसी आपणास कळविण्यांत येते की ही नोटीस पावल्या पासून ८ दिवसांत वरील रूप द्यावे. न दिल्यास रिती प्रमाणे तुमचे दिवाणीत दावा आणू कळावे तारीख ३१ माहे जुलू सन १९१३

सही
१ पायऱ्या वा। गंग्या मांग रा० नामठी नि।। यां
१ कान्हा वा। कडून मांग रा० नि।। आंगठा खु
१ धन्या वा। मंग्या मांग रा० मजकूर
१ लोबंन्या वा। गोवंध्या मांग साक्ष
लक्ष्मणराव तुरेराव देशमुख दस्तूर खु
नो० नं० २३

जाहिर नोटीस.

सर्वत्रांस कळविण्यांत येते की रा. रा शंकर रावनी कुळकर्णी पाळधीकर ह्म वस्ती आकोला हे आमचे येथे कोर्टी व इतर कामावर नौकर होते. त्याचे कुलमुखत्यारपत्र ता. १०।७।१३ पासून रद केले आहे. त्यांच्याशी कोणी पैशाच्या घेवदेवीचा व्यवहार करू नये. याउपर या पुढे कोणी केल्यास त्याजबद्दल आम्ही कोणतेही प्रकारे जबाबदार नाही. तरी या नोटीसीने मुदाम कळविले आहे. कळावे ही नोटीस दिली ता. १७-७-१३ ई.

सही
गणेश बळवंत दिगंबर राहणार आकोला द. खुद
नो० नं० २४

सर्वोत्तम रक्तशुद्धि करणारा

डॉ० वामन गोपाळ याचा
आयोडाईज्ड सार्सापरिला.

हा सार्सापरिला हजारों लोकांनी पन्नास
वर्षे अनुभवून उत्तम रक्तशुद्धि करणारा

आहे असे ठराविले आहे. ह्या औषधाने रक्तशुद्धि करणारा गुण वाटून इतर रक्तशुद्धि करणाऱ्या औषधांत "सर्वोत्तम" अशी ख्याती मिळविली आहे जुना संघिवात, त्वचे संबंधी रोग अशक्तता यांवर हें रामबाण औषध असून त्याचा सर्व जगभर फार वाखाणणी होत आहे. गुणकारी शक्ति देणारे औषध आहे याच्या दररोजच्या सेवनाने मन आणि शरीर यांस उत्साह वाटतो. किंमत एका वाटलीस सव्वा रुपया शिवाय टपाल खर्च.

औषध मिळण्याचे ठिकाणः-- डॉ. गौतमराव केशव

नो० नं० ११

५६३ ठाकूरद्वार मुंबई.

वृद्धपणाचा नाश व नवी जवानी.

नामर्दास मर्द वनविणारी

राजवंशी नवरत्न याकुती,

किंमत रु० १० देड मार्क "सॅडो"

व दिव्या नसांना मजबूत वनीवणारे.

राजवंशी सांढ्याचे तेल,

किंमत रुपये ९ देड मार्क "सॅडो."

असंख्य लोकांनी एकच डबी वापरून अपरंपार शक्ती मिळविली आहे.

सरकारचे अनेकापक्षर, वैद्य व डाक्टर यांनी तपासून व वापरून उत्तम सर्टिफिकेट दिले आहेत.

ठिकाणः-- डॉ० डी० एच० भट, यांचा दवाखाना.

३८ जांबळी मोहळा मुंबई.

नो० नं० १२

नोटीस

विद्यमान मुनसफ सा० कोर्ट मलकापुर.

दि० मु० नंबर ४२८

वादी १२

गणेशलाल हीरालाल कलाल रा० वसाडी

॥ २ नामदारखा वा॥ अकबरखा मुसलमान

॥ १० वसाडी बु॥ ३ गणुसा वा॥ रामजीसा

गारी रा० वसाडी बु॥ ४ केशव चंद्रमान

॥ वसाडी बु. ता० मलकापुर

प्रतिवादी

नौब्राजी वा॥ आंबुजी माळी रा० मौजे

साडी बु॥ २ तुकाराम वा॥ बापु पाटील

॥ १० वडाळी ता० मलकापुर ३ राजमहमद वा॥

हमदयासीन मयत धारीस मु० १ पयारमद

॥ याकुबमहमद ३ मुनफ पैको मुनफ अ०

॥ १० क० भाऊ पयारमद रा० कोळव तालुके

मलकापुर

दावा रुपये

वसाडी बुजूरुख येथील सेत सर्वे नंबर

१६ हा वसाडी येथील लोकांचे समाईक

मालकीचा असून गावचराई करिता आहे

असे ठरवून घेण्याकरिता व सदरू सेताचा

दावा मिळण्याकरिता दावा.

१ वरील वादी नंबर १ ते ४ रा० वसाडी

बुजूरुख ता० मलकापुर ह्यांनी वरील नंबरचा

मुकदमा प्रीवादी १ ते ९ यांवर केला

असून सदरू दाव्यांत वसाडी येथील सेत

सर्वे नंबर ९६ हा वसाडी येथील लोकांचे

समाईक मालकीचा असून गावचराई करिता

आहे. असे ठरवून घेण्याबद्दल व सदरू

सेताचा दावा मिळण्याबद्दल वादी नंबर १ ते ४

ह्यांनी दावा आणिला आहे.

२ सदरू दावा वादी १ ते ४ ह्यांनी

वसाडी येथील रहीवाशातर्फे आणिला असून

सी० प्री० आ० १ रु० ८ प्रमाणे. रहीवा-

शातर्फे चालविण्याचा परवानगी मागितली

आहे तर वसाडी बुजूरुख येथील सर्व

रहीवाशांस कळविण्यांत येते की सदरू

दाव्याची तारीख २७/८/१३ इ० ची नेमली

असून ज्या कोणांस हरकत वगैरे करा-

वयाची असेल त्यांनी वरील तारखेस आमचे

कोर्टात येऊन दाखल करावे आज तारीख

१८ माहे जुलै सन १९१३ इ० रोजी आमच्या

सहनिशी व कोर्टाचे शिक्क्यानिशी दिली.

G. K. Agarwala

मुनसफ मलकापुर

नो० नं० १३

पश्चिम वन्हाड

अद्भुत चैतन्यवटी.

या वटिकांच्या सेवनाने रक्तशुद्धी, धातुपुष्टता आणि वीर्यवृद्धि, हे गुण आश्चर्यकारक अस्वावर्धित दृष्टीस येतात. शरीरांत नवीन रक्त वाढत जाऊन कांती सत्तेन बनते. नवीन जोम येऊन शारीरिक व मनासिक श्रम करण्यास उत्साह येतो. गरमी प्रमेहादी सर्व विकार नवे अगर जुनाट मुरलेले असले तरी त्वरीत बरे होतात. त्रियांचे गर्भाशयस्थ रोग पांढरी अगर लाल धुपणी आणि संततीला अपायकारक असे अनेक विकार नष्ट होऊन संतती सुट्ट होते. या गोळ्या घेणाऱ्या स्त्री पुरुषांच्या शरीरांत अद्भुत चैतन्य प्राप्त होऊन स्मरण शक्ति व बुद्धि वाढते, सारांश कोणत्याही कारणाने नष्ट झालेली स्नायुची व इंद्रियाची शक्ति पूर्ववत प्राप्त होते. या कोणत्याही ऋतूत रोगी अगर निरोगी स्त्री पुरुषांनी घेतल्या तरी फायदेशीर होतात.

२४ गोळ्यांच्या वाटलीस १ रुपया. ट. स्व. निराळा

याशिवाय हिमालयातील दिव्य वनस्पती पासून महत्प्रयाने तयार केलेली अमोलिक आणि सत्वयुक्त व हटकून गुण देणारी औषधे विकाराबद्दल विचार करून पाठवू. फक्त रोग्यांने आपले वय व प्रकृतीमान सुवाच्य वाढबोध भाषेत लिहून कळविणे. (औषधाबद्दल) १ रुपया व ट. खर्चासाठी ४ आणे पडतील.

पत्ता

श्रियुत दयाचैतन्य महाराज हिमालय निवासी

वनस्पती वैद्यराज

फणसवाडी मुंबई.

नो० नं० १४

Oriental Government security
LIFE ASSURANCE COMPANY
Limited

ESTABLISHED IN 1874.

R. Paterson, Brown, Manager,

HEAD OFFICE—BOMBAY

FUNDSEXCEED 4 crores

CLAIMS PAID FOR OVER 3 CRORES
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is when claims arise, that the amount due under the policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the 'Oriental' keep well before them and act up to, treating their clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested:—if in miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the 'Oriental' are invested in Government Securities and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease of assured lives, and endowment policies matured.

Government Officers, Professional men, Tradesmen and others by employing portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once create a fund equivalent to the savings of many years.

No man can be sure how long he will live, and although he may save money yet, if he dies early before he had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance is a means by which this danger is got over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety on the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the 'Oriental' where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. For terms please apply to the undersigned.

Prospectuses, forms and any further information can be obtained on application to

M. DESOUZA,

CHIEF AGENT, Nagpur

CHIEF AGENCY FOR C. P., BERAR & KHANDESH No. No 15

हे पत्र आकोला येथे कैलासवासी खंडेराव बाळाजी फडके यांच्या वन्हाडसमाचार छापाखान्यांत नारायण खंडेराव फडके यांनी सदाशिवआश्रमांत छापून प्रसिद्ध केले.

नोटीस

नोटीस बेशमी रामु व्हा पुंजाजी माळी उंबरकार राहणार भौजे निवाणे तालुका जळगांव

यांस:-

मी खाली सही करणार इजकडून नोटीसीने कळविण्यांत येते की तुम्ही माझे लग्नाचे पती असून तुमच्याशी व माझ्याशी लग्न होऊन आज अजमास २० वर्षे झाली आहेत. लहानपणी मी आपले घरी राहिली नंतर तुम्ही आपले जातीची पुती नावाची स्त्री वीन गंधर्वाने आपले घरी ठेविली. व तिच्याशी संसार करू लागले. तिजला तुमचेपासून एकंदर ९ मुलें झालीं. मी शहाणी होऊन सरासरी १२ वर्षे झालीं इतक्या काळांत मजला तुम्ही दाडदोन वर्षे वागविले व पुढें त्या रांडीचे सांगण्यावरून मजला तुम्ही मारहाण करून माझे बापाचे घरी पोहोचवून दिले. माझे अंगावरील दागिने सर्व तुम्ही चारचौघासमक्ष काढून घेतले मी नांदण्यास तयार असून तुम्ही वागविले नाही तरी तुम्ही माझे अन्नवस्त्राचा काहीच बंदोबस्त केला नसून मी आपले आईबापाचे घरी राहून व आईबाप घरचे फार गरीब असल्याने सावकाराचे कर्ज आजपावेतो खाल्ले. आतां मजला कर्ज वगैरे कोणी देत नाही. तरी अन्नवस्त्रा संबंधाने कलम ४८८ प्रमाणे अन्नवस्त्रदावा करून घेणें भाग पडेल व सावकाराचे कर्ज देऊन त्याची पावती घ्यावी मी नांदण्यास तयार आहे. तर आपले जातीचे पांच पंच आणून चांगले वागविण्याबद्दल माझी खात्री करून त्यानबद्दल लेख करून द्यावा. मजला आपले घरी नेऊन माझ्याशी संसार करावा. आजपावेतो तुम्ही दुसरे रांडीचे नादीं लग्न माझा संसार बुडविला आहे ही नोटीस पावल्यापासून १९ दिवसांचे आंत नोटीसीप्रमाणे व्यवस्था नकेल्यास हीच नोटीस फारकत समजून दुसरा घरठाव करीन मग तुमचा मजबूर नवरेपणाचा हक्क राहणार नाही करितां मुद्दाम नोटीसीने कळविले आहे. ता. १-८-१९१३ ई. सही

सोनी मर्द रामु माळी रा. निमगांव ता. मलकापूर नि. बागडी असे.

नो. नं. २६

नोटीस

नोटीस बेशमी बापुना भिवसन सावकार राहणार कान्हेरी ता. बाळापूर यांस:-

खाली सही करणार याजकडून नोटीस देण्यांत येते की गेल्या फाल्गुन शुद्ध २ ता. १०-३-१३ रोज सोमवारी तुम्ही आपली पागेच्या जागेपैकी तुमच्या हिश्याचा मधला भाग खांब ६ हा मजला ७५ रुपयास विकल व पंचासमक्ष व तुमच्या अईसमक्ष इसाराबद्दल रुपये २ तुकाराम उदेभान याचे हस्ते तुम्हास दिले खरेदीखताचा दस्तावेज अठ दिवसाच्या आंत तुम्ही करून द्यावा व राहिलेले रुपये घ्यावे व नोंदणी खर्च तुम्ही लावावा असे

ठरलें व तों पावेतों तुमची आही जी दुसरी जागा राहण्यास घेतली ती खांब १२ ची पाग ज्यांत मझो सामू राहाते ती खरेदीखत करून दिल्यांतर तुम्हास परत द्यावी न दिल्यास सामू राहाते त्या जागेचा ताबा तुम्हास द्यावयाचा नाही असा ठराव झाला आहे तुम्ही आजपावेतों खरेदीखत करून दिलें नाही करितां नोटीसीने एकदा कळवितों की नोटीस पावल्यापासून आठ दिवसाचे आंत खरेदीखत करून नोंदून द्यावे न दिल्यास सामू राहाते त्या जागेचा ताबा आहें तुम्हास देणार नाही व मग कोणाच्याच प्रकारची तक्रार मी ऐकणार नाही तुम्ही ठरल्याप्रमाणे खरेदीखत करून द्यावे कळावे. ता. २४-४-१९१३ ई. सही

सिताराम रायभान कुणबी सावरकार द. खु. नो. नं. २७

नोटीस

नोटीस बेशमी शंकर रावजी कुळकर्णी पाळधीकर हल्लीं वस्ती अकोला

यांस:-

खाली सही करणार यांजकडून नोटीस देण्यांत येते की तुम्ही माझे यें कोर्टाचे काम करण्यासाठी नोकर होता व त्यासाठी मी तुम्हास ता. ८ माहे मे सन १९१३ इ. रोजी पांच रुपयाचे स्टांपावर कुलमुखत्यारपत्र रजिस्टर करून दिलें होते तरी तुम्ही ता. १०/७/१३ पासून नोकरी सोडून घरी बसला आहांत व माझे घेण्यादेण्याचा हिशोब ही समजून दिली नाही तरी या नोटीसीने तुम्हांस कळविण्यांत येते की, तारीख १०-७-१३ पासून तुमचे मुखत्यारपत्र रद्द केले आहे. या उपर तुम्ही माझे संबंधाने कोणतेही प्रकारे व्यवहार केल्यास तुम्हा पुर्ण जबाबदार व्हाल. तरी या नोटीसीने मुद्दाम कळविले आहे. व नोटीस पावल्यापासून दोन दिवसांत माझा सर्व हिशोब गनल; समजून देणें. तुमचे पगाराबद्दल तुम्ही आगाऊच पगार घेऊन बसला आहांत दोन दिवसांत हिशोब समजावून न दिल्यास रितीप्रमाणे व्यवस्था करीती केल्या कळावे ही नोटीस दिली कळावे ता. १२-७-१३ इ. सही

गणेश बळवंत दिंगबर द. खु. नो. नं. २८ रा. आकोला

NOTICE

A general meeting of the Berar Education Society will be held at Amraoti at the Society's buildings, on 17 th of August 13 at 8 A. M. to consider the following subjects-

- (1) The financial condition of the Society.
- (2) The consideration of the revised draft of the rules of The Berar Education Society. This draft has been accepted by the managing Committee.
- (3) Miscellenous.

Members are requested kindly to attend. Amraoti. Secretary, D/4 8-13 Berar Education Society

नोटीस

नोटीस बेशमी रा. रा. वासुदेव देवराव दिंगबर राहणार आकोला यांस:-

खाली सही करणार यांजकडून नोटीस देण्यांत येते की, मी रा. रा. नारायण रामचंद्र खानकोडे यांचे दुकानी किरकोळ धान्याचा व्यापार करीत होतो त्यावेळेस तुमचे व माझे भांडवल व निम्मे नफा तोटा घ्यावा असे ठरवून मला तुम्ही घेयास लावले चार सहा महीने नफ्यांत दुकान चालली असतां त्या वद्दा अखेर हिशेब करून घरी नेल्या हल्ली चारपांच महिन्यांत तोटा दिसू लागल्यामुळे त्याही वद्दा मला न दाखवितां घरी नेल्या बाजार देणें तुम्ही अज्ञान दिलें नाही व सगळा माल ताब्यांत घेतला त्यामुळे मी हल्ली रिकामा आहे मला मुलथाप देऊन ऐन पडीच्या दिवशी दुकान बंद केले त्यामुळे माझे नुकसान झाले आहे. एकंदर हिशेबाचा निकाल होईपर्यंत एक रुपया रोजप्रमाणे भरून घेईन. बाजार देणेदार मी नाही कारण माल तुम्ही आणला. यापुढे दुकानच्या चर्चत मालाची नफानुकसानीचा जबाबदार मी नाही. माझे मी होईल तितकें नुकसान नोटीसीच्या खर्चासुद्धां भरून घेईन. कळावे तारीख ३-८-१९१३ ईसवी

दस्तुर खंडु महिपती ईंगळे आकोला.

सही

दगडू अमृता सुर्यवंशी रा.

आकोला निशाणी हातचा

नो. नं. ३०

आंगठा

नोटीस

नोटीस बेशमी सुपडाजी व्हा पांडोबा तेली रा. जळव ता. खामगांव यांस

खाली निशानी करणारी कडून नोटीस देण्यांत येते की तुम्हां माझे लग्नाचे नवरे असून तुम्हास वेड असल्याने पला ८ वर्षा पासून टाकून दिले आहे. या मुदतीत मी पुष्कळ वेळा निरोप पाठविले परंतु आपण वेडे असल्याने नेलेनाही तरी अतांपर्यंत आठ वर्षांत मला सरासरी २०० दानशे रुपये कर्ज झाले आहे. आपणास जर माझी जरूरी असेल, व जर आपले वेड दुरिस्त झाले असेल तर ही नोटीस पावल्या पासून १९ दिवसांत वरील सावकाराचे रुपये देऊन मला घेऊन जावें. असे मुदतीत न झाल्यास मी हीच फारकती समजून दुसरा घरठाव करीन मग तुमचा नवरेपणाचा हक्क चालणार नाही व जो माझेशी गंधर्व करील त्याचे वरही तुमचा कोणताच दावा चालणार नाही. मागे आपणास १ दां पोष्टाने नोटीस दिली होती ती परत आली. झणून ही मुद्दाम दृसण्याने दिली आहे कळावे ता. ७ माहे आगष्ट सन १९१३ ई. सहीची निशानी आंगठा मुक्ताबाई मर्द सुपडाजी तेली रा नांदुरा पोलीस स्टेशन जवळ साक्ष कीसन माहादु तेली राहणार नांदुरा दस्तुर खुद. नो. नं. ३१

जाहीर नोटीस

रा. रा. रामगोपाल कन्हाराम मारव देउळगांवराजा ता. चिखली बुलडाणे यांस-

खाली सही करणार याज क जाहीर नोटीस देण्यांत येते की तुम्हा ता. १४/१२. ई. रोजी आमचे दुकाने खानगी व सरकारी काम करण्या कां कुलमुकत्यार नेमले होते परंतु हल्ली आम काम सरण्यामुळे आह्यास मुकत्याराची च राहिली नाही सबब आज तारखेपा तुमचे कुलमुकत्यारपत्र रद्द केले आहे तुमचेपासी असलेले कागदपत्र आही तु पासून सर्व घेतले आहे कळावे ही नोटीस दिली ता. २७/७/१३ ई. द पुरणमल

सही.

पुरणमल नारायणदास रा. दे

गांवराजा द. खुद.

नो. नं. ३२

जाहीर नोटीस

सर्वत्र सेट सावकार व इतर लेयाना कळविण्यांत येते की आमचे स चुलते नामे हरी वा नारायण व चंद्रम वा नारायण घणमोडे कुणबी राहण निंबी ता. खामगांव हे व माझा व हे सख्ये बंधू असोन सर्व ए ठिकाणी राहत होते माझा बाप बाव असलेला त्यास मरण्यास २-३ वर्षे असतील वडलेपाजित इस्टेट त्यांचे ज आहे सर्वे नंबर ४-२८ घर वगैरे यां हिस्सा माझे सही शिवाय इस्टेट ग खरिदी बक्षीसपत्र वगैरे कोणी घेऊ घेतल्यास ते बातल असे माझा बाप पावेतो कर्ज वगैरे कोणाचे कळावे ता. १८/१३ ई.

सही

यादो वा नांगो आ. पा.

मर्द नांगो द. खु.

नो. नं. ३३

आकोला नगरभाव

अशक्तता	१००-
हुंडी	२४८३
सोने	७८
चांदी	७८
जवारी नवी	८० ते ८९
गहुं काटे	१०० १०९
गहुं बनशी	११९ १२९
जवस	१२६ १२८
तेल	८॥ ९
सरकी	१११
तीळ	८१ ८॥
कापूस	९७ ९८
ई आकोला जीन	७८

बहाडसमाचार

Berar Samachar.

वर्ष १७]

आकोला-- सोमवार तारीख १८ माहे आगष्ट सन १९१३ ई०

[अंक ३२]

वर्गणीचे दर

आकोल्यांतील लोकांस.....१ रुपया
बाहेरगांवी ट. हां. २ रुपये
वर्गणी आगाउच घेण्याची बहिवाट
ठेविली आहे.

नोटीशीचे दर

दर ओळीस दीड आणा.
हेडिंगच्या दोन ओळी भरल्या जातील-
नोटीस मुद्राच्य असली पाहिजे.
मुचना:- गुरुवारच्या आंत येणाऱ्या
नोटीसा त्याच आठवड्यांत घेतल्या जातील.
गण्डे येणाऱ्या नोटीसास स्पेशल चार्ज पडेल.

जाहिरात

मुंबई ब्यांकेची सेविंग ब्यांक.
हा बँकेत खाली दिलेल्या अर्जावर ठेवी
घेवितां येतात.

कोणत्याही वर्षाचे १ ले जानेवारी
याणि ३१ दिसेंबर याच्या दरम्यान एक
स्यार रुपये पर्वत पैसा ठेविला जाईल.

ठेवी दोन अथवा अधिक इसमांच्या
बांवावर ठेवतां येतील आणि तो पैसा
यापैकी एकास अथवा जास्त इसमांस अगर
यापैकी मयताचे मागे राहिल त्यांस काढतां घेईल

व्याज दर साल दर शेंकडा तीन रुप-
याप्रमाणे दिले जाईल. व्याजाची आकारणी
प्रत्येक महिन्याची जी कनिष्ठ शिल्क
प्रसेल तिजवर केली जाईल. मात्र पांच
स्यारावरील शिल्क रकमेस व्याज नाही.
नेम्यांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां
मंळेंतील.

मुंबई ब्यांक } G. A. PHILLIPS.
आकोला १९१०-११ } एजंट
नं १

मुंबई बँकेचे सोने.

मुंबई बँकेचा छाप असलेल्या उत्तम कसाच्या
सोन्याच्या चिपा मुंबई बँकेच्या आकोले
आणि उमरावती येथील ऑफिसांत विकत
मिळतील. गिन्हाइकाने जास्त माहिती करितां
बँकेत तपास करावा.

एका चिपचे वजन २१.१ तोळे असते.
साधारण भाव बहाड समाचार वर्तमानपत्रांत
बाजारभाव व सद्राखाली सांपडेल.

मुंबई बँके } G. A. PHILLIPS.
आकोला २१-९-१० } एजंट
नं २

जाहिरात

सर्वत्र लोकांस जाहीर करण्यांत येते
की श्रीसमर्थ गजानन आवलीया महाराज
संस्थान शेगांव यांचे समाधीचे (मंदिराचे)
काम बांधण्याचे सुद्धे आहे यास लागणारा
खर्च फार असून तो लोकांश्रवावर अवलंबून
आहे. वर्गणीचे कामी संस्थानाकडून हरी
कुकाजी आणि बंकटलाल भवानीदास व
भोपाळ मारुती लडल व रावजी नारायण
महाजन यांस वसूल कर्ते नेमिले गेले
आहे. कांही लोक हरदास संन्याशी वगैरे
हे या मठाचे कामासाठी वर्गणी वसूल
करतात हणून समजते त्यांस वर्गणी न
देतां या वरील ४ इसमासच वर्गणी देत
जाही. चार इसमाबद्दल ज्यास संशय
येईल त्यांनी वर्गणी शेगांवकर भिकाजी
खंडुनी पाठील यांचे दुकानांनी मनीआर्डरीनें
पाठवावी.

व्यवस्थापक
रामचंद्र कृष्णाजी पाटील
नो० नं० ३

बहाडांत खात्रीची उत्तम नवीन सोय.

खरे गारेचे थंडचष्मे

आलीं मुद्दाम बहाडच्या लोकाकरितां
डोळे तपासून सर्व तन्हेच्या फ्रेमीसहित
खरे गारेचे थंड चष्मे माफक दरानें
विकण्याचे दुकान काढलें आहे. मुंबई
वगैरे मोठ्या ठिकाणच्या भक्क्यावर मंडळी
कशी फसतात हे सर्वांना श्रुतच आहे
सर्व गरजूनी अनुभव घेवून पहावा.

गोपाळ पांडुरंग आणि कंपनी
त्याल } आकोला
ना. नं० ४

अनेक पदवीधरांनीं चालविलेले लोकप्रिय

ज्ञानामित्र मासिक

यांत अनेक विद्वान तज्ज्ञ पदवीधरांचे
सोप्या भाषेत लिहिलेले निवडक शास्त्रीय
लेख, बोधप्रद व सुरस गोष्टी, नवे
शोध, सोपे कलाहनुसर, स्थलवर्णने, नामा-
कृत कार्याच्या प्रासादिक कविता इ०
अनेक सर्वोपयोगी विषय येतात. चालू
वर्ष ७ वें. सालअखेर उत्कृष्ट कादंबरी
बर्षास. वा. वर्गणी वही. पी. सह फक्त
दीड रुपया. नेमुना अंक ६३॥ त्वरा करा!

ज्ञानामित्रकर्ते, पुणे-सिटी,
नो० नं० १

अजब करामत.

बालधुधा निवारण- लहान मुलांस वर
दूध घालण्याने होणारे संप्रहणो, उडते
इत्यादि सर्व विकारावर हे सत्व अप्रतीम
गुणकारी आहे. मुलें हेसिने घेतात.
कि० १ तो० ६२ आणे.

हेमसुधा- धुपणी हा रोग पुष्कळ
स्त्रियांना जडतो. यावर खात्रीचा उपाय
न मिळाल्याने कित्येक स्त्रिया कुचमत
आहेत. या औषधाने कसलीही धुपणी
नाहीशी होऊन अंगांत तरतरी येते. परमा
व गरमी यावर ही याचा तात्काल गुण
येतो. कित्येकांची खात्री झाली आहे
कि० १ बाटलीस ३ रु०

कामधेनुगुटिका - अलीकडील निरानि-
राख्या परिस्थितीमुळे कुरवाळ्या आयांना दूध
घेत नाही. त्यामुळे मुलें अशक्त व रोगी
होतात. याचे सेवनाने पुष्कळ निरोगी दूध
घेते. पुष्कळांना अनुभव आला आहे.
कि० ३ गोळ्यास ६६ आणे.

जानकीबाई रानडे } सांगली,
नर्स अॅण्ड मिड्वार्डफ. }
नो० नं० ६

रामबाण उपाय.

रक्तपिती व कोड

दहाहजार पुड्याफुकट. आलीं आमच्या
औषधाची खात्री पठावी हणून १००००
नमुन्याच्या पुड्या करण्याचे योजिले आहे
या पुड्या वरील महारोग दुरस्त होण्या-
सारख्या आहेत. हे त्या निःसंशय सिद्ध
करितील. या पुड्या वापरून अनुभव
पहावा हणजे खात्री होईल. नमुन्याच्या
पुडीची किंमत फक्त १६ ठेविली आहे.
ही किंमत फक्त टपाल दृशील वगैरे
खर्चापुरतीच आहे

२ आलीं रक्तपिती, कोड, हे कसे
उद्धवतात त्याची शुश्रुषा कशी करावी?
वगैरे माहितीचे इंग्रजी व बंगाली भाषेत
पुस्तक तयार केले आहे तेही पण
गरजूनी अवश्य वाचण्या लायक आहे.
हणजे त्या पासून त्वचे संबंधी रोगाची
पूर्ण माहिती हेईल किंमत फक्त ट. ख.
सह ॥६३३३ पत्र व्यवहार इंग्रजीत करावा.

पणडित कृपाराम
८ नंदीवागानेलन पो. सालकिया जि.
हावरा.
नो० नं० ७

शास्त्रोक्त वशीकरणयंत्र

इसे सीधी मुजामे बांधकर जिस किसी
स्त्रीपुरुषसे प्रीति करोगे तो वही आपके
वशमें होगा दक्षिणा '॥॥' पौर्किंग डा० म०
जुदा पत्र हिन्दी इंग्रजीमें देना. डोडूवाला
चमकारी कार्यालय जळसर जिला एटा
नों. नंबर ८

अनायासे देवदर्शन.

नोटपेर्स:- श्री गजानन, दत्तात्रय, मारु-
तो, शंकर व नरहरी या पैकी कोणती
ही एक मूर्ती रंगांत दाबून उठाव
(एम्बास) छापलेले, १०० प्रेप्रनाईट
नोट पेर्स व त्याच्या बेताची चौकोनी
१०० कव्हरे प्रत्येकी किंमत ८८ व्हीपीने
०१२ दोन्हीमिळून किंमत रु. १ व्हीपीने
रु. १६६

सर्वत्र एजंट् पाहिजेत
पता:- वेंद्रे आणि कंपनी पुणे सिटी
नो० नं० ९

हिंदुस्थानावर अरिष्ट.

हिंदुस्थानातील राहवाशांच्या पाठीस ज्वर
व हिंयताप यांचे अरिष्ट सदोदित लागलेले
आहे पण त्याचा प्रतिकार करण्यास बाट
झिवाला यांचे हिंयतापाचे औषध व गोळ्या
हे रामबाण आहेत. ताप किंवा शीतज्वर
येणारसे वाटतांच हे औषध घ्यावे. कि. १ रु
वाटलीवाला यांच्या निस्तेज लोकांसाठी
शक्तिकारक गोळ्या
हे औषध घेतल्याने भागवटा, मेंदूचे
श्रम पौरुषनाश, अशक्तता व क्षयरोगाचे
स्वरूप, त्याप्रमाणे अशीर्ण इ. इ. विकार.
ताबडतोब दूर होतात. किं० रु. १०८८

वाटलीवाला यांचे दंतमंजन.
हे दंतमंजन मायफळाशी कांही इंग्रजी
औषधांचा वैद्यकीय रीतीने मिळक करून
वनविले आहे. कि. ०४

वाटलीवाल्यांचे गजकर्णावर मलम
याने गजकर्ण, कुजली खरून याचा
विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो. कि. ०४
ही औषधे सर्व औषधी विकान्या
दुकानावर व डॉ. एच. एल. बाटलीवाला
जे. पी. मु वरली लेबोरेटरी दादर, मुंबई
यांजकडे मिळतात.
नो० नं० १०

बाहिष्कृत भारत

अस्पृश्य मानलेल्या वर्गाच्या उन्नतिसाठी केवळ सामाजिक व धार्मिक विषयांचाच उद्धार करणारे पाश्चिमात्य पत्र.

वार्षिक वर्गणी ट. ख. सह दोन रुपये आमच्या अस्पृश्य मानलेल्या बंधुनी व हित चिंतकांनी ह्या पत्राचे वर्गणीदार होऊन आम्हास आश्रय द्यावा अशी त्यांस विनंती आहे.

जाहिरातीचे वगैरे दर खालील पत्त्यावर विचारार्थ.

गणेश आकाजी गवई.

अमरावती वन्हाड.

नो. नं. २३

पत्रव्यवहार

श्री

आकेला ता० १२-८-१३

रा. रा. वन्हाडसमाचार कते यांस सा. न. वि. वि. आपणास आपल्या पत्रांत प्रसिद्ध करण्यासाठी गेल्या चेंत्र शु॥ १ शके १८३६ रोजी "पैसाफंड" जन्मविणे सुरू केला त्याचा हिशोब खालील प्रमाणे पाठविला आहे तो कृपाकरून प्रसिद्ध करावा.

तपशील

जमा

२६२॥-॥

नांवे

२९० पैसा फंड वर्गणी केसरी ऑफीस मध्ये पाठविली.

११॥ पावतीबुके व जाहिराती छापण्याबद्दल खर्च वतनदार प्रेसचे बिलाप्रमाणे

॥-॥ जाहिराती वाटण्याबद्दल खर्च

२६२॥-॥

येणे प्रमाणे हिशोब आहे कळवें ही विनंती G. K. Cbitale.

अभिनंदन

आम्हांस कळविण्यास आनंद वाटतो की रा० रा० नामदेव देवराव घारव हे या वर्षी अलाहाबाद युनिव्हर्सिटीची एल. एल. बी. परिक्षा पसार झाले. हे आमच्या भावसार क्षत्रिय समाजांत— पाहिलेच बी. ए. एल. एल. बी. हेत. ही गोष्ट आमचे जातीस फार भूषणवह आहे. आणि ह्या त्यांना येथील काही मंडळींनी सन्मानादाखल पानसुपारी केली. हे यवतमाळ [वन्हाड] येथील राहणारे असून त्यांचे वडील सध्या पेशनर नाशर आहेत. यवतमाळ येथील ए० व्ही० स्कुलमध्ये शिक्षण पुरे झाल्यावर ते उमरावती हाय-स्कूलमध्ये गेले. तेथे म्याट्रिक्युलेशन परिक्षा पास झाल्यावर नागपूर येथील कॉलेजांत जाऊ लागले. त्यांना फायनल बी. ए. च्या परिक्षेत काही कारणामुळे अपयश आल्यामुळे नागपूर सोडून इंदूरस गेले. तेथे बी. ए. पास होऊन पुनः हे नागपुरास आले व ह्या शेवटच्या परिक्षेत यश मिळविले. सध्या हे खामगांव (वन्हाड) येथे वाकिलीचा धंदा करणारे आहेत असे समजते.

अंबाजीराव तेलकर

इजारदार व इनामदार सभा यवतमाळ

पारिशिष्ट ड

या निव्व्याचे विद्यमान डेप्युटी कमिशनर मि० विस्मन साहेब यांनी इजारदार सभेचे व्हाइसेचअरमन रावसाहेब वळवंत रामचंद्र कांडगे यांस सुचविण्यावरून साहेब व्हाडूरांचे मुलाखती करितां निव्व्यातील सर्व इजारदा. रांस ता-१२-७-१९१३ इ. रोजी यवतमाळ येथे बोलाविले होते. जमलेल्या इजारदारां पुढे साहेबांनी मांडिलेल्या पुढील तीन प्रश्नांवर विचार होऊन मॅनेजिंग कमिटीच्या सल्लेने सभेचे सेक्रेटरी रा० रा० दत्तात्रेय कृष्णाजी काणे यांनी जे इंप्रॉव्हित लेखी उत्तर दिले त्याचा मगठी गोपवारा सर्वांचे माहिती करितां देत आहोतः—

मे. डे. क. साहेबांनी विचारलेले तीन प्रश्नः-

१ इजारे गांवांत सरकार तर्फेचा पटवारी नेमल्यास इजारदारांची हरकत आहे काय?

२ इजारे गांवातील प्रत्येक नंबराच्या बांधवरोळ्या दुरस्त ठेवण्याची जबाबदारी इजारदार स्वतःवर घेण्यास तयार आहेत की नाहीत?

३ इजारे गांवातील इजारदारांची कुठे इजारदारांस मक्यापैकी काही रकम वसूल देऊ लागल्यास ती घेऊन तितक्यापुरतीच पावती इजारदार त्यांस देऊ इच्छितात की नाहीत?

या तीन प्रश्नांस पुढीलप्रमाणे उत्तरे दिलीः-

१ इजारदारांस मिळालेल्या सनदेवरून पाहतां इजारे गांवातील पटवारी पणाचा हक्क इजारदारांचा आहे. आणि जेव्हां कोणत्याही कारणाने त्याला स्वतःला ते काम करावयाचे नसते तेव्हां त्यांना ह्या कामाकरितां लायक बदली मनुष्य द्यावा लागतो. असा बदली इसम हा खाल्ले गांवातील पटवान्या प्रमाणे सरकारचे हुकुमा खाली व देखरेखीखाली काम करितो इजारदार हा सरकार ठरविले त्या लायकीच्या बदली इसम पटवारीपणाचे काम करण्याकरितां देण्यास नेहमी तयार असतो. असे असतां इजारदार लोक आपले गांवांत सरकारतर्फेचा पटवारी कबूल करण्यास अर्थात खूप नाहीत.

२ सनदेतील कलमाप्रमाणे पाहतां इजारदार हा काही इजान्याचे आंतील ह्याप्रजे प्रत्येक नंबराच्या बांध वरुळ्या दुरस्त ठेवण्याकरितां बांधलेला नाही. तरी स्वतःच्या व आपल्या कुळाच्या वहितीतील शेतांच्या बांध वरुळ्या दुरस्त ठेवण्याचे काम तो पुढील शतींवर अंगीकारील. 'अ' जेव्हां एखाद्या कुळाच्या वहितीत असलेल्या शेतांच्या बांध वरुळ्या नादुरुस्त असल्याचे इजारदारांस दिसून येईल व ते कूळ सदर बांध वरुळ्या दुरस्ती करण्याचे नाकारील तेव्हां इजारदाराला स्वतंत्रपणे सदर बांध वरुळ्या मजुरांकडून दुरस्त करण्याचा अधिकार असावा. व झालेला खर्च त्या विवाक्षित कुळाकडून मुलकी अधिकाऱ्यांनी वसूल करून द्यावा. 'ब' जेव्हां पटवारी अगर मुनसरीम इजान्यातील शेतांच्या बांध वरुळ्या नादुरुस्त असण्याबद्दल रिपोर्ट करील तेव्हां मे. सुपीरिन्डेण्ट आफ लँड रेकार्ड यांनी स्वतः त्या गोष्टीची

चौकशी करावी व चौकशीअर्गी वरील प्रकारचा रिपोर्ट खरा ठरल्यास इजारदाराला बांधवरोळ्या दुरस्त करण्याकरितां काही मुदतीची नोटीस द्यावी. त्या मुदतीत इजारदाराने त्या बांधवरोळ्या दुरस्त न केलेल्यास सरकारने मजूर लावून त्या दुरस्त कराव्या व तो खर्च ज्याच्या वहितीत ते शेत असेल त्याचे पासून ह्याप्रजे इजारदारांचे वहितीत असल्यास इजारदारांपासून व कुळाच्या वहितीत असेल तर कुळापासून वसूल करावा.

'३' इजारदार आपल्या कुळापासून टरलेल्या मक्यापैकी अंशतः मक्ताही वसूल देण्यास व त्यांस तितक्यापुरती पावती देण्यास तयार आहेत. मात्र त्या पावतीत वसूल हेणे राहिलेली बाकी दाखविली जाऊन येणे राहिलेली रकम दिवाणी अगर मुलकी कोर्टामार्फत वसूल करण्याचा अधिकार इजारदारांस राहिल अशाबद्दल शेर राहिल.

याप्रमाणे मे० डेप्युटी कमिशनर साहेबांकडे त्यांच्या तीन प्रश्नांस तीन उत्तरे गेली आहेत.

(इजारदार व इ० सभा यवतमाळ वारानिशी जा० नं० ४७० ता० २९ ७-१९१३ इ०)

प्रोफेसर भानू व उपनिषद प्रकाश

विद्वद्भ्य प्रोफेसरभानू यांनी आपल्या नांवास शोभेल अशा तऱ्हेने अह्या महाराष्ट्रियांस ज्ञानप्रकाश देण्याचा जो उपक्रम चालविला आहे त्या बद्दल सर्व महाराष्ट्र उतराई आहे. सर्व ह्याप्रजेचे कारण त्यांचे व्याख्यान एक देशी व प्रमुख त्यांचेच लोकांची जीज्ञासानुष्य करणारे नसून जुन्या व नवीन मताचे लोकांचेही समाधान करण्या सारखे असते.

त्यांनी प्रत्येक उपनिषदाचे आरंभो व शेवटी लिहिलेली प्रस्तावना व उपसंहार अत्यंत वाचनीय असून जुन्या व नवीन विचाराची एकवाक्यता फार मार्मीकपणाने केली आहे.

संपादकांचे विवरण ह्याप्रजे दिलेले स्पष्टीकरण कर्तव्य विचार करणारे घेऊन केलेले आहे. वेदांत विचाराने अक्रियत्व येते ह्याप्रजे आलस वगैरे दुर्गुण वाढतात असा कल वेदांत्यावर जो आरोप आहे- व तो काहीसा खरा ही आहे- त्याविचार सरणीस इष्ट असे वळण देण्याचा त्यांनी प्रयत्न केला आहे. व अशाच तऱ्हेने विवेचन हल्लीचे पिढीस पाहिजे आहे.

उपनिषदांत कित्येक श्लोक केवळ सूत्ररूप सिद्धांतपर असल्यामुळे तात्पर्यात नाही तरी विवेचन पद्धतीत बराच मतभेद होण्याचा संभव असतो ईशोपनिषदाच्या पहिल्याच श्लोकासंबंधाने मुख्य मुख्य अचारांचे विवेचनांत भेद झाला आहे व तशाच रीतीने प्रो० भानू यांनी दिलेले विवेचन सर्वाला पटेल असे नाही- त्यांनी एकेका शब्दाचे साष्टीकरणार्थ वेगवेगळे अर्थ दिले आहेत, परंतु माझे मत ते कित्येक ठिकाणी एकच हेवर्थ न दाखवितां वेगवेगळीं मते दाखवितात. पान १७८

साष्टिकरणांत ते ह्याप्रजात विषया पासून जे मुख होते त्या मुखाकरितां विषयांचा उपभोग घ्यावयाचा नाही; तर त्या ठिकाणी ईश्वर आहे अशी भावना घेऊन मात्र विषयांचे सेवन करावयाचे- या विवेचनांतील पूर्वभाग विचारास पटतो. अन्नादिकांचे सेवन ते नसते गोड लागते ह्याप्रजे नसून त्याची शरिर पोषणार्थ आवश्यकता आहे ह्याप्रजे करावयाचे- परंतु विषयचे ठिकाणी ईश्वर आहे ह्याप्रजे विषयांचे सेवन करावे हे ह्याप्रजे विचारास पटण्यासारखे नाही

' ते न त्यक्तेन भुज्जीथा त्याने- ईश्वराने आपणास दिले अहे अर्थात जीवांस जे सहज प्राप्त असेल त्याचाच त्याने उपभोग घ्यावा. दुसऱ्याची वस्तु अपहार करण्याची इच्छा करू नये. येवढाच त्याचा अर्थ होतो. सर्वे स्थावर जंगम वस्तुचे आस्तित्वास अधिष्ठान ईशसत्ता आहे. त्याच सत्तेस अथवा नियमास अनुसरून जंवांचे वर्तन पाहिजे येवढाच- सिद्धांत प्रथम श्लोकांत सांगितला आहे. सर्व वस्तूंत ईश्वर आहे ह्याप्रजे विषय सेवन करावे, असे ह्याप्रजे पेशा आपले अस्तित्व, आपला सर्व व्यवहार हा आपला नियंता व पालक असा जो परमेश्वर त्याचे करितां आहे ह्याप्रजे विषय सेवन करून तत् तत् इंद्रियांचे त्याचे सेवेकरितां संरक्षण केलें पाहिजे, याउद्देशाने विषय सेवन करावे असे ह्याप्रजे असतां ठीक होईल.

दुसऱ्या श्लोकाचे महत्व विशेषे करून आह्या नैष्कर्मवादी हिंदू लोकांस फार आहे. जगत मिथ्या आहे, प्रपंच दुःखरूप आहे, वगैरे मोठे मोठे सिद्धांताचा उच्चार करून आयते पिठावर रेवोळ्या ओढून स्वस्थ बसणारे ह्यांचे लाल आमचे आर्यावर्तीत लाखो आहेत. त्यांचे डोळ्यांत हें श्रुया ज्ञारूप अंजन चांगले झांबल्या शिवाय राहणार नाही. प्रोफेसर भानू यांचे गोड-शब्द नित्य पठण करण्या सारखे आहेत.

' जो पर्यंत आपला अगुर्दीय आहे, तो पर्यंत आपण विहित कर्म अवश्य केले पाहिजे. कर्माचे ठिकाणी अभिमान नाही. आणि कर्माबलावर आसक्ति नाही अशाच स्वरूपाचे आपले विहित कर्म असले पाहिजे. प्रत्येक हा उपदेश आह्या बऱ्याच शतकापासून विसरल्यामुळे आह्या मानवी प्रवृत्तीचे मागे पडले आहेत.

या श्लोकाचे पुढील विवरण फार गोड आहे. परंतु पुढे प्रो० भानू यांनी पंच-वास अक्षरी मंत्र ह्याप्रजे दिला आहे की माझ्या कर्माचे फल मला मिळाले पाहिजे, ह्याप्रजे मला सुख होईल.

यांत माझे मत पंचरा अक्षरी मंत्र हा स्वाभाविक अत्र अंतः अथवा ईश प्रेरणेचा आहे व प्रवृत्ति मार्गीत त्याची आवश्यकता आहे. निवृत्ति मार्गीत कदाचित त्या मंत्रापैकी 'माझ्या' व 'मला' या शब्दांची आवश्यकता राहणार नाही. फलावर लक्ष्य नसेल तर जगातील व्यवहार सुरळीत चालणार नाहीत. सर्वे गोष्टी माजेत. मुंबईस जाणाऱ्यास मुंबईचेच टिकीट काढले पाहिजे कळकळ्यांचे काढून मुंबईस जाणे होणार नाही. ध्येय पुढे ठेऊन जीव यात्रा सुरू अपली पाहिजे.

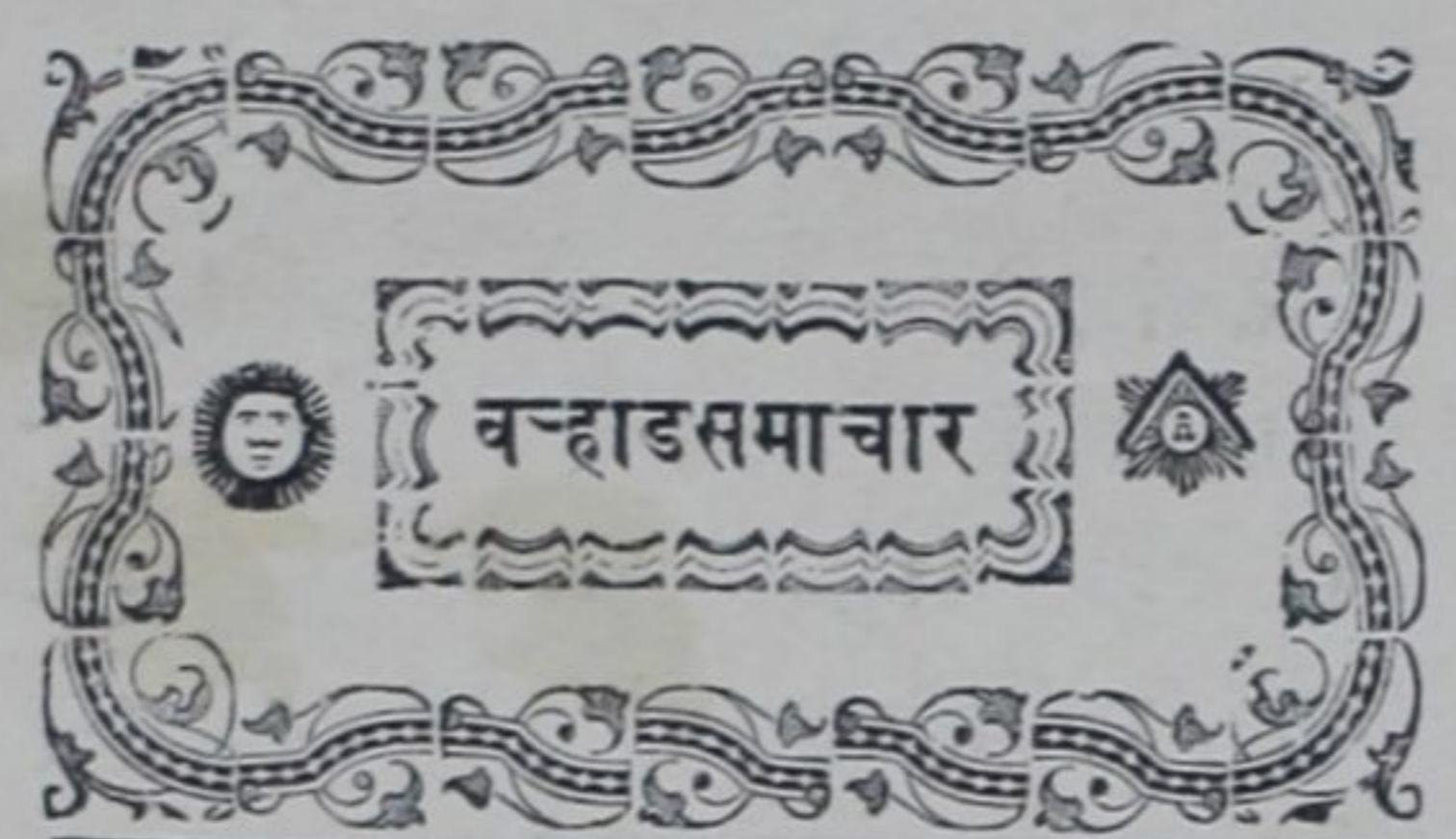
ही गोष्ट खरी आहे की ध्येय सदेदीत एकच राहणार नाही. सिता शुद्धी करितां हनुमान समुद्रालंघन करून जात असता त्यास मैनाक पर्वतानें थोडी विप्रांति वेण्यास विनंति केली, तेव्हां हनुमतानें उत्तर दिलें आहे 'राम काज किये विना नही मुजे विप्राय' हनुमताचें सर्व लक्ष सीता शुद्धीवर होतें, व तदनुकूल जेवढ्या गोष्टी होत्या तेवढ्याचेंच अवलंबन करणें हें त्याचें कर्तव्य होतें. हीच प्रत्येक जीवाची कल्पना पाहिजे. परमेश्वराचे आपण जेवढे आहेत, आपणास जें काहीं करावयाचे तें त्याचें करितां करावयाचें ही दृढ बुद्धी असली ह्मणजे कर्मकर्ता जीव सुख दुःखाचा भागदार न होतां कर्मबद्ध होणार नाही. कर्मफला कडे लक्ष ठेऊ नका हें ह्मणणें सयुक्तिक दिसत नही. मूर्ख अथवा अमूर्त फलावर दृष्टि असल्या वाचून कर्म होणेच शक्य नाही. कर्म फलावर स्वार्थ बुद्धीनें लक्ष ठेवणें कमी पणाचें असेल, परंतु जेथे समाजाचें, राष्ट्राचें अथवा मानव जातीचें सुख साधावयाचें आहे तेथें त्या कर्मास सकाम कर्म कोण ह्मणेल "जीवाच्या हातांत कर्तव्याचा भाग अतिशय अल्प आहे अशी आर्थ शास्त्राची विचार सरणा आहे" असे प्रो० भानू लिहितात ही गोष्ट सर्वथैव खरी आहे. परंतु जो अल्पभाग आहे तो महत्तया पासून तारणारा आहे. 'उत्पन्न झालेल्या वासनें प्रमाणें कर्म करण्याची उर्मी स्वीकारणें किंवा न स्वीकारणें' येवढाच स्वातंत्र्याचा गो भाग मनुष्याच्या कडे आहे तोच सर्व पुरुषार्थाचें कारण आहे. यांतच त्याचे प्रगतीचें बीज आहे. जसजसा मनुष्य उच्च भूमिके वर जाईल. तसतसें हें व्यक्ति स्वातंत्र्य त्याचे ठिकाणीं ज्यास्त ज्यास्त दिसून येईल. आत्म ज्ञान जसजसें वाढत जाईल, तसतसें जीवांचे शुभवासना स्वाकाराचें स्वातंत्र्य ज्यास्त वाढेल' यांत तर मुळाच संशय नाही. आत्म ज्ञान झाल्याने आपला अधिकार समजला जातो व तदनुसार कर्म घडनें उत्तम सार्थी ज्या प्रमाणें वागदोर आपले हातीं घेऊन घोड्यास इच्छित मार्गानें घेऊन जातो, त्या प्रमाणें 'आत्म ज्ञानी' पुरुष मनोरूप वारूस आपले स्वाधीन ठेवितो, तो स्वातंत्र्याचें पूर्ण साम्राज्य भागतो. याच स्थितीची परवाधी तिलाच जीवमुक्ति सौख्य असें ह्मणतात. 'अहं आत्मा न चान्योस्मि' अशी जीवाचे ठिकाणीं उत्पन्न होणारी जी स्फूर्ति तीच ज्ञानाची परमावधी आहे. स्वरूपास ओळखून तसेच परमेश्वराचा व आपला संबंध पूर्ण पणें ओळखून 'मी कर्ता' ह्मटल्यानें क्षुद्र अभिमान बाळगल्याचा दोष त्या पुरुषावर खाचित येणार नाही.

देहादिकांचा अभिमान टाकण्याची खटपट पाहिल्यापासूनच केली पाहिजे' परंतु हा त्याग सुलभ नाही. 'शास्त्र कारांनीं देहाभिमान सुडावा ह्मणून नियकर्म लाविली आहेत' हें सर्वथैव खरें असेल असे वाटत नाही. शिष्य पाठी भर बाणांची व शास्त्रप्रमांची पूजा करणाऱ्याचा देहाभिमान सुडतो किंवा वाढतो हा मोठा प्रश्न आहे. बहुतेक सामान्य जनाची

बुद्धि पाषाणावरच असते व प्रोफेसर 'width of यानीं ह्मटल्या प्रमाणें' ज्यावस्तुचे आ 'heels of एकाग्र चिंतन करितों तीचवस्तु आ 'width of हेतों या सिद्धांता प्रमाणें वर सा 'it is in ल्या पूजकास पाषाणत्व आल्यास 'follow, and नाहीं. मला वाटते या जुलमी कवाय 'be tra- पेक्षां मुलास समजू लयातच त्यास पंचा 'names of करण समजून देण्याचा प्रयत्न केल्यास 'and तें बरें होईल. ही कल्पना एकदम 'the bridges on the लोकास पटणार नाही परंतु विचारांती 're. तिचें महत्व समजून येईल.

क्षुद्र अभिमान, व देहादिकाशी तदा- म्यता झाल्यानें अंतःकरण मलीन होत जाते, परंतु इंद्रियांचा मी चालक आहे व मजला त्या परमेश्वराचे सृष्टित माझे कर्तव्य करणे आहे हा दृढ निश्चय असल्यास अंतःकरण शुद्ध होऊन मुक्ति सौख्याचा लाभ होणे कठीण नाही

चिंतामण हरी मराठे.

श्रावण वद्य २ शके १८३५ प्रमादी

गृहशिक्षण.

सामाजिक व्याधीवर रामबाण उपाय ह्मणजे शिक्षण हा एक आहे अशी सध्याच्या मूर्ख सर्वांची खात्री झाली असल्यामुळे या शिक्षणाचें एक मुख्य अंग जें गृहशिक्षण त्याचा विचार करण्याचें आज आह्मी योजिलें आहे. वस्तुतः शिक्षणाला प्रारंभ मूल जन्मल्या बरोबरच होत असतो. तेव्हांपासून तो मुलगा शाळेत जाऊं लागेपर्यंत त्याच्या शिक्षणाबद्दलची सारी जबाबदारी त्याच्या आईबापांवर असते. यावेळीं त्याला ज्या संवयी लागतात. त्या बहुधा त्याच्या हाडीं मासीं विळून जातात; त्याचें शील बनण्याची व स्वभाव आणि मनोवृत्ति यांच्या रचनेची हीच वेळ असते. ह्मणजे शिक्षणचा मुख्य भाग याचवेळीं त्याला प्राप्त होत आसतो. याचवेळीं शिक्षणही त्याला घरच्या घरा one side, shall, at night केवळ मुस्तकी विद्या प्रति carry 2 head lights आहे ही गोष्ट सर टॉमस शिक्षण काचित्च होतें. पण आश्रयांचा गोष्ट ही आहे की या गृहशिक्षणाला सध्या कोणी किंमत देत नाही. सगळें महत्त्व प्राप्त झालें आहे तें शाळेंतल्या शिक्षणाला व पुस्तकी विद्येला. शिक्षण विषयक गोष्टींचा विचार करणाऱ्या एज्युकेशन कमिशनानेंही गृहशिक्षणाचा कधी विचार केला नाही, मग इतरांची काय कथा ?

मुलांपेक्षांही मुलींच्या संवंधांत गृह शिक्षण अधिक महत्त्वाचें आहे. कारण की मुलाला लहानपणी जरी गृहशिक्षण मिळालें नाही, तरी पुढें काळजांतल्या शिक्षणानें ह्मणा, विचारी पुरुषांच्या संगतनें ह्मणा, किंवा उत्तमोत्तम ग्रंथांच्या परिशीलनानें ह्मणा, त्याला आपलें शील बनविण्याला, व

(11) The occurrence of such break-down shall be reported at once by the owner's agent to the Secretary.

(111) Crowbars or other implements likely to damage the road surface shall not be used to facilitate transport.

6. Before drawing up an agreement in the attached form, the Secretary shall

टीनें किंवा अनुकरणांनै पडतील लक्ष होऊन मुली एकदां सासरी गेल्या ह्मणजे त्याचें लिहिणें वाचणें थांबतें; त्यांना विवाक्षित मंडळींचा तेवढाच व तोही काहीं मर्यादेपर्यंत समागम घडतो, घरगुती कामांमुळे ग्रंथवाचनाला फुरसत मिळत नाही; विचारशाक्तीही परिणत झालेली नसते, आणि अनुकरणीय अशी उदाहरणें ही त्यांच्या डोळ्यासमोर फारशी नसतात. अशा मुलींचा संसार पुढें नमुनेदार व आनंदाचा झाला नाही तर त्यांत काय नवल आहे ? सध्याच्या पाश्चात्य शिक्षणपद्धतीनें इतर काहीं बाबतींत आमचा फायदा झाला असला तरी मुलींच्या शिक्षणाचे बाबतींत पाश्चात्य पद्धति अत्यंत हानिकारक झाली आहे हें विचारांतों कोणालाही सहज दिसून येईल. पूर्वीच्या काळीं मुलींना घरी लग्नापूर्वी आईकडून व लग्न झाल्यानंतर सामूकडून लिहिण्यावाचण्याचें शिक्षण जरी मिळालें नाही, तरी स्त्रियांनीं कसें मर्यादेनें वागावें, गृहकृत्ये कशीं दक्षतेनें करावीं, संसारांत येणारे अडचणीचे प्रसंग धेयानें व नेटानें ईश्वरावर श्रद्धा ठेवून कसे पार पडावे, मुलांचें संगोपन कसे करावें, देवानें भोठ माकरी मिळेल तींत संतोषानें कसे राहोंव, इ० गोष्टींचें शिक्षण मिळत असे, तें आतां कोठें मिळतें? हल्लींच्या आयांनाच तशा प्रकारचें शिक्षण मिळालें नही तर त्यापुढें मुलींना कोठून देणार? अतांच्या मुलींचा चवचालपणा, व्यवहारज्ञानाचा अभाव, शारीरिक व मानसिक दुर्बलता, वेगरे गेष्टी हीं गृह शिक्षणाच्या अभावाचीं फळे नाहीत काय! इंग्रजी राज्य कर्त्यांच्या सहवासानें पाश्चात्य शिक्षण पद्धतीशीं आमचा परिचय झाला आहे, तसा इंग्रज लोकांना आमच्या प्राच्य पद्धतीचेंही ज्ञान झालें आहे. या परस्पर संवर्षाचा परिणाम आह्मांस हानिकारक व इंग्रजांस हानिकारक आहे ही गोष्ट सर टॉमस No. 864, data दरदर are close वानीं निर- and no permission will be व हल्लींही डी० transport of heavy loads हि, कित्येक इंग्रज आमच्या जुन्या घराण्यांचे पूर्ण माहितगार आहेत ते मुद्दां आमच्या जुन्या गृहशिक्षणपद्धतीची प्रशंसाच करीत असतात. गेल्या महिन्यांत लंडन येथें रॉयल एशियाटिक सोसायटीच्या एका सभेपुढें यांनीं सांगितलेकीं पूर्वीच्या सास्वांचें नांव कित्येकांनीं बद्द केलें असलें तरी त्याच्या कडून मिळणाऱ्या शिक्षणामुळे नशा सुविनीत व संसारदक्ष, नीतीमान आणि धार्मीक गृहिणी तयार होत असत तशा हल्लींच्या पाश्चात्य पद्धतीच्या शिक्षणानें होत नाहीत. पूर्वीच्या जुन्या बायका शरीरानें काटक, व्यवहारदक्ष, करारी, आणि मना-

No.	Weight.	Width of tyre	Diameter Distance of wheels between axles.
-----	---------	---------------	--

along the following roads in charge of the Municipality.

Name of road	Mile from
--------------	-----------

ज्या आईबापांचा कोणाची नाही?) त्यांनीं निर्विकार दृष्टीनें शांतपणें विचार करावा अशी आमची प्रार्थना आहे.

आणखी एकदां तह?

लढाईच्या अगोदर तह कधीं कोणी ऐकला आहे काय? पण तुर्की-बास्कन युद्धाची मैज हीच आहे की तह होतो, आणि तहनाम्याची शाई वाळते न वाळते तो दोन्ही पक्ष लढाई सुरू करतात; जणूकाय लढाई बंद ठेवावयाची नाही हें त्या तहनाम्यांतलें एक कलमच असतें. गेल्या आठवड्यांत बुखारेस्ट येथें तुर्की-बास्कन युद्धांत झुजणाऱ्या पक्षांत तह झाला, आणि त्याच्या बातमीच्या तारेतच रुटरनें दुसरी ही बातमी पाठविली की हा तह ह्मणजे नव्या लढाईची तयारीच आहे! अशा तहनाम्याची किंमत कोणाला कशी वाटायची? आणि मुसद्यांच्या शब्दांवर भरवसा तरी बसावा? लढाई सुरू होताच इंग्लंड, जर्मनी, फ्रान्स वेगरे युरोपियन राष्ट्रांनीं असे जाई केले होते की तह करण्याचा प्रसंग आला तर युद्ध सुरू होण्यापूर्वीची स्थिति आह्मी प्रस्थापित करूं. पुढें युद्धांत तुर्कीचा पराभव झाला, तेव्हा या जाहिर शब्दांचा त्या राष्ट्रांना विसर पडला, आणि तुर्कस्थानचे तुकडे तोडण्यास तीच राष्ट्र तयार झाली. आतां युद्धाचा दुसरा हसा संपण्याचे सुमारास तुर्कीनी सरशी करून आड्डियानोपल घेतलें. बास्कन संघाचा जिक-लेला मुलुख आपल्या हातीं ठेवण्याचा जेवढा हक्क आहे, तेवढा तुर्कीनाही! आड्डियानोपल हस्तगत ठेवण्याचा असला पाहिजे ही न्यायाची गोष्ट आहे. पण युरोपियन न्याय काहीं वेगळा दिसतो. तुर्कीनी आड्डियानोपल सोडून द्यावें असे त्यांच्यामागें आतां युरोपियन राष्ट्रांचें दुमणें लागलें आहे. जेथें उघड उघड अज्ञापना पात होत आहे, तेथे तुर्क आणि बास्कन संघ यांच्यांतला वैराग्री युरोपियन राष्ट्रांच्या मध्यस्थीनें शांत होण्याचा यत्किंचित्ही संभव न दिसावा यांत आश्चर्य नाही. तुर्की लोकांनीं युद्धांत क्रूरपणाचीं कृत्ये केलीं किंवा दुसरे कांहीं अश्रमाचरण केले ह्मणून गंभीरपणानें सांगणारे मुसदी त्यांनीं आड्डियानोपल हातीं आलेले सोडावें असे ह्मणण्यास कोणता शास्त्रार्थ पुढें करतात तें पाहणें ओढ. युद्धाचे किंवा शांततेचे शास्त्रार्थ सगळे तुर्ककरितां, आणि स्वच्छाचार हा युरोपियन लोकांसाठीं अशी वाटणी युरोपियन राष्ट्र करीत आहेत तो कशाच्या आधारावर? 'मतलबसिधू' च्याच आधारावर ना!

NOTICE

It is hereby published for general information that the Municipal Committee, Akola, have, at their Special General Committee's meeting held on 19th July 1913' proposed to adopt the following draft rules under Section 116 (1) (j) of the Berar Municipal Law transport of heavy loads on the Municipal roads. Persons interested should submit their objections or suggestions, if any, to the rules in writing to the undersigned, within one month from the date of the publication of this notice, after which the draft will be finally considered and submitted to the higher authorities for sanction.

W. G. Slaney
Chairman,
Municipal Committee
Akola

24th July 1913.

Rules regarding the transport of heavy loads on municipal roads.

It is hereby notified that roads maintained by the Akola Municipality are not intended for traffic other than vehicles on springs and the ordinary carts of the country drawn by not more than 4 bullocks. Heavy machinery and plant, which can not be carried in ordinary country carts or in vehicles drawn by not more than 4 bullocks, may not be transported along such roads except under a written agreement accepted by the Municipal Committee, and framed in accordance with the following rules and in the form attached. In the case of a regular service of mechanical transport being sanctioned along any specified route, a special license will be issued by the Municipality subject generally to the provisions contained in these rules, such modifications only being provided for as may be required to meet the special circumstances of each case.

2. Any person found transporting, or attempting to transport, heavy machinery or plant, as specified above, along a municipal road without having entered into an agreement or obtained a license as aforesaid, shall be deemed to have trespassed on the said road, and shall be proceeded against according to law:—

R U L E S .

1. The form of agreement attached hereto is to be signed in all cases in which it is desired to transport heavy machinery or plant which can not be carried in a country cart, or two country carts latched together, or in vehicles drawn by not more than 4 bullocks, along a road in charge of the Municipality.

2. Application to be permitted to transport heavy loads will ordinarily be made to the Secretary, Municipal Committee not less than 8 days prior to the date on which the journey is to be commenced. In exceptional cases, the Secretary may accept less than 8 days notice, provided the notice given is sufficient to allow of his taking action in accordance with the provisions of Rule 6 below.

Such application will contain the following information—

- (1) Weight of load which it is proposed to carry (taken from railway receipt, if possible, and certified as such.)
- (II) Weight of lorry or other conveyance used to carry the load.
- (III) Weight of engine (if any) which it is intended to use for the haulage of the above load.
- (IV) Number of wheels on

lorries and engine (if any).

- (V) Diameter and width of tread of wheels of lorries and engine (if any)
- (VI) Route which it is intended to follow, and distance to be traversed, giving names of starting place and destination.
- (VII) Date of departure.
- (VIII) Name and address of responsible agent who will accompany the transport.

(IX) Precautions to be adopted to prevent accidents on sharp curves or gradients.

3. The following dimensions and loads are laid down as the limits to be observed:—

- (1) The maximum load on any one vehicle, including the weight of the vehicle itself, shall not exceed 16 tons.
- (II) The diameter of wheels shall not be less than 18 inches.
- (III) The distance between axles of lorries carrying weights in excess of 8 tons shall not be less than 10 feet.
- (IV) Under no circumstances, shall the weight carried exceed one third ton per inch of width of tyre or the total weight on one axle exceed 11 tons.

4. The following rules shall be observed as to rate of progress, precautions to be taken at night, and times at which vehicles may be in motion:—

- (1) The rate of haulage shall not exceed 4 miles per hour.
- (II) The rate of progress of vehicles shall, on the average, be not less than 10 miles a day.
- (III) Vehicles shall, at night be drawn well to one side of the road, so as to leave at least half the road-way open for other traffic.
- (IV) All vehicles drawn up on the formation width of the road at one side, shall, at night carry 2 head lights and 2 tail lights.

(V) No vehicle shall travel between sunset and sunrise, except with the special permission of the committee, which will only be given in special cases of emergency.

(VI) A chawkider shall remain in charge of vehicles drawn up on the side of the road between sunset and sunrise.

5. The following instruction shall be observed in case of a break-down:—

- (1) Should a break-down occur, the owner shall be responsible for clearing his vehicles, &c, off the road within 24 hours of its occurrence.

(11) The occurrence of such break-down shall be reported at once by the owner's agent to the Secretary.

(III) Crowbars or other implements likely to damage the road surface shall not be used to facilitate transport.

6. Before drawing up an agreement in the attached form, the Secretary shall satisfy himself that the bridges on the roads to be traversed are capable of carrying the load which it is intended to transport, and shall give intimation to the applicant, forbidding the use of such bridges as are, in his opinion, unsafe and are not to be used. This does not, however, render the Municipality in any way responsible for any damage which may occur to the applicant's conveyances, engines, plant, machinery or staff due to his taking them over bridges not specified as unsafe.

The applicant shall himself, at his own expense, make side tracks when necessary owing to the bridges not being considered capable of carrying the load which he wishes to transport. The applicant will be responsible for immediately restoring to its original state any portion of the roadway or land within the road limits, which may have been disturbed in the course of transport.

7. The applicant shall make a deposit, the amount of which will be fixed by the Vice Chairman, but which will not ordinarily exceed Rs 20/ per mile of road traversed. From this deposit all sums due under the agreement will be deducted and the balance will be returned when the transport is completed. Should the deposit be insufficient to meet the cost of repairing such damage, as may be done to the roadway or any work in connection with it, the applicant will pay such sum as may be required in excess, within 10 days of receipt of application from the Secretary. Appeal in matters pertaining to the agreement is permitted to the deputy Commissioner, but the orders of that officer must be accepted as final, and no further appeal will be allowed.

8. Should the applicant give information under Rule 2/ which, in the opinion of the Secretary, is incorrect, he shall render himself liable to the forfeiture of the whole of his deposit. Appeal in such cases will lie to the Deputy Commissioner.

R. M. Gupte
Vice Chairman

Note:— Roads mentioned in C. P. Gazette Notification

No: 864 dated 25-5-08 are closed for heavy traffic and no permission will be granted for the transport of heavy loads which cannot be carried in ordinary country carts or in vehicles drawn by not more than 4 Bullocks.

An agreement made this _____ day of _____ by _____ in favour of the Secretary, Municipal Committee of Akola

I _____ resident of _____ am hereby permitted to transport the following loads:—

No* weight

in the below mentioned lorries:—

No.	Weight.	Width of tyre	Diameter of wheel between axles.
-----	---------	---------------	----------------------------------

along the following roads in charge of the Municipality.

Name of road Mile from to

I hereby undertake to abide by the rules attached to the agreement, and I deposit Rs _____, from which amount such recoveries as may become due from the Akola Municipality may be made by the Secretary of the Akola Municipality. In the event of such recovery being in excess of the amount deposited, I agree to make payment of such excess to the Secretary within 10 days of receipt of notice from him of the amount due.

I hereby absolve the Municipality from all responsibility for any loss which I may incur due to bridges, culverts or causeways other than those mentioned below, proving insufficiently strong to carry the loads which I am permitted to transport. I undertake to make use of the following bridges, &c, which are stated by the Secretary to be unsafe for the loads which I am permitted to transport:—

Mile	Furlong	Description of work.
------	---------	----------------------

Any money falling due under this agreement shall, if not paid, be recoverable in the same manner as an arrear of land revenue under the Berar Land Revenue Code.

Date _____ Signed _____ Applicant

Date _____ Witness _____

Date _____ Signed _____ Municipal Secy.

*Numbers must correspond i. e. numbers against weights must be those of the lorries in which the articles are transported.

Chairman
Municipal Committee.
Akola.

No No. 24

आकोला बाजारभाव

हुंडी दर्शना	१००	
सोने	२४८३	
चांदी	७८	
जवारा नवी	८०	ते ८९
गहुं काठे	१००	१०९
गहुं बनशी	११९	१२९
जवस	१२६	१२८
तेल	८॥	९
सरकी		११॥
तीळ	८॥	८॥
कापूस	९७	९८
हई आकोला जिन		७८

सर्वोत्तम रक्तशुद्धि करणारा

डॉ० वामन गोपाळ यांचा

आयोडाईज्ड सार्सापरिला.

हा सार्सापरिला हजारों लोकांनी पन्नास वर्षे अनुभवून उत्तम रक्तशुद्धि करणारा

हे असे ठरविले आहे. ह्या औषधाने रक्तशुद्धिवर गुण वाटून इतर रक्तशुद्धि करणाऱ्या औषधांत "सर्वोत्तम" अशी ख्याती मिळविली आहे जुना संघिवात, त्वचे वर रोग अशक्तता यांवर हे रामबाण औषध असून त्याचा सर्व जगभर फार खाणणी होत आहे. गुणकारी शक्ति देणारे औषध आहे याच्या दररोजच्या घनाने मन आणि शरीर यांस उल्हास वाटतो. किंमत प्रत्येक टपाल खर्च.

औषध मिळण्याचे ठिकाणः-- डॉ. गौतमराव केशव
नो० नं० ११ ५६३ ठाकूरद्वार मुंबई.

अद्भुत चैतन्यवटी.

या वटिकांच्या सेवनाने रक्तशुद्धी, धातुपुष्टता आणि वीर्यवृद्धि, हे गुण आश्चर्यकारक अंशाने दृष्टोत्पत्तीस येतात. शरीरांत नवीन रक्त वाढत जाऊन कांती सत्तेन बनते. नवीन जेम येऊन शारीरिक व मानसिक श्रम करण्यास उत्साह येतो. गर्मी प्रमेहादी सर्व विकार नवे अगर जुनाट मुरलेले असले तरी त्वरीत बरे होतात. स्त्रियांचे गर्भाशयस्थ रोग पांढरी अगर लाल धुपणी आणि संततीला अपायकारक असे अनेक विकार नष्ट होऊन संतती सुट्ट होते. या गोळ्या वेगान्या स्त्री पुरुषांच्या शरीरांत अद्भुत चैतन्य प्राप्त होऊन स्मरण शक्ति व बुद्धि वाढते, सारांश कोणत्याही कारणाने नष्ट झालेली शक्ति युची व इंद्रियाची शक्ति पुनर्वत प्राप्त होते. या कोणत्याही ऋतूत रोगी अगर निरोगी स्त्री पुरुषांनी घेतल्या तरी फायदेशीर होतात.

२४ गोळ्यांच्या वाटलीस १ रुपया. ट. स्व. निराळा

याशिवाय हिमालयांतील दिव्य वनस्पती पामून महत्त्वाने तयार केलेली अमोलिक आणि सत्वयुक्त व हटकून गुण देणारी औषधे विकाराबद्दल विचार करून पाठवू. फक्त रोग्यांने आपले वय व प्रकृतीमान मुवाच्य वाळवोध माघेत लिहून कळविणे. (औषधाबद्दल) १ रुपया व ट. खर्चासाठी ४ आणे पडतील.

पत्ता

श्रीयुत दयाचैतन्य महाराज हिमाश्रय निवासी
वनस्पती वैद्यराज
फणसवाडी मुंबई.

नो० नं० १४

वृद्धपणाचा नाश व नवी जवानी.

नामर्दास मर्द वनविणारी

राजवंशी नवरत्न याकुती,

किंमत रु० १० ट्रेड मार्क "सॅडो"

व दिव्या नसांना मजबूत वनविणारे.

राजवंशी सांढ्याचे तेल,

किंमत रुपये ९ ट्रेड मार्क "सॅडो."

असंख्य लोकांनी एकच डबी वापरून अपरंपार शक्ति मिळविली आहे. सरकारचे अनेकपक्षर, वैद्य व डाक्टर यांनी तपासून व वापरून उत्तम निकाले दिली आहेत.

ठिकाणाः-- डॉ. डी० एच० भट, यांचा दवाखाना.
३८ गांवळी मोहळा मुंबई.

नो० नं० १२

Oriental Government security
LIFE ASSURANCE COMPANY
Limited

ESTABLISHED IN 1874.

R. Paterson, Brown, Manager,
HEAD OFFICE—BOMBAY

FUNDSEXCEED 4 crores

CLAIMS PAID FOR OVER 3 CRORES
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is when claims arise, that the amount due under the policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the 'Oriental' keep well before them and act up to, treating their clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested:—if in miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the 'Oriental' are invested in Government Securities and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease of assured lives, and endowment policies matured. Government Officers, Professional men, Tradesmen and others by employing portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once create a fund equivalent to the savings of many years.

No man can be sure how long he will live, and although he may save money yet, if he dies early before he had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance is a means by which this danger is got over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety on the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the 'Oriental' where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. For terms please apply to the undersigned.

Prospectuses, forms and any further information can be obtained on application to

M. DESOUZA,
CHIEF AGENT, Nagpur

CHIEF AGENCY FOR C. P., BERAR & KHANDESH No. No 15

हे पत्र आंकोला येथे कैलासवासी खंडेराव बाळाजी फडके यांच्या वऱ्हाडसमाचार छापखान्यांत नारायण खंडेराव फडके यांनी सदाशिवआश्रमांत छापून प्रसिद्ध केले.

नोटीस

विद्यमान मुनसफ सा० कोर्ट मलकापुर.
दि० मु० नंबर ४२८
वादी १२

गेशालाल हीरालाल कलाल रा० वसाडी
२ नामदारखा वा। अकरखा मुसलमान
वसाडी बु। ३ गणुसा वा। रामजीसा
रा० वसाडी बु। ४ केशव चंद्रमान

सिडो दु. ता० मलकापुर
प्रतिवादी

गोबाजी वा। आंबुजी माळी रा० मौजे
वा। २ तुकाराम वा। बापु पाटील
वडाळी तो मलकापुर ३ राजमहमद वा।
दयासीन मयत बारीस मुळे १. पयारमद
याकुबमहमद ३ मुनफ पैको मुनफ अ०
क० भाऊ पयारमद रा० कोळव तालुके
पुर

दावा रुपये

वसाडी बुजुरुख येथील सेत रु० नंबर
हा वसाडी येथील लोकांचे समाईक
चा असून गावचराई करिता आहे
उरवून घेण्याकरिता व सदरू सेताचा
मिळण्याकरिता दावा.

१ वरील वादी नंबर १ ते ४ रा० वसाडी
बुजुरुख तो मलकापुर ह्यांनी वरील नंबरचा
मुकदमा प्रीवादी १ ते ९ यजवर केला
असून सदरू दाव्यांत वसाडी येथील सेत
सर्वे नंबर ९६ हा वसाडी येथील लोकांचे
समाईक मालकीचा असून गावचराई करिता
आहे. असे ठरवून घेण्याबद्दल व सदरू
सेताचा ताबा मिळण्याबद्दल वादी नंबर १ ते ४
ह्यांनी दावा आणिला आहे.

२ सदरू दावा वादी १ ते ४ ह्यांनी
वसाडी येथील रहीवाशातर्फे आणिला असून
सी० प्रो० आ० १ रुल ८ प्रमाणे. रहीवा-
शातर्फे चालविण्याचे परवानगी मागितली
आहे तर वसाडी बुजुरुख येथील सर्व
रहीवाशांस कळविण्यांत येते की सदरू
दाव्याची तारीख २७/८/१३ इ० ची नेमली
असून ज्या कोणांस हरकत वगैरे करा-
वयाची असेल त्यांनी वरील तारखेस आमचे
कोर्टीत येऊन दाखल करावे आज तारीख
१८ माहे जुलै सन १९१३ इ० रोजी आमच्या
सहीनिशी व कोर्टाचे शिक्क्यानिशी दिली.

G. K. Agarwala

मुनसफ मलकापुर

नो० नं० १३

पश्चिम वऱ्हाड

बहाडसमाचार.

Berar Samachar.

वर्ष ४७]

आकोला-- सोमवार तारीख २५ माहे आगष्ट सन १९१३ ई०

[अंक ३३]

वर्गणीचे दर

आकोल्यातील लोकांस.....१ रुपया

साळीना काम मजबूत मुळीच नाही. आली राव भाऊ घरचे धावणारे असल्याने आह्वास दुसरा मनुष्य ठेवण्याचे प्रयोजन नसते. तरी पुनः दुसऱ्याने २०० रुपये मिळावे म्हणून कोणाच्या सल्ल्याने तुम्ही ही नेटिा दिली आहे. तुम्ही माझे बहिणीची फारकती पंचा समक्ष दिल्याने तीत शंकाच राहिली नाही. परंतु तुम्ही खोी कामे उपस्थित करून अह्वास विनाकरण त्रास देऊ नये या करिता ही नेटिास दिली आहे. पुनः अशा खोच्या नेटिासी घाल तर कोर्ट मार्फत योग्य बंदेबस्त केला जाईल कळावे तारीख १२-८-१९१३

सहीची निशानी आंगठा
इश्राजी वा। येडाजी बडे कुणबी
रा० बिरवाडा यांचा मुद्द
नो० नं० १६

नोटीस

नोटीस बेशमी १ कृष्णाजी वा। माहदानी व २ रावजी वा। चिमणाजी नागरीक रा० भौजे मोळी प्र० व ता० मेहकर जि० बुळडाणे यांस—

खाली सही करणार रा० भौजे मोळी प्र० व ता० मेहकर जि० बुळडाणे नोटीस देते की मी तुम्हास आ० संपत्ति वा। गणपती पालन करणार य नात्याने ता० २०-१०-१० इ रोजी कुलमु पत्र लिहून देऊन ते मेहकर सबराजिष्टर यांचे कचेरीत चुक नं. ४ भग १४ आ० नं. २० सन १९१० यास नोंदून दिले आहे ते कुलमु० पत्र आज तारखे पासून रद्द केले आहे. करिता यापुढे सदरील मुखत्यार पत्रावरून कोणतेही काम करू ये केव्हास मजला कबुल नाही. व मी जबाबदार नाही ते रद्द केले आहे. ता० ९-८-१३ इ. सही

नी० संपत्ति वा। गणपती अ० पा
मा० सोनाई मर्द गणपती
ईची नि०
नो० नं० १७

नोटीस

नोटीस बेशमी सखाराम वा। पुंजाजी देहोर राहणार कुरणखेड ता० आकोट यांस—

खाली सही करणार इजकडून नोटीस देण्यांत येते की मी मागे तुम्हास तारीख

जाहिरात

सर्वत्र लोकांस जाहीर करण्यांत येते

की श्रीसमर्थ गजानन मी दुसरा गंधर्वाचा नवरा करीन. मग तुमचा मजवर कोणतेच प्रकारचा नवरेपणाचा हक्क राहणार नाही. मला येथे राहण्यास सरासरी ६ वर्षे झाली आहेत. मी मोलमजुरी करून पोटा भरले. ती मजुरी मला पुरली नाही सवव माझ्यावर ३०० रुपये कर्ज झाले आहे, ते कर्ज देऊन आपण मला आठ दिवसाचे आंत घेऊन जाणे. आपण नोटीस मिळा. यापासून आठ दिवसाचे आंत माझ्यावर असलेले सावकाराचे ३०० रुपये कर्ज देऊन मला घेऊन जाणार नाही तर मी दुसरा नवरा करीन. मग तुम्ही फिर्याद केव्हास ती फिर्याद बातल समजली जाईल. कळावे

सही
टुकडी मर्द सखाराम देहोर रा०
दहिहंडा ता० आकोट नि०
नो० नं० १८ आंगठा

नोटीस

नोटीस बेशमी जानकी मर्द गोविंदा दांडडे मुक्काम नेर ता० आकोट हल्ली मुक्काम देवरी ता० आकोट ईसः—

नोटीस देणार याजकडून नोटीस देण्यांत येते की तुम्ही नोटीस ता० २३ माहे जुलै सन १९१३ ची पावली. त्यांत तूं जो मजकूर लिहीला तो सर्व खोटा आहे. मी पुढपांत आहे किंवा नाही ही प्रत्यक्ष प्रचीती तुजलच आहे. तूं नेरच्या मुसलमानाचे व त्याचा जावाई कुटाशेवाल्याचे फंदाने माझे घरांतून गेलिस हे त्यां ठीक केले नाही. उभय कुळांस बंध लाविला आहे. आतां तूं जरी आलीस तरी मी तुजला पोसण्यास तयार आहे. तर ही नोटीस पावल्यापासून ८ दिवसाचे आंत माझे घरी यावे. नाहीपेक्षां माझे घरचे डानीने सोन्याचादीचे मिळून ४०० चारशेपर्यंत व लग्नाचा खर्च ३०० तीनशेपर्यंत एकूण रुपये ७०० शें लग्नास लागले तो सर्व खर्च द्यावा. नाहीपेक्षां माझे घरी नांदण्यास यावे. मी पोसण्यास तयार आहे. ही नोटीस ता० ७।८।१३ इ०.

सही
गोविंदा नारायण दांडडे
मु० कुटासा
नि० आंगठा
नो० नं० १९

अजब करामत.

वालखधा निवारण- लहान मुलांस वर

मुळगी तुमचे रुपये घेऊन आहे. कारण हे मनी समजा. आतां आमचे म्हणणे येणे प्रमाणे आहे.

१ प्रथमतः रुपये हजार जवारी खंडी अकरा ते रुपये ३२९ व जनीचे नसून आमचे कुटुंबाजवळून नेले. रुपये ३१८ व घरांतील निनगी अजमास रुपये पांचशे व जमिनीचे स्वामित्व रुपये चवदाशे शिवाय व्याज हीं सर्व रक्कम सरकारी व्याकेंत टाकावी व पावती पाठवावी.

२ तिचे बापाची जमीन तिचे नांव आहे ती पंच मार्फत लावावी.

३ त्या मुलीस आमचे येथे पोहोचता करावी. तुमचे पुतण्याला औषधोपचार करून सुधरल्यास घेऊन जावे.

त्या इस्टेटीची ती अधिकारी आहे तुम्ही आली कोणी नही आवाल आणि अज्ञानाचे इस्टेट अकरातकर करणे हा गुन्हा होतो तिचे पालन कर्त्याची संमति तुम्ही घेतली नाही.

४ तुमचे काय म्हणणे असेल ते लेखी स्पष्ट उत्तर पाठवावे ही नोटीस अमन्य केव्हास तुमचेवर जशी फिर्याद करता येईल तशी करण्यांत येईल.

तिचे पैशाची आह्वास गरज नसून मात्र तिला त्रास किंवा बेइजत किंवा निवास धोका होऊ नये.

व आत्मारामने उच्चार काढले की इला कांही धोका झाल्यास मीच खातेदार व मालक मीच आहे असे म्हटल्यावरून खास आह्वास वर्ड टाऊक झाले.

आतां तुम्ही सूत्र आहां लेकलेकी सर्वांनाच असतात आतां लंगडी खरी परंतु सिबीचे आंत चरत नाही ती मुळगी आमचे येथे आल्याखेरीज आमचे मनाची स्थिरता होत नाही कारण ती प्रत्यक्ष धर्माची आमची कन्या आहे तिचा कोणी नाही म्हणून आह्वास पुढारी होणे भाग पडले पुढे तंटा वाळवु नये हे आमचे म्हणणे आहे. देान कामे यांतून एक लवकर करावे ते एक तर त्या मुलीस आमचे येथे पोहोचता करावी किंवा उत्तर पाठवावे याची मुदत आठ दिवसांची तुम्हास दिली आहे मुदतीनंतर आपणावर कोर्टांत जावे लागेल आपण फार बारकाईने विचार करून आह्वास कोर्टाची पायरी वेंचण्यास लावावी. कळावे ता० १६-७-१३ इ० सही जयराम माधोर्जा खलोकार राहणार नो० नं० २०

शास्त्रोक्त वशीकरणयंत्र

इसे सीधी भुजामें बांधकर जिस किसी स्त्रीपुरुषसे प्रीति करोगे तो वही आपके वशमें होगा दक्षिणा ॥॥ पैकींग डा० म०

महिन्याचे आंत कर्ज देऊन मला घेऊन जावे. अर्तीत न झाल्यास हीच नोटीस समजून मी दुसरा घरठाव करीन मजवर तुमचा कोणतेही प्रकारचा राहणार नाही कळावे ता० १२-८-१३ सहीचा निशानी दगडी मर्द सोनाजी हल्ली रा० कवठळ धामणी ता. मंगरूळ साक्ष

१ नामू वा। माहदानी दस्तूर नो० नं० २१

नोटीस

निंबाजी वा। रामजी पाटील जात वस्ती मैजे किन्हेळ प्रगणे रोहिण

मलकापूर जिऱ्हा बुळडाणे यां मी खाली सही करणार

या नोटीसोने कळविण्यांत येते तुमची लग्नाची वापको असून तुम्ही सुमारे ७।८ वर्षां पासून नांदवीत मजला घरांतून काढून दिल्यामुळे मून मी आपले भावाचे आश्र

लोकांचे कर्ज काढून उदरनिर्वाह असल्यामुळे मजला कर्ज रुपये ३२

ते देण्याविषयी व मजला घेऊन जाण तुम्हास बरेच वेळां म्हटले व

परंतु त्याप्रमाणे तुम्ही कांहीच केले म्हणून निरुपाय होऊन या नोटीस विते की तुम्ही ही नोटीस पावल्या दि

एक महिन्याचे आंत मजला झाले देऊन आपले घरी घेऊन जावे

नवेव्यास हीच फारकत समजून ठिकाणी घरठाव करीन मग तुमचे कोणतेच प्रकारचा नवरेपणाचा हक्क नाही व मुदतीनंतर तुमची कोणते तक्रार ऐकिली जाणार नाही कळ

२४-७-१९१३
६० सखाराम सितारामसही

कळी मर्द निंबाजी पाटील गवळी रा० मैजे नि० खु० दानच साक्ष

हरखासंद दलीपासंद वडी द० खुद तांत नाहा. नो० नं० २२

सर्व

वन्दे मातरम्

केवळी... भेटावे झणून ती नवस करीत असे व दानधर्म करीत असे. त्यांची व आपली नाना मुद्राम भेट होऊं देत नाहीत असे तिच्या मनानें घेतले होते. परंतु नानापुढें तिचें कांहीं चालत नसे झणून ती गुपचुप असे. तिच्या दान धर्माळा व नवसाला नानांला हवा तितका पैसा द्यावा लागत असे. नानांनीं पार्वती बाईची व तोतयाची भेट होऊं दिली नाही याचें कारण इतकेंच कीं हा तोतया पार्वती बाईला खरोखरच भाऊ वाटला तर काय अनर्थ करील? झणून त्यांनीं त्याला रत्नागिरीच्या तुळगांत ठेविले होते. नाटकांत असे दाखविले आहे कीं तोतयानें कित्या वरून उडी घेऊन जीव देण्याच्या प्रयत्नाचें मिष केले. त्यामुळे किल्लेदाराला तोतया खरोखरच सदाशिवराव भाऊ आहे असे वटून त्यानें त्याला बंधांतून मुक्त केले. तेव्हां तोतया आणि त्याचे साथीदार यांच्या विषयी पुष्कळ लोकांचें मन अनुकूल होऊन ते त्याच्या बंधांत साह्य झाले. आणि कोकणांतून बेरघाटाच्या मार्गाने पुण्यावर स्वारी करावयाला निघाले. सदाशिवरावभाऊंचा एक हुजऱ्या होता. तें पात्र जीवत आहे अशी कल्पना करून त्याच्या करवी तोतयाचें कपट उघडें केले आहे. राजश्री केळकरांनीं दुसरें एक पात्र कल्पिले आहे. तें हे कीं तोतयाची पत्नी आपला पती कोणीकडे गेला याचा शोध करण्या करितां ती विरहाकूल होऊन आपल्या पतीचा शोध लावण्यास नाना मदत करितील अशा उद्देशानें ती पुण्यास आली. तिनें जी हकीकत सांगितली ती वरून नानांनीं तर्क केला कीं हिचा पती व तोतया एकच. पार्वतीबाईंचा हा मोह दूर करण्याला ईश्वरानें हे साधन आपणाकडे पाठविले असे त्यांना वाटले. नानांनीं तिला पार्वतीबाईंच्या तैनातीसच ठेविले. व दोघीही समदुखी असल्या कारणानें दोघांचीं मनं मिळाली आपल्या मनांत कांहीं कपट नाही. तोतया हा खरोखर कांहीं भाऊ नव्हे अशी पार्वतीबाईंची खात्री करण्या करितां तिची नानांनीं गांठ घेतली. त्या भेटांत पार्वतीबाईंच्या मानी स्वभावाचें उत्तम चित्र व्हाविले आहे. तिनें आपणाकडे कमीपणा घेऊन नानांचा जो निषेध केला आहे तो फार हृदयगमन आहे.

तोतयाच्या बंडाचा पराभव हरीपंत फडक्यांनीं केला. त्याला पकडून पुण्यास आणिले. नानांनीं त्याला पेशव्याच्या वाड्यांत

पंताची कल्पकता विशेष दिसून आली आहे. पार्वतीबाईंचें पतीप्रेम निस्सीम होतें पण वेडे होतें. त्यामुळे तिच्या भोवती लबाड भिक्षुक, व लबाड दासी जमल्या. त्या वेळेला ही मंडळी तिच्या लुटीत असत. पण त्या भोळीला हे कांहीं समजत नसे. हळकीं पात्रें अर्थतच कल्पिलेली आहेत. पण त्यांच्या भाषणांत जो विनोद व कोट्या आहेत तो पेशवाईतल्या काळाला उचित असेल किंवा नाही याबद्दल संशय आहे. या कोट्यां-वरील छाया सध्याच्या काळाची आहे. एकंदरीत नाटक चांगले आहे. भाषा उच्च प्रतीची असून फार चांगली आहे. वाड-मयामध्ये या नाटकानें चांगली भर पडली आहे. उत्तम नाटकांपैकी हे एक आहे आणि महाराष्ट्र नाटके पाहण्याची हौस लोकांची वाढत आहे अशा वेळीं असा ग्रंथ नाटककारांस लाभला आहे ही परम मान-दाची गोष्ट होय. या दृष्टीनें आझी राजश्री केळकर यांचें अभिनंदन करितो आणि त्यांच्या हातून अशाच प्रकाची मातृ-भाषेची उत्कृष्ट सेवा घडो असे इच्छितो. अशा ग्रंथानें ग्रंथकार, नाटककार व प्रेक्षक हे तिन्ही वर्ग पुनीत व आनंदित होतात हे विसरतां कामा नये. नवीन नाटक-कारांच्या पुढें हे बंड आझी आदर्श-वत् किंवा कित्याप्रमाणे ठेवात आहों.

श्रावण वद्य ८ शके १८३९ प्रमादी

याक्षिणीची कांडी

आमचे परमपूज्य' प्रिय व सन्मान्य बद्दशाहा यांच्या आगमनानें हिंदुस्थानचे राज्य कारभारांत विलक्षण परिवर्तन घडवून आणिले. तेंच इष्टकार्य हिंदुस्थानचे अंडर सेक्रेटरी मि० मॉटिंग्यु यांच्या गतवर्षीच्या आगमनानें अंशतः तरी घडून येईल असे बजेट वरील त्यांच्या भाषणावरून झणण्यास हरकत नाही बजेटासंबंधाचीं भाषणें झणजे नुसती आंकडे मोडीचीं असत, त्यांत राज्यकारभाराच्या सर्व सामान्य तत्वांचें दिग्दर्शन अस्थानी होय या रूढ समजुतीला यंदाच्या मि० मॉटिंग्यु यांच्या भाषणानें हरताळ लाविला आहे. त्यांच्या

यंदाच्या बजेटवरील भाषणांत 'सुधारणे'चा अप्रस्थान देण्यांत आले आहे. इंडिया आफिसची सुधारणा करतांना हिंदी समा-सदांना वक्ता मिळेल अशी भिती बाळग-ण्याचें कारण राहिले नाही. सगळ्या हिंदु-स्थानची एक सरकारी व्यांक काढण्याचा सरकारचा विचार आहे. निकलसन कामि-टीमुळे लष्करी खर्च कमी हेईल ती जरी निष्कळ झाली आहे तरी हा खर्च वाटणार नाही येवढे तरी आश्वासन मि० मॉटिंग्यु देत आहेत. सितापूर येथे लष्करी व्योमपानशाळा निवणार आहे. देशी संस्थानिकांमध्ये सुधारलेल्या पद्धतीनें राज्य-कारभार करण्याची जी उत्कट इच्छा दिसून येत आहे तिच्या उत्तेजनार्थ वेळेवेळीं दिल्ली व सिमला येथे त्यांच्या व पोलिटिकल कामगारांच्या परिपदा भरविण्यांत येणार आहेत. हिंदू व मुसलमान यांच्यांत बेवनाव होण्याचें मुख्य कारण मुसलमानांना निवड-णुकीचा दिलेला विशेष हक्क हे जरी दूर करतां येण्यासारखे नाही तरी त्यांत सर्वांना समाधानकारक अशी सुधारणा होण्याचा संभव दिसतो. कांहीं ठिकाणी हिंदूनाही तसा विशेष हक्क दिल्यास मुस-लमानांनीं विषाद माने नये असेही उद्गार मि० मॉटिंग्यु यांनी काढले आहेत. बंगालांतल्या अस्वस्थतेसंबंधानें त्यांनीं केलेली मीमांसा फार थोरपणाची आहे त्या अस्व-स्थतेच्या मुळाशी राजद्रोह नसून लोकांची सांपत्तिक दैन्यावस्था आहे व ती सुधारण्या शिवाय ही अस्वस्थता नष्ट होणार नाही असे मि० मॉटिंग्यु यांस वाटत आहे. क्रिमिनल प्रोसीजर कोड मधून आरोपीच्या कबूल जबाबाबदलचें कलम अजिबाद काढून टाकण्यास हिंदुस्थानांतले न्यायाधि-कारी कबूल नाहीत, तथापि कबूल जबाब घेतांना सावधगिरी ठेवण्याबद्दलचें कांहीं विशेष कलमे घालण्याचा सरकारचा विचार आहे ही संतोषाची गोष्ट आहे. हिंदी आणि युरोपियन यांच्यामधल्या संबंधानें मि० मॉटिंग्यु यांनी काढलेले उद्गार विचार करण्यासारखे आहेत. हे संबंध शंभर वर्षी-पूर्वी झणजे लार्ड क्लाइव्हच्या वेळीं होते तसेच आतां राहिले तर आज शंभर वर्षे हिंदुस्थानांत ब्रिटिश राज्य राहिल्याचें काय फळ! असा प्रश्न त्यांनीं केला आहे. या बाबतीत सगळा दोष देशी लोकांवर टाकण्याचा आंग्लो-इंडियन पत्रकर्त्यांचा रोख असतो. त्यावर मॉटिंग्यु झणतात कीं सगळा दोष मुशि-क्षित हिंदी लोकांचा आहे हे घटकाभर कबूल केले तरी हा दोष त्यांचे अंगी बाणणारे असे शिक्षण त्यांना दिले कोणी?

बंगाल सरकारचे उच्च शिक्षणाविषय विचारण, धंदेशिक्षण, वगैरे अनेक किरकोळ पण वादग्रस्त मुद्द्यांचा उल्लेख केला नाही. पण वर सांगितलेले धोरणानें हिंदुस्थानचा राज्य-कारभार होऊं लागला, तर कोणत्याही बाब-तीत हिंदुस्थानच्या प्रजेला असंतुष्ट राहण्यास कारण उरणार नाही अशी आमची समजूत आहे. याक्षिणीनें काडी फिरविली आहे. तिनें आपणें काम केले आहे. त्या काडीच्या अंगी अद्भुत चमत्कार करण्याचें सामर्थ्य राहिले असले तर मि० मॉटिंग्यु यांचें नाव हिंदुस्थानच्या राजकीय इतिहासांत चिर-स्मरणीय होऊन राहिले.

उदार देणग्या

हिंदुस्थानची अन्नत स्थिति सुधारण्याचा खरा उपाय झणजे शिक्षण प्रसार होय ही गोष्ट जितकी सरकारच्या तितकी किंवाहना ज्यास्तच सुशिक्षित हिंदी गृहस्थांच्या मना-वर बिंबविली आहे व याचें प्रत्यक्ष प्रमाण झणजे शिक्षणासाठीं लोकांकडून मिळू लागलेल्या मोठ्या देणग्या हे होय. प्रेमचंद रायचंद, सरजमसेटजी, सरदिनशा पेटिट, गोकुलदास तेजपाळ, मि० टाटा, सर दोराब टाटा, सर चिन्नुभाई, सर टी. पालित, इ० दानशूर गृहस्थांचीं नावें कोणाला ठाऊक नाहीत. मि० दामोदरदास सुडवाला यांनीं पुस्तकालय काढण्यासाठीं दिलेल्या उदार देणग्याबद्दल त्यांचे धन्यवाद कोण गाणार नाहीत? या थोर व उदार गृहस्थांच्या यादीत काप्रेसचे अध्यक्ष व कलकत्त्याचे सुप्रसिद्ध व्यापारिस्टर डा० राशबिहारी घोष यांचें नाव पडलेले पाहून प्रत्येकास संतोष वाटे. या गृह-स्थानीं गेल्या आठवड्यात शास्त्रीय ज्ञानाच्या प्रसारार्थ १० लाख रुपये सरकारच्या स्वाधीन केले. या मोठ्या धनदानाच्या गोष्टी झाल्या, पण आपल्या मर्यादित संपत्तीचा विनियोग शिक्षणासारख्या सकार्याकडे करणारी सामान्य स्थितीतली माणसें मुद्दां दिवसेंदिवस ज्यास्त निवत आहेत ही मोठी आशाजनक गोष्ट आहे. वन्हाडचे शिक्षणखात्याचे माजी डायरेक्टर रा. ब. सीतारामपंत पटवर्धन, धारवाडचे रा. सा. करंदीकर, राजकोटचे व्यापारिस्टर मि० ए. एन. पंडित, मुंबईचे सारस्वत व्यापारी मि० देसाई वगैरे अनेक गृहस्थांनी उदार देणग्यांच्या द्वारे व फर्ग्युसन कॉले-जचे प्रिंसिपल ना. मि० परांजपे प्रो० राज-वाडे, प्रो० तेलंग, इ० विद्वानांनी स्वार्थ-त्यागाच्या द्वारे शिक्षणाच्या प्रगतीस फार साह्य केले आहे. हा देणग्यांचा उगम विशेषतः बंगाल, व मुंबई या प्रांतांतूनच

वहाडसमाचार.

Berar Samachar.

वर्ष ४७]

आकोला-- सोमवार तारीख २५ माहे आगष्ट सन १९१३ ई०

[अंक ३३]

वर्गणीचे दर

आकोल्यांतील लोकांस.....१ रुपया
बाहेरगांवी ट हां. २ रुपये
वर्गणा आगाडच घेण्याची वाढीवाट
ठेविली आहे.

नोटीशीचे दर

दर ओळीस दीड आणा.
हेडिंगच्या दोन ओळी घरल्या जातील-
नोटीस सुवाच्य असली पाहिजे.
सूचना:- गुरुवारच्या आंत येणाऱ्या
नोटीसा त्याच आठवड्यांत घेतल्या जातील.
पुढे येणाऱ्या नोटीसास स्पेशल चार्ज पडेल.

जाहिरात

मुंबई व्यांकेची सेव्हिंग ब्यांक.
ह्या बँकेत खाली दिलेल्या अर्जावर ठेवी
घेवितां येतात.

कोणत्याही वर्षाचे १ ले जानेवारी
पाणि ३१ दिसेंबर याच्या दरम्यान एक
हजार रुपये पर्यंत पैसा ठेविला जाईल.

ठेवी दोन अथवा अधिक इसमांच्या
नांवावर ठेवतां येतील आणि तो पैसा
पापैकी एकास अथवा जास्त इसमांस अगर
अपैकी मयताचे मार्गे राहिल त्यांस काढतां येईल
व्याज दर साल दर शेंकडा तीन रुप-
याप्रमाणें दिलें जाईल. व्याजाची आकारणी
प्रत्येक महिन्याची जी कनिष्ठ शिळक
असेल तिजवर केली जाईल. मात्र पांच
जारावरील शिळक रकमेस व्याज नाही.
नेयमांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां
मिळतील.

मुंबई ब्यांक G. A. Phillips.
आकोला १९१०-९ एजंट
नं १

मुंबई बँकेचे सोने.

मुंबई बँकेचा छाप असलेल्या उत्तम कसाच्या
सोन्याच्या चिपा मुंबई बँकेच्या आकोले
आणि उमरावती येथील ऑफिसांत विकत
मिळतील. गिन्हाइकाने जास्त माहिती करितां
बँकेत तपास करावा.

एका चिपचे वजन २६३ तोळे असतें.
साधारण माव वन्हाड समाचार वर्तमानपत्रांत
वजारभाव ह्या सदराखाली सांपडेल.

मुंबई बँक G. A. PHILLIPS.
आकोला २१-९-१० एजंट.
नं० नं० २

जाहिरात

सर्वत्र लोकांस जाहीर करण्यांत येते
की श्रीसमर्थ गजानन आवलीया महाराज
संस्थान शेगांव यांचे समाधीचे (मंदिराचे)
काम बांधण्याचे सुद्धे आहे यास लागणारा
खर्च फार अल्प आहे. वर्गणीचे कामी संस्थाकडून हरी
कुकाजी आणि बंकटलाळ भवानीदास व
गोपाळ मारुती लडळ व रावजी नारायण
महाजन यांस वसूल कर्ते नेमिले गेले
आहे. कांहीं लोक हरदास संन्याशी वगैरे
हे या मठाचे कामासाठी वर्गणी वसूल
करतात हणून समजतें त्यांस वर्गणी न
देतां या वरील ४ इसमांसच वर्गणी देत
जायी. चार इसमांसच ज्यास संशय
येईल त्यांनी वर्गणी शेगांवकर भिकाजी
खंडुजी पाटील यांचे दुकानांनी मनीआर्डरीनें
पाठवावी.

व्यवस्थापक

रामचंद्र कृष्णाजी पाटील
नो० नं० ३

वन्हाडांत खात्रीची उत्तम नवीन सोय.

खरे गारेचे थंडचष्मे

आर्ली मुदाम वन्हाडच्या लोकाकरितां
डोळे तपासून सर्व तऱ्हेच्या फ्रेमसहित
खरे गारेचे थंड चष्मे माफक दरानें
विकण्याचे दुकान काढलें आहे. मुंबई
वगैरे मोठ्या ठिकाणाच्या भक्क्यावर मंडळी
कशी फसतात हे सर्वांना श्रुतच आहे
सर्व गरजूनी अनुभव घेवून पहावा.

गोपाळ पांडुरंग आणि कंपनी
नो० नं० ४ आकोला

बाहिष्कृत भारत

अस्पृश्य मानलेल्या वर्गीच्या उन्नतिसाठीं
केवळ सामाजिक व धार्मिक विषयांचाच
उहापोड करणारे पाक्षिक पत्र.
वार्षिक वर्गणी ट. ख. सह दोन रुपये
आमच्या अस्पृश्य मानलेल्या बंधुनी व हित
चित्तकांनी ह्या पत्राचे वर्गणीदार होऊन
आत्मास आश्रय द्यावा अशी त्यांस विनंती
आहे.

जाहिरातीचे वगैरे दर खालील पत्रावर
विचारार्थे.

गणेश आकाजी गवई.

अमरावती वन्हाड.

नो० नं० ९

—:~*~:—

अजब करामत.

वालखुधा निवारण- लहान मुलांस वर
दूध वालण्यानें होणारे संप्रहणी, उडते
हृत्पादि सर्व विकारावर हे सत्व अप्रतीम
गुणकारी आहे. मुलें हैसेनें घेतात.
किं० १ तो० ४२ आणे.

हेमसुधा- धुपणी हा रोग पुष्कळ
स्त्रियांना जडतो. यावर खात्रीचा उपाय
न मिळाल्यानें कित्येक स्त्रिया कुचमत
आहेत. या औषधानें कसलीही धुपणी
नाहीशी होऊन अंगांत तरतरी येते. परमा
व गरमी यावर ही वाचा तात्काळ गुण
येतो. कित्येकांची खात्री झाली आहे
किं० १ बाटलीस ३ रु०

कामधेनुगुटिका - अलीकडील निरानि-
राख्या परिस्थितीमुळे लेकुरवाळ्या आयांना दूध
येत नाही. त्यामुळे मुलें अशक्त व रोगी
होतात. याचे सेवमानें पुष्कळ निरोगी दूध
येते. पुष्कळांना अनुभव आला आहे.
किं० ३ गोळ्यास ४६ आणे.

जानकीबाई गानडे } सांगली,
नर्स अॅण्ड मिड्वार्ड्स्. }
नो० नं० ६

रामबाण उपाय.

रक्तपिती व कोड

दहाहजार पुड्याफुकट. आर्ली आमच्या
औषधाची खात्री पटवी हणून १००००
नमुन्याच्या पुड्या करण्याचें योजिलें आहे
या पुड्या वरील महारोग दुरस्त होण्या-
सारख्या आहेत. हे त्या नि संपय सिद्ध
करितिल. या पुड्या वपरून अनुभव
पहावा हणजे खात्री होईल. नमुन्याच्या
पुडीची किंमत फक्त ४३ ठेविली आहे.
ही किंमत फक्त टपाल दृशील वगैरे
खर्चापुरतीच आहे

२ आर्ली रक्तपिती, कोड, हे कसे
उद्भवतात त्याची शुश्रुषा कशी करावी?
वगैरे माहितीचे इंग्रजी व बंगाली भाषेत
पुस्तक तयार केलें आहे तेंही पण
गरजूनी अवश्य वाचण्या लायक आहे.
हणजे त्या पासून त्वचे संबंधी रोगाची
पूर्ण माहिती हेईल किंमत फक्त ट. ख.
सह ॥सर्व पत्र व्यवहार इंग्रजीत करावा.
पण्डीत कृपाराम

८ नंदीबागानेलन पो. सालकिया जि.
हावरा.

नो० नं० ७

शास्त्रोक्त वशीकरणयंत्र

इसे सीधी भुजामें बांधकर जिस किसी
स्त्रीपुरुषसे प्रीति करोगे तो वही आपके
वशमें होगा दक्षिणा ॥॥ पैकींग डा० म०
जुदा पत्र हिन्दी इंग्रजीमें देना. डोडूवाला
चमत्कारी कार्यालय जलेश्वर जिला एटा
नो. नंबर ८

अनायास रूचेदशन.

नोटपेपर्स:- श्री गजानन, दत्तात्रय, मारु-
ती, शंकर व नरहरी या पैकी कोणती
ही एक मूर्ती रंगांत दाबून उठाव
(एम्बास) छापलेले, १०० प्रेसनाईट
नोट पेपर्स व त्याच्या बेताची चौकोनी
१०० कव्हरे प्रत्येकी किंमत ४८ व्हीपीनें
०१२ दोन्हीमिळून किंमत रु. १ व्हीपीनें
रु. १४६

सर्वत्र एजंट्स् पाहिजेत

पता:- बंद्रे आणि कंपनी पुणे सिटी
नो० नं० ९

हिंदुस्थानावर अरिष्ट.

हिंदुस्थानातील राहवाशांच्या पाठीस ज्वर
व हिंवातप यांचे अरिष्ट सदोदित लागलेलें
आहे पण त्याचा प्रतिकार करण्यास बाट
लावाला यांचे हिंवातपाचे औषध व गोळ्या
हे रामबाण आहेत. ताप किंवा शीतज्वर
येणारसे वाटतांच हे औषध घ्यावे. किं. १ रु
वाटलीवाला यांच्या निस्तेज लोकांसाठीं
शक्तिकारक गोळ्या

हे औषध घेतल्यानें भागवटा, मेंदूचे
श्रम, पौरुषनाश, अशक्तता व क्षयरोगांचे
स्वरूप, त्याप्रमाणें अनोर्ण इ. इ. विकार.
ताबडतोव दूर होतात. किं. रु. १०८

वाटलीवाला यांचे दंतमंजन.

हे दंतमंजन मायफळाशी कांहीं इंग्रजी
औषधांचा वैद्यकीय रीतीनें मिळाफ करून
वनविलें आहे. किं. ०४
वाटलीवाल्यांचे गजकर्णावर मलम
यांचे गजकर्ण, कुजली खरून याचा
विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो. किं. ०४
ही औषधे सर्व औषधी विकणाऱ्या
दुकानावर व डॉ. एच. एल. बाटलीवाला
जे. पी. मु वरली लेबोरेटरी दादर, मुंबई
यांजकडे मिळतात.

नो० नं० १०

तोतयाचें बंड

य. रा. नरसोपंत केळकर यांनी तोतयाचें बंड या नांवाचें ऐतिहासिक नाटक रचिल्लें आहे. हा तोतया आपणास सदाशिवराव भाऊ हणत असे. मी पानपतच्या व्हाड-ईतून निसटले व वाचलो असे सांगत असे. त्याचा तोंडवळा सदाशिवरावभाऊंच्या सारखा होता हणून त्याचें हणणें पुष्कळांस खरें वाटलें. पण नानांनी त्याचा छडा लावून त्याला तुरुंगांत टाकलें. पार्वतीबाईंच्या मनानें घेतलें होतें कीं माझे पती जीवंतच आहेत; आणि ते केव्हां केव्हां तरी मला भेटतील ते भेटावे हणून ती नवस करीत असे व दानधर्म करीत असे. त्यांची व आपली नाना मुद्दाम भेट होऊं देत नाहींत असे तिच्या मनानें घेतलें होते. परंतु नानापुढें तिचें कांहीं चालत नसे हणून ती गुप्तपणे असे. तिच्या दान धर्माळा व नवसाला नानांका ह्या तितका पैसा द्यावा लागत असे. नानांनी पार्वती बाईची व तोतयाची भेट होऊं दिली नाहीं याचें कारण इतकेंच कीं हा तोतया पार्वती बाईला खरोखरच भाऊ वाटला तर काय अनर्थ करील! हणून त्यांनी त्याला रत्नागिरीच्या तुरुंगांत ठेविल्लें होतें. नाटकांत असे दाखविल्लें आहे कीं तोतयानें कित्या वरून उडी घेऊन जीव देण्याच्या प्रयत्नाचें मिष केलें. त्यामुळें किल्लेदाराला तोतया खरोखरच सदाशिवराव भाऊ आहे असे वटून त्याने त्याला बंधांतून मुक्त केलें. तेव्हां तोतया आणि त्याचे साथीदार यांच्या विषयी पुष्कळ लोकांचें मन अनुकूल होऊन ते त्याच्या बंडांत साह्य झाले. आणि कोकणांतून बेरघाटाच्या मार्गानें पुण्यावर स्वारी करावयाला निवाले. सदाशिवरावभाऊंचा एक हुन्था होता. तें पात्र भिन्न आहे अशी कल्पना करून त्याच्या करवी तोतयाचें कपट उघडें केलें आहे. राजश्री केळकरांनी दुसरें एक पात्र कल्पिल्लें आहे. तें हें कीं तोतयाची पत्नी आपला पती कोणीकडे गेला याचा शोध करण्या कारितां ती विरहाकूल होऊन आपल्या पतीचा शोध लावण्यास नाना मदत करितील अशा उद्देशानें ती पुण्यास आली. तिनें जी हकीकत सांगितली ती वरून नानांनी तर्क केला कीं हिचा पती व तोतया एकच. पार्वतीबाईंचा हा मोह दूर करण्याला ईश्वरानें हें साधन आपणाकडे पाठविल्लें असे त्यांना वाटलें. नानांनी तिला पार्वतीबाईंच्या तैनातीसच ठेविल्लें. व दोघीही समजु खी असल्या कारणानें दोघांचीं मनें मिळाली आपल्या मनांत कांहीं कपट नाहीं. तोतया हा खरोखर कांहीं भाऊ नव्हे अशी पार्वतीबाईंची खात्री करण्या कारितां तिची नानांनी गांठ घेतली. त्या भेटांत पार्वतीबाईंच्या मानी स्वभावाचें उत्तम चित्र व्हाविल्लें आहे. तिनें आपणाकडे कर्मापणा घेऊन नानांचा जो निषेध केला आहे तो फार हृदयगमन आहे.

नेऊन तेथें प्रथम त्याच्या पत्नीची व त्याची गांठ घालून दिली. ही बायको येथें आली आणि आपण रचलेला व्यूह सगळा दासळला असें घाटून तोतयाची व तिची बोलाचाली झाली. पण पत्नीनें त्याच्या गळ्यांत मिठी मारली त्याचरोबर संतापून तोतयानें तिचा प्राण घेतला; व त्याचरोबर पार्वतीबाईंना पुढें आणवून त्यांचा हा मोह पटक ठार मारलेल्या पत्नीच्या प्रेता कडून दूर करविला. आजपर्यंत बाळगलेली सर्व आशा नष्ट झाली, आपण नानांना उगीच टाकून बोलले हणून पार्वतीबाईंनें त्यांची क्षमा मागितली. हाही प्रवेश उत्तम आहे. यात राजश्री नरसोपंताची कल्पकता विशेष दिसून आली आहे. पार्वतीबाईंचें पतीप्रेम निससिम होतें पण वेढें होतें. त्यामुळें तिच्या भोवती लबाड भिक्षुक, व लबाड दासी जमल्या. त्या वेळेला ही मंडळी तिच्या लुटीत असत, पण त्या भोळीला हें कांहीं समजत नसे. हळूक्यां पात्रें अर्थीतच कल्पिल्ली आहेत. पण त्यांच्या भाषणांत जो विनोद व कोट्या आहेत तो पेशवाईतल्या काळाला उचित असेल किंवा नाहीं याबद्दल संशय आहे. या कोट्यावरील छाया सध्यांच्या काळाची आहे. एकंदरीत नाटक चांगलें आहे. भाषा उच्च प्रतीची असून फार चांगली आहे. वाडमयामध्यें या नाटकानें चांगली भर पडली आहे. उत्तम नाटकांपैकी हें एक आहे आणि महाराष्ट्र नाटकें पाहण्याची हौस लोकांची वाढत आहे अशा वेळीं असा ग्रंथ नाटककारांस लाभला आहे ही परम आनंदाची गोष्ट होय. या दृष्टीनें आझी राजश्री केळकर यांचें अभिनंदन करितो आणि त्यांच्या हातून अशाच प्रकारची मातृभाषेची उत्कृष्ट सेवा घडो असें इच्छितो. अशा ग्रंथानें ग्रंथकार, नाटककार व प्रेक्षक हे तिन्ही वर्ग पुनीत व आनंदित होतात हें विसरतां कामा नये. नवीन नाटककारांच्या पुढें हें बंड आझी आदर्शवत् किंवा कित्याप्रमाणें ठेवात आहों.

श्रावण वद्य ८ शके १८३९ प्रमादी

याक्षिणीची कांडी

आमचे परमपूज्य प्रिय व सन्मान्य बदाशाहा यांच्या आगमनानें हिंदुस्थानचे राज्य कारभारांत विलक्षण परिवर्तन घडवून आणिल्लें. तेंच इष्टकार्य हिंदुस्थानचे अंडर सेक्रेटरी मि० मॉटेग्यु यांच्या गतवर्षीच्या आगमनानें अंशतः तरी घडून येईल असें बजेट वरील त्यांच्या भाषणावरून हणण्यास हरकत नाहीं बजेटसंबंधाचीं भाषणें हणजे नुसती आंकेडे मोडीचीं असत, त्यात राज्यकारभाराच्या सर्व सामान्य तत्वांचें दिग्दर्शन अस्यानीं होय या रूढ समजुतीला यंदाच्या मि० मॉटेग्यु यांच्या भाषणानें हरताळ लाविला आहे. त्यांच्या

भाषणाचा जो गोपवारा तरिनें इकडे आला आहे त्यांत तर बजेटसंबंधानें एक अक्षरही नाहीं. पण हिंदुस्थानच्या राज्यकारभाराच्या घोरणांत जें परिवर्तन हळूहळू घडत आहे त्याची दिशा स्पष्टपणें दाखविल्ली आहे, ही मोठी आशादायक गोष्ट आहे. अधिकाऱ्यांची कार्यक्षमता हा इतके दिवस सरकारचा गुरुमंत्र असे, त्याची बागा लोकांशीं सहकारिता ठेवण्याची इच्छा पटकावणार, आणि अधिकाऱ्यांना हें करतां याचें व लोकांमध्यें मिसळून राहतां याचें हणून कांहीं निषेध शिथिल करून त्यांच्या अधिकार देण्यांत येणार आहेत. यंदाच्या बजेटवरील भाषणांत 'सुधारणे'चा अप्रस्थान देण्यांत आलें आहे. इंडिया आफीसची सुधारणा करतांना हिंदी समासदांना धक्का मिळेल अशी भिती बाळगण्याचें कारण राहिल्लें नाहीं. सगळ्या हिंदुस्थानची एक सरकारी व्यांक काढण्याचा सरकारचा विचार आहे. निकलसन कामिटीमुळें लष्करी खर्च कमी हेईल ती जरी निष्फळ झाली आहे तरी हा खर्च वाढणार नाहीं येवढें तरी अध्यासन मि० मॉटेग्यु देत आहेत. सितापूर येथें लष्करी व्योमपानशाळा निवणार आहे. देशी संस्थानिकांमध्ये सुधारलेल्या पद्धतीनें राज्यकारभार करण्याची जी उत्कट इच्छा दिसून येत आहे तिच्या उत्तेजनार्थ वेळेवेळीं दिल्ली व सिमला येथें त्यांच्या व पोलिटिकल कामगारांच्या परिपदा भरविण्यांत येणार आहेत. हिंदू व मुसलमान यांच्यांत बेचनाव होण्याचें मुख्य कारण मुसलमानांना निवडणुकीचा दिलेला विशेष हक्क हें जरी दूर करतां येण्यासारखें नाहीं तरी त्यांत सर्वांना समाधानकारक अशी सुधारणा होण्याचा संभव दिसतो. कांहीं ठिकाणी हिंदूनाही तसा विशेष हक्क दिल्यास मुसलमानांनीं विवाद मानूं नये असेही उद्गार मि० मॉटेग्यु यांनी काढले आहेत. बंगालांतल्या अस्वस्थतेसंबंधानें त्यांनीं केलेली मीमांसा फार थोरपणाची आहे त्या अस्वस्थतेच्या मुळाशीं राजद्रेह नसून लोकांची सांपत्तिक दैन्यावस्था आहे व ती सुधारण्या शिवाय ही अस्वस्थता नष्ट होणार नाहीं असे मि० मॉटेग्यु यांस वाटत आहे. क्रिमिनल प्रोसीजर कोड मधून आरोपीच्या कबूल जबाबाबद्दलचें कलम अजिबाद काढून टाकण्यास हिंदुस्थानांतले न्यायाधिकारी कबूल नाहींत, तथापि कबूल जबाब घेतांना सावधगिरी ठेवण्याबद्दलचें कांहीं विशेष कलम घालण्याचा सरकारचा विचार आहे ही संतोषाची गोष्ट आहे. हिंदी आणि युरोपियन यांच्यामधल्या संबंधानें मि० मॉटेग्यु यांनी काढलेले उद्गार विचार करण्यासारखे आहेत. हे संबंध शंभर वर्षांपूर्वीं हणजे लार्ड क्लाइव्हच्या वेळीं होते तसेच आतां राहिले तर आज शंभर वर्षे हिंदुस्थानांत ब्रिटिश राज्य राहिल्याचें काय फळ! असा प्रश्न त्यांनीं केला आहे. या बाबतींत सगळा दोष देशी लोकांवर टाकण्याचा आंग्लो-इंडियन पत्रकर्त्यांचा रोख असतो. त्यावर मॉटेग्यु हणतात कीं सगळा दोष मुशिक्षित हिंदी लोकांचा आहे हें घटकाभर कबूल केलें तरी हा दोष त्यांचे अंगी बाणणारें असें शिक्षण त्यांना दिलें कोणी?

ब्रिटिश सरकारनें ना? ब्रिटिश राज्याविषयी त्यांना अभिमान वाटावा व गोण्या लोकांना त्यांनीं प्रमानें वागवावें यासाठीं त्या लोकांना साह्य करण्याचा व त्यांना आपल्या बाजूला वळवून घेण्याची जबाबदारी ब्रिटिश लोकांवरच आहे असे मि० मॉटेग्यु यांनीं आपलें मत स्पष्टपणें बोलून दाखविल्लें. मि० मॉटेग्यु यांचा विचार राज्यकारभाराचें सर्व सामान्य धोरण या पुढें कसें राहील हें दाखविण्याचा असल्या मुळें त्यांनीं दिल्लीस राजधानी नेणें, कंगारू सरकारचें उच्च शिक्षणाविषय संशोधन, वंदेशिक्षण, वगैरे अनेक किरकोळ पण वादप्रस्त मुद्यांचा उल्लेख केला नाहीं. पण वर सांगितलेले धोरणानें हिंदुस्थानचा राज्यकारभार होऊं लागला, तर कोणत्याही बाबतींत हिंदुस्थानच्या प्रजेला असंतुष्ट राहण्यास कारण उरणार नाहीं अशी आमची समजूत आहे. यक्षिणीनें काडी फिरविली आहे. तिनें आपलें काम केंद्र आहे. त्या काडीच्या अंगीं अद्भुत चमत्कार करण्याचें सामर्थ्य राहिल्लें असलें तर मि० मॉटेग्यु यांचें नांव हिंदुस्थानच्या राजकीय इतिहासांत चिरस्मरणीय होऊन राहील.

उदार देणग्या

हिंदुस्थानची अवनत स्थिति सुधारण्याचा खरा उपाय हणजे शिक्षण प्रसार होय ही गोष्ट जितकी सरकारच्या तितकी किंवहुना ज्यास्तच मुशिक्षित हिंदी गृहस्थांच्या मनावर चिबळी आहे व याचें प्रत्यक्ष प्रमाण हणजे शिक्षणासाठीं लोकांकडून मिळू लागलेल्या मेठार्या देणग्या हें होय. प्रेमचंद रायचंद, सरजमशेटजी, सरदिनशा पेटिट, गाकुलदास तेजपाळ, मि० टाटा, सर देाराव टाटा, सर चिन्नुभाई, सर टी. पालित, इ० दानशूर गृहस्थांचीं नांवें कोणाला ठाऊक नाहींत. मि० दामोदरदास मुड्डवाला यांनीं पुस्तकालय काढण्यासाठीं दिलेल्या उदार देणग्याबद्दल त्यांचे धन्यवाद कोण गाणार नाहींत! या थोर व उदार गृहस्थांच्या यादींत काप्रेसचे अध्यक्ष व कलकत्त्याचे सुप्रसिद्ध व्यापारिस्टर डा० राशबिहारी घोष यांचें नांव पडलेलें पाहून प्रत्येकास संतोष वाटेल. या गृहस्थांनीं गेल्या आठवड्यांत शास्त्रीय ज्ञानाच्या प्रसारार्थ १० लाख रुपये सरकारच्या स्वाधीन केले. या मोठ्या धनदानाच्या गोष्टी झाल्या, पण आपल्या मर्यादित संपत्तीचा विनियोग शिक्षणासारख्या सकार्यकांडे करणारी सामान्य स्थितीतलीं माणसें मुद्दां दिवसेंदिवस व्यास्त निवत आहेत ही मोठी आशाजनक गोष्ट आहे. व्हाडचे शिक्षणखात्याचे मानी डायरेक्टर रा. व. सीतारामपंत पटवर्धन, धारवाडचे रा. सा. करंदीकर, राजकोटचे व्यापारिस्टर मि० एन. एन. पंडित, मुंबईचे सारस्वत व्यापारी मि० देसाई वगैरे अनेक गृहस्थांनीं उदार देणग्यांच्या द्वारे व फर्ग्युसन कॉलेजचे प्रिंसिपल ना. मि परांजपे प्रो० राजवाडे, प्रो० तेलंग, इ० विद्वानांनीं स्वार्थत्यागाच्या द्वारे शिक्षणाच्या प्रगतीस फार साह्य केल्लें आहे. हा देणग्यांचा उगम विशेषतः बंगाल, व मुंबई या प्रांतांतूनच

तोतयाच्या बंडाचा थराभव हरीपंत फडक्यांनीं केला. त्याला पकडून पुण्यास आणिल्लें. नानांनीं त्याला पेशव्यांच्या बाड्यांत

झालेला आहे. मध्यप्रांत व वऱ्हाड हा प्रांत बराच सधन असून व या प्रांतांतून अनेक पदवीधर विद्वान् असून त्यांच्या मनांत दानची स्फूर्ति अद्याप होऊं लागली नाही हे आश्चर्य आहे. आमच्या वऱ्हाड प्रांतांत इंग्रजी शिक्षण विद्यखत्याच्या निर्बंधामुळे गरीबांच्या मुलांना दुष्प्राप्य झाले आहे. अशावेळीं आमच्या प्रांतांतला एखादा टाटा, किंवा घेप पुढे होऊन आकोला, उमरावती, यवतमाळ, मलकापूर, वगैरे शहरीं खाजगी हायस्कूलें काढील तर या शाळांतून शिक्षणाचा लाभ घेणारे विद्यार्थी त्यांचे उपकार आमरण स्मरत राहतील.

मलेरिया आणि किनीन.

यंदा पावसाचे मान नेहमी पेक्षां ज्यास्त झाले आहे व मलेरिया तापाचा प्रादुर्भाव होण्याचा समय समीप आहे अशावेळीं या तापाचा प्रतिबंध करणाऱ्या उपायासंबंधाने इतर देशांतला अनुभव प्रसिद्ध करणे गैर वाजवी होणार नाही. इटली देशांत रोम-जवळ कंपनी हा प्रांत अतिशय दलदलीचा असून त्यांत मलेरिया हटावण्याचे प्रयत्न आजपर्यंत अनेकवार शास्त्रज्ञांनी केले, पण व्यर्थ. शेवटी प्रोफेसर सेली यांनी किनीन देऊन पाहिले. प्रथम कांहीं दिवस हितकर परिणाम झपाट्याने दिसला नाही. पण हळूहळू किनीनच्या गुणकारिणाविषयी लोकांची खात्री पूर्णपणे पटली. मलेरियावर किनीन सारखे उत्तम औषध नाही. ताप आर्यावर तर हे ध्यावेच, पण प्रतिबंधक ह्मणून रोज नेमाने घेतले असतां मलेरिया होण्याची भीती बरीच कमी होते. कंपनी प्रांतांत किनीन देऊं लागण्यापासून ह्मणजे सन १९०० पासून १९०६ पर्यंत मलेरिया झालेल्या लोकांचे प्रमाण शेंकडा ३१ होते ते उतरून शेंकडा ३१ वर आले. व १९०६ पासून तर याहीपेक्षां प्रमाण उतरले आहे. कंपनी प्रांतांत पुनः वस्ती होऊं लागली आहे, आणि जमिनी लागवडी खाली येत आहेत. हे सगळे किनीनचे उपकार आहेत हा विचित्र अनुभव हिंदुस्थानांतल्या खेड्या-पाड्यांतूनसुद्धां लोकांना कळणे अवश्य वाटण्यावस्तुन आह्मी आपल्या पत्रां मोठ्या संतोषाने प्रसिद्ध केला आहे.

पूर्व आणि पश्चिम

पूर्व ती पूर्व पश्चिम ती पश्चिम, त्यांचा मिलाफ कधीच व्हावयाचा नाही असे भाविष्य सुप्रसिद्ध आंग्लोइंडियन कवि रडयर्ड किप्लिंग याने करून ठेविले आहे आणि पुष्कळ आंग्लोइंडियन हा महामंत्र पाठ करून तदनुषंगाने हिंदुस्थानच्या लोकांनी कःपदार्थ समजतात व तिरस्काराने वागवितात. युरोपियन व देशीलोक यांच्या संबंधांत सध्या कित्येकवेळां जे अनिष्टत्व दिसते त्याच्या मुळाशी हा महामंत्र आहे. पण कलकत्त्याचे मि० ग्रॅहॅम सारखे धोर मनाचे उदार इंग्रज या महामंत्राला पाया-खाली बुडवितात. आज दोनशे वर्षी पासून इंग्रजलोकांचा हिंदुस्थानाशी संबंध घडत आला आहे. पण अलीकडे पंचवीस तीस वर्षांतच हा मंत्र ऐकू येत आहे. पूर्वीच्या इंग्रजांना त्यांचे स्वमर्जी कर्षी

पडले नव्हते. टॅवर्नियर, बर्नियर वगैरे प्रवासी, सरटॉमसरो, सरटॉमस मनरो यांच्या सारखे मुसदी आणि डेव्हिड हेअर, डॉ. विस्मन, मि. हिस्लाप यांच्या सारखे ख्रिस्ती मिशनरी, फार काय पण लॉर्ड आकलंड सारखे गव्हर्नर जनरल सुद्धां हिंदी गृहस्थास आपल्या बरोबरीचा समजून मान देत, आणि त्यामुळेच पूर्वीच्या त्या इंग्रजाविषयी हिंदीलोकांच्या मनांत आदरवृद्धि वतत असे. अजूनही किप्लिंगचा महामंत्र न घेतलेले जे इंग्रज देशीलोकांत मिळून वागतात व त्यांना आदराने वागवतात त्यांच्या विषयी हिंदी लोकांचेही मनांत पूज्यवृद्धि असते, ही गैर नुकतीच हिंदुस्थानचे फडणीस सरगाय क्नी. विस्मन यांना हिंदीलोकांनी दिलेल्या मेजवानी, वस्तुन सर्वाना कळून चुकली आहे. जसें धावे तसें धावे असा व्यवहारांतला नियम आहे आणि इंग्रज लोकांना हिंदी लोक पूर्वीच्या सारखा मान देत नाहीत, अशी आरड करणारांनी आत्मपरीक्षण केले असतां त्यांना आपली चूक कळून येणार आहे असे मि. ग्रॅहॅम यांनी कलकत्त्यास नुकत्याच एका जाहिरसभेन सांगितले ते सर्वथैव खरे आहे असे दिसून येईल.

तेलुगू भाषा.

सध्या तेलुगू भाषा बोलणारांत त्या भाषेच्या सुधारणेसंबंधाने मोठा वाद माजून राहिला आहे. एका पक्षाचे ह्मणणे असे आहे की सध्या आपण जसे बोलतो तशी साथी व सोपी भाषा लिहावी, व अशाच भाषेत सगळे काव्य, इतिहास, नाटक वगैरे ग्रंथ व्हावे; दुसऱ्या पक्षाचे ह्मणणे की बोलण्याची भाषा निराळी व ग्रंथांची भाषा निराळी असल्या शिवाय भाषेची शुद्धता कायम राहणार नाही, व त्या भाषेच्या अंगी गंभीर्य, सौंदर्य, रसवत्ता आणि स्यैर्य इ. गुण असावयाचे नाहीत. यासाठी बोलण्याची भाषा तुझी खुशाल साथी निरलंकृत, व सुगम ठेवा, पण लिहिण्याची भाषा अलंकार युक्त, गंभीर आणि प्रौढ पाहिजे. आह्माला वाटते या दुसऱ्या पक्षाच्या ह्मण्यांत पुष्कळ तथ्य आहे. हा तेलुगू भाषेचा एकटीचाच वाद नाही. कांहीं वर्षांपूर्वी पुण्याच्या साहित्य संमेलनापुढे मुंबईचे बालबोध कर्ते रा. विनायक कोंडदेव ओक यांनी आपल्या बालबोध भाषेचे घोडे असेच पुढे टकलले होते व सगळ्या विषयांच्या विवेचनाला बालबोध भाषा वापरावी अशी सूचना केली होती. यावर रा. सा. गोविंदराव कानिटकर यांनी सणसणीत जबाबही देऊन प्रतिपादिले होते की सरसकट एक बालबोध भाषा वापरणे ह्मणजे भाषेतले स्वारस्य घालविणे आहे. तिला नेमळा करणे आहे. भाषा विषया नुरूप साथी किंवा अलंकार युक्त, सोपी किंवा दुर्बोध, असणे हेंच योग्य आहे. रा. कानिटकर यांचे ह्मणणे वाजवी होते. सध्याचा तेलुगू भाषेचा वाद थोडासा निराळा आहे. तरी त्याचा निर्णय रा. कानिटकर यांनी सांगितले त्याच रीतीने करतां येईल. तेलुगू भाषा अतिशय संस्कृत

प्रचुर असली तर तिला प्रयत्नाने सुगमता आणतां येईल, पण या कामी अतिशय दूरच्या टोकाला जाऊन त्या भाषेला रोजच्या व्यवहारांतल्या भाषेच्या योग्यतेला नेऊन वसविण्यापासून तेलुगू वाङ्मयाची हानी झाल्यावांचून खचित राहणार नाही. जी बहुजन समाजाला अप्रिय, व वाङ्मयाला ही हानिकारक, अशी भाषेची सुधारणा करण्यापासून कोणता फायदा होणार?

पदव्यांचा दुरुपयोग

वैद्यकी पदव्या देण्यासंबंधाने सरकारने कांहीं निर्बंध करण्याचे योजिले आहे असे 'बंगाली' पत्रांत वाचून मागील अंकी जी टीका आह्मी केली होती, तिला अनुलक्षण एक पत्र आमचेकडे आले आहे त्यांत लेखक ह्मणतो 'आपण पदव्या देण्याच्या संबंधांत निर्बंध घालण्याचे विरुद्ध टीका केली आहे ती वाजवी आहे. पण पदव्यांचा दुरुपयोग करणारे किती आहेत ते त्यावेळीं आपण लक्षांत घेतले होते असे दिसत नाही. हा पदव्यांचा दुरुपयोग वैद्यकाच्याच नव्हे तर व्यवहाराच्या इतर अंगांत ही फार होतो व तिकडे सरकारचे लक्ष जाणे अवश्य आहे. कांटे जात चार दिवस फेला असलेले पुढे जन्मभर स्वतःस प्रोफेसर हणवून घेणारे, हात चलाखीचे खेळ करणारे किंवा कुठ्या मांजरास दोन पायांवर उभे राहण्यास शिकविणारे 'प्रोफेसर' व बाप शास्त्री होते ह्मणून आपणांस ही शास्त्री पदवी लवून घेणारे हे सगळे फसवे नव्हेत काय ! या फसवेगिरीचे एक ठळक व गमतीचे उदाहरण पुण्यांत मूर्तिमंत नांदत आहे! मराठीतले एक कवि आपल्या नांवापुढे 'शास्त्री' हे पद लावीत असतात. ही पदवी यांना कोणी दिली हे ते कृपा करून प्रसिद्ध करतील काय? यांचे वडीलही नामांकित कवि व शास्त्री होत. चिरेजिवही टलाट व फलाफ जोडण्याचा यत्न करतात, मग बापाच्या संपत्ती बरोबर त्यांच्या पदवीचेही वारस होण्यास काय हरकत आहे अशा समजुतीने त्यांनी अलिकडे बापाचे नांव गाळून त्यांची पदवी आपल्या नांवाला जोडली आहे. अशी फसवेगिरीची उदाहरणे सुशिक्षितांत फार होऊं लागली आहेत, तेव्हां त्यांचा वेळीच बंदोबस्त करणे योग्य आहे. अशा फसवे गिरिणां आळ घालण्यासाठी सरकारने कांहीं निर्बंध केले तर त्यांचे कृत्य टीकेस कां पात्र व्हावे ते मला कळत नाही. मात्र हा निर्बंध घालतांना पदव्या देण्याचा हक्क सरकारने सर्वांशी आपल्या हाती न ठेवतां देशीसंस्थानिक, व वजनदार विद्वत्समाज यांनाही ठेवावा, व ते जर हक्काचा दुरुपयोग करतात असे दिसून आले तर त्यांचाही तो हक्क काढून घेण्याचा अधिकार आपले हाती ठेवावा. सदर लेखकांचे ह्मणणे विचार करण्यासारखे आहे यांत शंका नाही.

आयुर्वेदाचा गौरव

विलायतेंतल्या रॉयल सोसायटी ऑफ मेडिसिन नामक सुप्रसिद्ध चिकित्सक परिषदेपुढे वेरुचे सुप्रसिद्ध डाक्टर सी० मुथु यांनी एक निबंध नुकताच वाचिला. त्यांत

ते आयुर्वेदाविषयी ह्मणले की मृतदेहाची चिरफाड करण्याची कला सर्वांत आधी हिंदुस्थानांत होती. त्याचप्रमाणे पारा व इतर धतु यांचा उपयोग औषधाचे कामी करण्याचे शास्त्र हिंदी आर्य वैद्यकाचे प्रथम काढले. सर्पदंशावरचे अप्रतिम औषध आर्यवैद्यकांत आहे तसे कोठेही नाही. जंतुजन्य रोग, रक्ताभिसरण, व देशी टोचण्याची कल्पना हीही हिंदु लोकांचीच. हाड मोडले असतां ते जोडणे, डोक्याचे हाड कापून काढून रोगबीज काढून टाकणे, गुंगी आणणारे क्लोरोफार्मसारखे औषध देऊन शस्त्रप्रयोग करणे हे शोध त्यांनीच लाविले. बुद्ध्याच्या निर्वाणानंतर शस्त्रक्रियेला मांघ आले, आणि पोटांत औषध देऊन रोग बरा करण्याचा प्रघात वाढला. यावेळीं अनेक चिकित्सालये व वैद्यकशास्त्रे स्थापन झाली. आरब लोकही विद्या हिंदुस्थानापासून शिकले व ती युरोपांत घेऊन गेले. अत्यंत दुःखाची गोष्ट आहे की ज्या आर्य वैद्यकाची पाश्चात्य शास्त्रज्ञ इतकी तारीफ करीत आहेत त्याची खुद्द हिंदुस्थानांत सरकारकडून व खुद्द हिंदी लोकांकडून अवहेलना होत आहे.

संस्कृत ग्रंथांचा शोध.

संस्कृत ग्रंथांची खरी महती पाश्चात्य पंडितांना जशी कळली आहे तशी फारच थोड्या हिंदवासीयांना कळली असेल. संस्कृत ही पाश्चात्यांना परकी भाषा असून तिच्यांतले प्राचीन ग्रंथ शोधून काढणे, भिन्नाभिन्न पाठांचा विचार करून शुद्ध पाठ ठरविणे वगैरे गोष्टींचे त्यांचे प्रयत्न अविश्रांत चालले आहेत. कालिदासाचे मेघदूत काव्य सर्व विश्रुत व अत्यंत मनोरम आहे. याचे सध्याचे पाठ बहुधा जिनसेन, विद्युलता, मल्लिनाथी, वगैरे टीकाग्रंथावरून ठरविलेले आहेत. पण अलीकडे तिबेटांतही या काव्याची प्रत सांपडली आहे. त्याचप्रमाणे वलुभदेव नामक एका टीकाकाराची टीका ही नवीनच उपलब्ध झाली आहे. हा वलुभदेव १० व्या शतकांत झाला. या टीकेचे व अलीकडे उपलब्ध झालेल्या इतर प्राचीन पोण्यांचे साद्य घेऊन हळूहळू नांवाच्या एका पाश्चात्य पंडिताने मेघदूताची एक नवी आवृत्ति तयार केली आहे व ती लंडनच्या रॉ० ए० सोसायटीने छापून प्रसिद्ध केली आहे. त्याचप्रमाणे जावा बेटांत सांपडलेल्या महाभारताच्या पोथीवरून आपल्या इकडच्या भारताच्या अंतर्गत असलेल्या राजवंशावळी शुद्ध करण्याचे काम मि. हर्बर्ट नांवाच्या एका पाश्चात्य पंडिताने हाती घेतले आहे. त्याच प्रमाणे सयाम, कंबोजा, अनाम वगैरे देशांत अर्य संस्कृतीचे जे अवशेष राहिले आहेत त्यांचा संग्रह करून त्यांच्या अनुषंगाने हिंदुस्थानच्या प्राचीन आर्यसुधारणेच्या इतिहासावर प्रकाश पाडण्याचे दुर्घट काम मॉ० क्रीडीन् नामक एक फ्रेंच गृहस्थ करीत आहेत. या पाश्चात्यांच्या शोधांची माहिती फ्रेंच व जर्मन ग्रंथावरून कोणी मराठीत आणील तरी त्याचे मराठी भाषेवर मद्दुपकार होतिल.

माटारचा अपघात.

ता. ९ आगष्ट रोजी ग्वालेर संस्थानांत सिप्री येथे माटारचा एक मयंकर अपघात घडला. या अपघाताचे स्वरूप अधिक मयंकर झाले असते पण ईश्वर कृपेने ते टळले. ग्वालेरच्या महाराजांच्या दोन्ही राण्या, महाराजांची बहिण, व तेथील सरदारांच्या दहापांच स्त्रिया या माटारमधून हवा खाऊन परत येत असतां राजवाड्याच्या फाटकापाशी वळत घेऊन माटार जात असतां ती जाऊन भितीवर आदळली. गाडीचे तुकडे तुकडे झाले व आंत बसलेली माणसे एकदम फेंकली गेली. यामुळे कित्येक स्त्रियांना जबर दुखापती झाल्या आहेत. ईश्वर त्यांना लवकर आराम करो. अपघाताची बातमी ऐकतांच महाराजांच्या मातोश्री, खुद महाराज साहेब व इतर मंडळी घाऊन येऊन त्यांनी योग्य ते इराज ताबडतोब केले. याच वेळेस एक सांड जवळच चरत होता. अपघातामुळे झालेला मोठा आवाज ऐकून तोही उघडला, व जवळ कुत्री होती ती सैरावेरा घाऊन भुंकू लागली. असा सारा गोंधळ माजल्यामुळे स्थिति अधिकच बिकट झाली. तथापि काहीं स्त्रियांनी प्रसंगावधान राखून जखमी होऊन पडलेल्या स्त्रियांना व मुलांना उकट साह्य केले हे त्यांस भूषणावह आहे. दुखापत झालेल्यांची शुश्रूषा श्री. महाराजसाहेब व त्यांच्या मातोश्री आपल्या देखरेखी खाली ह्यार यूरोपियन डाक्टरांकडून फार काळजीपूर्वक करवीत आहेत. ईश्वर त्यांना लवकर आराम करील. पण या अपघातापासून श्रीमंत लोकांनी पुष्कळ गोष्टी शिकण्यासारख्या आहेत. त्या ते केव्हां शिकतील ते शिकेत

शंकराचार्य व कायस्थप्रभु.

सध्याच्या काळांत लोकांच्या धार्मिक प्रकृतीचे मान ज्याला पूर्णपणे ठाऊक आहे त्याला प्रामाणिकपणे असे खास वाटेक को अमुक जातीला वेदोक्ताचा अधिकार आहे आणि तमुक जातीला नाही हणून भांडत बसणे हणजे निरर्थक कालक्षेप—किंबहुना नुसत्या कृचाळ्या करून जाती जातीत द्वेष उत्पन्न करण्यासारखे नीचपणाचे कृत्य आहे. ज्यांना वेदोक्ताचा अधिकार निर्विवाद आहे त्यांची वेदावर कितीशी श्रद्धा आहे? त्यांतले कितीजण वेदोक्त कसे यथाविधि करतात? त्यांना वेदाचा अर्थ कितिसा कळतो व वेदांविषयी त्यांना आस्था किती वाटते? अशी वास्तविक स्थिति आहे तर आमचा वेदोक्ताचा अधिकार मतलबी ब्राह्मणांनी शंकराचार्यांना भुलथापा देऊन काढून घेतला अशी भांड करण्यांत तरी काय अर्थ आहे? करवीर मठाच्या शंकराचार्यांनी आपल्याच संस्थानाचा मागील एक हुकूम रद्द करून कायस्थप्रभु हे क्षत्रिय अतएव वेदोक्त कर्माचे अधिकारी आहेत असे जाहीर केले आहे. हणून त्या जातींतले किती गृहस्थ यापुढे गृहस्थाश्रमाला विहित असे अभिहोत्र ठेवणार आहेत? किंवा पंच महायज्ञांचे यथासांग अनुष्ठान करणार आहेत? धर्म, व धर्मप्रथ व धर्मविधी यांच्या संवे-

धाने समाजांत एवढी अनास्था असतां समाजांतल्या शहाण्यासुत्यां माणसांनी निष्कारण शुष्क नावीवळून जातिकलह माजवावा, आणि शंकराचार्यांवर आपल्या अधिकाराचे वजन पाडून त्यांच्याकडून त्यांच्या संस्थानच्या इश्रतसि न शोभण्यासारखा कबुली जबाब प्रसिद्ध करवावा यांत कोणता शहाणपणा आहे? पूर्वीच्या शंकराचार्यांनी ज्या शास्त्राधाराने कायस्थप्रभूंना क्षत्रिय ह्मणावयाचे नाकारले त्यांत कोठे चूक आहे हे हल्लींच्या स्वामि महाराजांनी तरी कोठे दाखविले आहे? ज्यावेळीं जसे त्यांच्यावर वजन पडले तसे हुकूम शंकराचार्य सोडीत गेले. जसे शिष्य तसे गुरु! अशा स्थितीत कायस्थप्रभूंना क्षत्रियत्वाचा इच्छ मिळाला काय आणि न मिळाला काय सारखेंच!

सूर्याच्या उष्णतेचा उपयोग.

‘मनुष्य आपल्या शास्त्रीय ज्ञानाची किती ही घमेंड बाळगो, पण जोपर्यंत त्याला सृष्टिदेवतेपासून फुकट मिळणाऱ्या सूर्याच्या उष्णतेचा एक शतांशही उपयोगांत आणतां येत नाही, तोपर्यंत ती घमेंड व्यर्थ आहे’ असे उद्गार नुकतेच एका मोठ्या शास्त्रज्ञाने काढले होते. सूर्याची उष्णता संचित करून तिच्या द्वारे यंत्र चालनाचे काम करून घेण्याचे यत्न आजपर्यंत अनेकवेळां झाले, पण त्यांस यश आले नाही. आतां इजिप्तमध्ये मि. शूमन यांनी एक यंत्र तयार केले आहे. त्याच्या योगाने जमिनीतून वर पाणी काढतां येईल, बर्फ करतां येईल, वियुत् उत्पन्न होईल, व त्या शक्तीच्या द्वारे हवे ते यंत्र चालवितां येईल. काहीं दिवसांनी आशियाखंड साऱ्या जगाला यंत्र शक्ति पुरविल. कारण त्या खंडांत वर्षातून १० महिने सूर्य प्रकाशतो व त्याच्या प्रकाशाला मध्ये कधी व्हड पडत नाही मि. शूमन यांनी शोधून काढलेले यंत्र ही आजपर्यंत बनविलेल्या यंत्रांवर सुधारणा आहे खरी, पण हे नेंव यंत्र तयार करून बसविण्यास व प्रथम चालू करण्यास मनस्वी खर्च येतो. एकदां यंत्र चालू झाले हणजे पुढे मात्र कवडीचा ही खर्च नाही. तेल, पेट्रॉल किंवा कोळसा यांच्या मानाने या यंत्राला प्रथम लागणारा खर्च फारच मोठा आहे. तथापि कोणी एखाद्याने प्रथम धाडस करून ते आणिल्यास हिंदुस्थानास त्यापासून पुष्कळ फायदे होण्याचा संभव आहे. आमच्या शाळां तून जे शास्त्रीय शिक्षणाच्या नांवाखाली अतिनिकृष्ट प्रतीचे केवळ बुद्धिविषयक शिक्षण देण्यांत येते, त्यापेक्षां आमची हवा व आमचा प्रकाश यांचा उपयोग करून घेण्यास शिकवितील तर लोकांचे केवढे कल्याण होईल!

प्रशंसनीय दूरदर्शिव

डा० रास विहारी घोष यांनी बंगाल प्रांती शास्त्रीय शिक्षणाचा प्रसार करण्याकरितां कलकत्ता युनिव्हर्सिटीला १० लक्ष रुपयांची जी उदार देणगी दिली आहे ती तर प्रशंसनीय आहेच, पण या उदारतेशी दूरदर्शित्वाची जी जोड झाली आहे ती आमच्या मते अत्यंत अनुकरणीय आहे. ही

देणगी ज्या शर्तीवर दिली आहे तीत एक शर्थ अशी आहे कीं शास्त्रीयविषयाचे जे प्रोफेसर (अध्यपक) नेमावयाचे ते चांगले विद्वान व लायक हिंदी गृहस्थ असावेत. त्याचप्रमाणे व्यवस्थापक मंडळ नेमावयाचे त्यांत ही कलकत्त्याच्या हिंदी व्यवस्थापकांच्या हती असलेले प्रोफेसर असावेत अशी अट घालण्यांत आली आहे. कलकत्ता युनिव्हर्सिटीने गतवर्षी कित्येक विषयांत व्याख्याने देण्यासाठीं लायक देशी विद्वान मिळत असतां फ्रेंच व जर्मन पंडितांची नेमणूक केली त्यावरून बंगालमधील विद्वन्मंडळीत बराच असंतोष माजला होता, आणि तो वानवाही होता. त्या प्रसंगाची पुनरावृत्ति न व्हावी हणून डा० घोष यांनी घातलेली अट दूरदर्शित्वाची व हिंदी विद्वानास प्रोत्साहन देणारी आहे याविषयी वाद नाही. आमच्या विद्वानांना आपली विद्वत्ता व कर्तृत्व दाखविण्यास संधीच दिशी नाही तर त्यांचे तेज तरी कसे पडोवें? ‘जीर्णमगे सुभाषितम्’ या ह्मणी प्रमाणे त्यांची विद्वत्ता जागचेजागीच जिळून जावयाची. यादृष्टीने पाहतां डा० घोष यांनी घातलेली अट अवश्य होती व ती त्यांनी घातल्याबद्दल आर्क्षी त्यांचे अभिनंदन करतो.

तुर्की बालवीर हुसेन नौरी.

‘आनंदा’च्या आगष्टच्या अंकांत तुर्की बालवीर हुसेन नौरी याचे चित्र व चरित्र आर्क्षी आहेत, ती अत्यंत रमणीय आहेत. तुर्की बालकन युद्धाची काळी बाजू आजपर्यंत पुढे येत असे. आतां त्या युद्धांतल्या कित्येक अत्यंत बोधपर व प्रशंसनीय गोष्टी प्रसिद्ध होऊ लागल्या आहेत. या युद्धाचे वेळीं तुर्की स्त्रियांनी दाखविलेल्या आत्म त्यागाविषयी प्रशंसापर उद्गार मागे एकेवेळीं आर्क्षी काढले होते. हुसेन नौरी याच्या चरित्रावरून अस्पृश्यस्तु तुर्कामध्ये सुद्धा देशसेवा, आत्मत्याग, वगैरे गुणांची प्रेरणा झालेली दिसते. नौरी या चौदा वर्षीच्या मुलाने बापाच्या मृत्यूचा मूड घेण्यासाठीं तुर्की सैन्यांत मोठ्या कष्टाने भरती होऊन युद्धांत समरांगणी जे अप्रतिम शौर्य दाखविले ते अत्यंत कौतुकावह होतें. अंगांत एखाद्या सद्गुणाचा खरोखर संचार झाला हणजे अस्पृश्यां ही त्या माणसाच्या अंगी केवढे नैतिक बळ येते याचे उत्कृष्ट उदाहरण ज्याला पाहावयाचे असेल त्याने आनंदाचा ताजा अंक अवश्य वाचावा अशी आर्क्षी शिकारस करतो.

वऱ्हाडवृत्त.

हवामान—आश्लेषाच्या उवाडी नंतर हा चालू मवा नक्षत्राच्या पर्जन्य अमृतवृष्टी प्रमाणे होत आहे. इतका यथाकाल व सुखसेव्य पाऊस फार वर्षा नंतर पडत आहे ही ईश्वराची कृपाच होय. अशा पर्जन्याचा दुसरा सुपरिणाम असा दिसतो कीं ह्मणा सारख्या ईतीचा बॉमोड होत आहे. पीके उत्तम अमून ती इतके गोड वोलतात कीं शेतकरी आनंदाने दुकत आहे.

रा. ग. खाजा महमद अक्रमखा डीपुटी पोलीस सुपरिणेंटंट यवतमाल यांची बदली आक्रयास करण्यांत आली.

रा. रा. जे. आर. जेम्स डिपुटी पोलीस सुपरिणेंटंट यांस नेमाडाहून उमरावतीस बदलले, व तेथून रा. रा. राणा लोकसमशेरजंग यांस छिंदवाडा येथे बदलले.

रा. रा. आर. सिम्पकिन्स यांस इल्लिचपुगास डिपुटी पोलीस सुपरिणेंटंट नेमण्यांत आले

रा. रुस्तुमजी फर्दूनजी अक्कारी धामिशानर यांस कालपासून १९ दिवसांची रजा मिळाली.

तहशीलदारांच्या बदल्या येथे प्रमाणे झाल्या आहेत.

रा. रा.	बदलीचे ठिकाण
दिनशा मेखानजी नर-	मंगळळ
गोलवाला	
कृष्णाजी गणेश सहस्रबुद्ध	वाशिम
बळवंत त्रिभक्क	चिखलदरा.

सन्मान—मेजर फ्रॉडन साहेब डिपुटी कमिशनर यांनी गेल्या गुरुवारी आपल्या कामाचा चार्ज रा. रा. स्त्रेनी साहेबांस दिला आणि ते फर्ले रजेवर विजायतेस जाण्यासाठीं त्याच दिवशीं मेलगाडीने रवाना झाले. त्यांच्या सन्मानार्थ वाशिम, आकोला वळापूर इत्यादि तहशीलतील काहीं प्रतिष्ठित गृहस्थांनी त्यांस कलाहाराच्या मेजवान्या दिल्या आणि हे इतके लोकप्रिय आहेत कीं त्यांच्या दर्शनासाठीं लोकांची गर्दी एक सारखी होत असे. त्यांस निरोप देण्यासाठीं स्टेशनवर पुष्कळ मंडळी जमली होती. साहेब बहादूर वऱ्हाडचे जुने अंमलदार असून नेहमी सद्गुण असेत आणि सर्वांस राजीखुषी ठेवण्याविषयी त्यांचा कायमचा संकल्पच आहे. या रनेत त्यांस उत्कृष्ट सौख्य व आराम मिळून ते पुनः तज्जितवाने होऊन येथे येवत असे आर्क्षी इच्छितो.

समाप्ति—बेरागांवच्या रेलवेच्या अपघाताची समाप्ति या सप्तकांत झाली. फेजदारी खटल्यांत तिघा आरोपींस शिक्षा झाल्या आणि रेलवेच्या चाकरांत हयगय उपयोगाची नाही हे शहाणपणही या खटल्यांनी रेलवेच्या नौकरास मिळेल. परंतु आमच्यामते खरा दोष रेलवेच्या व्यवस्थेत आहे आणि त्यामुळे प्राणघातक अपघात होण्याची द्वारे खुली रहातात. स्टेशन मास्तराला १२ तासांची चाकरी हणजे पाहटेच्या वेळीं अघात होण्याला संधी मिळते. १२ तासांची हमाली उदरभरणासाठीं मनुष्य पत्करतो पण त्याच्या कडून काम घेणाऱ्यांनी रेलवेच्या कामाचे महत्व पाहून निदान ४ तासांनी तरी कमी केली पाहिजे.

पुरवणी—आजच्या अंकासोबत वेळगात्र येथील श्रीराम तत्व प्रकाश छापखान्यांतिक पुस्तकांची जाहिलत वाटली जात आहे. तिकडे वाचकांनी अवश्य लक्ष द्यावे.

जाहिरात

जहागीरदार, इजारदार व सर्वत्र लोकांस कळविण्याचे की, सारजा मर्द मोरे श्वर ब्राह्मण रा. पांढरकवडा प्रगणे व तालुके केळापूर जि. यवतमाळ ही माझी सून आहे, हिच्या ताऱ्यांत मौजे बोरगांव प्रगणे व तालुके केळापूर पृथील

स. नं.	ए.	गुं.	आकार रु.
२७	१६	१	८०८
२८	११	१६	३०८
३७०१७			१२

ही दोन शेते व मौजे उकणी प्रगणे व ता० वणी पृथील

स. नं.	ए.	गुं.	आ. रु.
२२७	१०	३१	१०
२३२	१७	११	१६
२८०२			२६

पृथील दोन शेते व मौजे दाम प्रगणे बोरी तालुके वणी येथील

स. नं.	ए.	गुं.	आ. रु.
२३	१९	२९	१०

चे शेते हे वडिलोपार्जित असून सामलातीतील आहे व त्या सदरू शेतांत आमचा एक द्वितीयांश हिस्सा आहे. हिजला आमच्या शिवाय कोणी दुसरा वारस नाही. हिच्या देहांत देह आहे. तेथर्यंत हिने सदरू एक द्वितीयांश हिश्याचा अनुभव घ्यावा. ही आमच्या परवानगी वाचून सदरू शेते कोणास, विक्री, गहाण, बक्षीस, मृत्युपत्र किंवा अन्य तऱ्हेची अफरातफर करील तर ती सर्व रद्द समजली जाईल. व याजवदलची जबाबदारी आमचे वर नसून देणारी विधवा स्त्री व घणार याजवर राहिल. कळावे. ता० मा० ३०

सही

सिताराम विश्वनाथ भट ब्राह्मण रा० पाटण बोरी तालुका केळापूर जि० यवतमाळ नो. नं. १७

नोटीस

रा. रा. सकाराम वा। येसाजी जात कुणबी टाकरे रा० कोल्हाळ व गणपती वा। रायभानजी कुणबी मथारमारे रा० बोरव्ह इजारा ता० मंगळवडीर जि० आकोला खाली सही करणार यांजकडून नोटीस देण्यांत येते की तुला ऊभयतास मी सरकारी करण्यास मुखत्यार पत्र करून दिले त्यास सरासरी ९-६ वर्षे झाले जेव्हां कुलमुखत्यार पत्र आपणास करून दिले होते त्याचे उपर दोन महीने तुमचे समक्ष तंटा आपसांत तुजला लक्ष्मी-आपला जता ठराव होता व बाळा-उभयतास मी नवकरांचे पैमे व ताऱ्यांत देऊन नीकाल तुमचा केला ते वणी कुलमुखत्यार पत्राचे काम बंद १७ गुंटे कांहीं सरकारी माझे काम ना. प्रस्ताकारितां तुमचें कुलमुखत्यार पत्र रद्द केलेपार्जित माझे तर्फे कोणते सरकारी क देहांत देह घेव आपण ऊभतांनी कळ न ताचा अनु-तुही जबाबदार आहां मागेच आक्षीच पत्र दिले त्याचे ऊपर दोन कोणीच मुखत्यारपत्र नोटीस देऊन रद्द

होते ते तसेच विनाकारण राहिले तर आतां तुमचें मुखत्यार पत्र रद्द आन तार-खेपासून केले कळावे ता० १४-८-१३ इ. दस्तुर नारायण रामासा महाजन रा० मानोरा.

सही

भगवानजी वा। सरावनजी कुणबी मथारमारे रा० मौजे हीवरा वा। नि० हातची रेव नो. नं. १८

नोटीस

नोटीस बेशमी धोंडी मर्द सुलाजी. पुंड माळी रा० मौजे उकळी. प्र० व ता० मेहेकर जि० बुलडाणे ईस नोटीस. देणार खाली सही करणार रा० मौजे उकळी प्र० व ता० मेहेकर जि० बुलडाणे नोटीस देतो की तुही ता॥ ३०-६-१३ ची वऱ्हाड समाचार पत्रातील नोटीस नंबर २९ ची पवली. तू माझी लग्नाची बायको असून सुमारे १९ दिवसापूर्वी तू मजपासी नादत असतां तुला चुलता सयानी वा। रघुनी जयवळ रा० उकळी याचें फंदांनें तू मजपासून पळून जाऊन निवळ खोटी नोटीस देणारापासून त्रास आहे लोकांचे कर्ज झाले आहे नादण्यास तयार आहे वेगळें राहो अशा प्रकारे मनास वाटेल तसे खोटे लिहिले तू चांगली मजपासी नादत होतास परंतु सर्व फंदांनें आपले संसाराचा खराब करून घेऊं नकोस. मी नादविण्यास तयार आहे. तरी तू मजपासी वेगळी राहात हेतिस तमी राहून संसार करावा. जर तू दुसरा घरठाव करिसाळ तर रिती प्रमाणें तुजवर काम चालवीन. मग तुही कोणतीच तक्रार चारणार नाही ही नोटीस पावतांच माझे घरी येऊन नादावे जुळ्याचे ऐकू नये कळावे ता॥ १५-८-१३

सही.

नी० सुलाजी वा। आसळ पुंड नो० नं० १९ याची

नोटीस

नोटीस बेशमी भुलई मर्द संभु माळीन रा. पहराजिर तो। खामगांव ईस खाली सही करणार याजकडून नोटीस देण्यांत येते की तू माझी गंधर्वाची बायको आहे परंतु तुझी वाईट वर्तणूक अन् माझ्याशी स्वतः

अन्य वारस नाही. हें सदरहु शेत आपच्या परवानगीशिवाय कोणास विक्री, गहाण, बक्षीस, मृत्युपत्र, अगर अन्य तऱ्हेची अफरातफर करील तर ती सर्व रद्द समजली जाईल. व त्याची जबाबदारी आमच्यावर नसून देणार स्त्री व घणारा याजवर राहिल. कळावे

सही

सिताराम विश्वनाथ भट ब्राह्मण रा. पाटणबोरी ता० केळापूर जि० यवतमाळ नो० नं० २९

व्या २ वजन २९ तोळे कडे २ वजन २४ तोळे पोलवेट २ वजन ६ तोळे साकळी वजन २० तोळे जोडवे ४ तोळे १२ असे डागीन्यासह भावा बरोबर गेलीस सबब तुजला या नोटीसांने कळविण्यांत येते की ही नोटीस हीच फारकत असे समजून मी नवरेपणाचा हक्क सोडला. माझे डागीनें मजला १९ दिवसांचे आंत आपण देऊन माझे सहीची पावती घेऊन जावी तुजला वटव्यास तू दुसरा नवरा करावा माझे कडून मोकळाक आहे. मी नवरे पणाचा हक्क सोडला आहे. वरील मुदतीत माझे डागीनें आपण न दिव्यास कायद्या प्र॥ तजवीज केली जाईल आतां तुला मजवर अन्न वस्त्राचा कलम ४८८ प्र॥ कोणते ही प्रकारे हक्क राहिली नाही कळावे ता॥ ८।८। १३ ई०

सही

संभु वा। पुंजाजी हरमकार रा. टेंभुरण हातची नीमा असे. नो० नं० २०

नोटीशीचें उत्तर

नोटीस बेशमी जनी मर्द जाणू पाटील रा० आकोला (नवाबपुरा) अगर पळशी ता० बाळापुर ईस:-

खाली सही करणारा कडून नोटीस देण्यांत येते की तू ता० २८ जुलै १९१३ च्या अंकांत दिलेली नोटीस खोटी आहे. माझे अंगावरून वारें गेले आहे. ही गोष्ट खरी आहे परंतु तुला माझे घडून जाण्यास रक्त ६ महिने झाले आहेत. त्यां ७-८ वर्षांची मुदत खोटी दाखविली आहे. तरी येग केण प्रकारे तुही मजजवळ रहावयाची इच्छा नसल्यास माझी हरकत नाही. परंतु माझे घरचे दागीने तोडे वजन तोळे ४० चादीचे पायजेन्ना वजन तोळे ४० गुंडवाळ्या २० तोळे दंडवळ्या २० तोळे पाठल्या तोळे ६ चादीच्या एकूण चादी १२६ तोळे कि० ९४॥ व लग्नास लागलेला खर्च २०० रुपये शिवाय सोन्याचे दागीने ६ बाळ्या प्रत्येक ३ माझ्याच्या एकूण सोने १॥ तोळा नथ ३ माझ्याची ३ माशाची टोंगळे एकूण सोने २ तोळे याची किंमत ४८ रुपये एकूण सर्व ३४२॥ रुपये सोनीस पावल्यापासून आजपर्यंत सर्व लोकांना मध्यारी केली असून त्या संस्थानाकरितां लोकांनी वेळोवेळीं शेते व इतर देणग्या दिल्या आहेत. या सर्व इस्टेटची व्यवस्था आजपर्यंत तुही लोकांचे तर्फे पहात आला आहात हल्लीं आहांस असें समजते की, सदरहु संस्थानचे इस्टेटपैकी खाली लिहिलेले शेत.

मुक्काम सोमठाणे तालुका अकोला येथील शेत सरवड नंबर ४९ एकर गुंटे (२४६१०) आकार रुपये ९९ यापैकी निम्मे १ हिस्सा आपले स्वतःचे खानगी २

मालकीचा समजून त्याची विक्री केली आहे. ही गोष्ट तुही बेकायदेशीर केली आहे. सदरहु इस्टेट विकण्यास तुहांस कायद्यानें कोणत्याच प्रकारे अधिकार पोचत

खाली. तुहांस माझी बहीण नामें रत्नी ईम घेऊन जाण्याबद्दल पुष्कळदां कळविलें. व आक्षी खतः २-३ वेळ तिला तुमचे घरीं आपून घातडे. परंतु तुही वागवीत नाही. त्या मुळे ती ७ वर्षां पासून मजजवळ आहे. तुहांस या पूर्वी पोष्टानें ही नोटीसा केल्या परंतु उत्तर देत नाही. माझे बहिणीचे अंगावर तेवढा सोन्याचा किंमत ३० रूपये व दुसरी नेवरी चांदीची जोड, १ किंमत रूपये २० आणि कानांतिल (तोटी) फुळे चांदीची वर ६ मासे सोनें ढाळलेले २ किंमत रूपये १२ तसेच पायांतिल बिचवे किं. रु. १० चे चांदीचे गळ्यांतिल फुल ३ रूपये किंमतिचे. येणे प्रमाणें दागीने माझे स्वतःचे होते तेही तुही नेले. माझे बहिणीस आज पर्यंत अन्नवस्त्रा वदल दरसाळ ९० रूपये प्रमाणें ३९० रूपये खर्च लागला आहे. तो देऊन व वरील दागीने देऊन ही नोटीस पावल्या पासून १९ दिवसांचे आंत आपण तिला घेऊन जावे. तसें वरील मुदतीत तुमचे कडून न झाल्यास हीच नोटीस फारकती समजून मी बहिणीचे दुसऱ्याशी मोहतूर लाऊन टाकीन. मग तुमचा तिजवर कोणताही हक्क राहणार नाही. मुलीस पाठविण्या बद्दल माझी कोणतीच तक्रार नाही. मी पाठविण्यास तयार आहे. कळावे. ता. १७ आगष्ट १९१३

सही.

लालु मोतीराम सोनार रा. मलकापूर द. खुद नो. नं. २२

नोटीस

नोटीस बेशमी भाऊ वा। भगवान परदेशी लेहार रा० लेहारे ता० बाळापुर यांस:-

खाली सही करणार याजकडून नोटीस देण्यांत येते की, कसेबे शिगांव ता० खामगांव येथे पेटेंत कागली पुण्यात स्टेशनवर जाणारे सडकेचे उत्तर बाजूनें जी आमची मालकीची जागा आहे. ती जागा पूर्व पश्चिम फूट ३० द० उ० फूट ८० तुही आमचे जवळून माझ्यानें घेऊन त्या जागेवर तुही आपले खर्चानें इमळा बांधला आहे. तरी त्या जागेचे माझे तुही देत नाही. व हल्लीं ती जागा आहांस विकणे आहे. ती जागा दर फुटास छगने ५०

नारायण राधन फूट ४० अशी दत्तात्रय मुकुंद अघोर

आकोला बाजारभाव

हुंडी दर्शनी	१००।
सोने	२४४।
चांदी	७८।
जवारी नवी	८० ते ८९।
गहुं काटे	१०० १०९।
गहुं बनशी	११९ १२९।
जवस	१२६ १२८।
तेल	८॥ ९।
सरकी	११।
तीळ	८।= ८।
कापूस	९७ ९८।
ई आकोला जीन	७८।

सर्वोत्तम रक्तशुद्धि करणारा

डॉ. वामन गोपाळ यांचा
आयोडाईज्ड सार्सापरिला.

हा सार्सापरिला हजारों लोकांनी पन्नास
वर्षे अनुभवून उत्तम रक्तशुद्धि करणारा

आहे असे ठरविले आहे. ह्या औषधाने रक्तशुद्धि करणारा गुण वाटून इतर रक्तशुद्धि करणाऱ्या औषधांत "सर्वोत्तम" अशी ख्याती मिळविली आहे जुना संघिवात, त्वचे संबंधी रोग अशक्तता यांवर हें रामबाण औषध असून त्याचा सर्व जगभर फार वाखाणणी होत आहे. गुणकारी शक्ति देणारे औषध आहे याच्या दररोजच्या सेवनाने मन आणि शरीर यांस उल्हास वाटतो. किंमत एका बाटलीस सव्वा रुपया शिवाय टपाल खर्च.

औषध मिळण्याचे ठिकाण:-- डॉ. गौतमराव केशव

ने. नं. ११

५६३ ठाकूरद्वार मुंबई.

वृद्धपणाचा नाश व नवी जवानी.

नामर्दास मर्द वनविणारी

राजवंशी नवरत्न याकुती,

किंमत रु. १० देड मार्क "सॅडो"

व दिव्या नसांना मजबूत वनविणारे.

राजवंशी सांढ्याचे तेल,

किंमत रुपये ९ देड मार्क "सॅडो."

असंख्य लोकांनी एकच डबी वापरून अपरंपार शक्ती मिळविली आहे.

सरकारचे अनेकपक्षर, वैद्य व डाक्टर यांनी तपसून व वापरून उत्तम सर्टिफिकेट दिले आहेत.

ठिकाण:-- डॉ. शि. एच. भट, यांचा दवाखाना.

३८ जांबळी मोहळा मुंबई.

ने. नं. १२

नोटीस

रा. रा. केशव प्रल्हाद सोनार रा-
हणार राजुर ता. वाशिम यांस-
खाली सही करणार याजकडून नोटीस
देण्यांत येते की माझा वृद्धापकाळ झाल्या-
मुळे मी मझे जिवंत आहे तोंपर्यंत तू
आमचे उभयतांचे चांगले रीतीने अन्नवस्त्र
देऊन सेवा करसाल असे हेतू
जिंदगीचे म

जाहिर नोटीस

सर्वत्रांस कळविण्यांत येते की ता. ०
३८-१९१३ रोजी वन्हाड समाचारांत
नो. नं. २० ची जाहिर नोटीस दि-
लेलीच आहे आतां या नोटीसने सर्व-
त्रांस कळवितां की माझा मूळगा
वा टन

जाहिर नोटीस

सर्वत्र लोकांस कळविण्याचे की लक्ष्मी-
बाई नरहर रा. पाटण बेरी ता. बाळा-
पूर ही माझी सून आहे. हिच्या ताच्यांत
मोजे दा. मे प्रा. बेरी ता. वणी
येथील सर्वे नंबर २६ एकर १७ गुंटे
२३ आकार ११ चे शेत अन्नवस्त्राकरितां
दिले आहे. व सदरहु शेत वडिलेपानेंत
व सामलातीतील आहे. हिच्या देहांत देह
आहे. तेथेपर्यंत दिने सदरहु शेताचा अनु-
भव घ्यावा पालकडे वारसदार आझीच
आहो, हिजला आमच्याशिवाय ही कोणीच

अन्य वारस नाही. हे सदरहु शेत वन्हाड
परवानगीशिवाय कोणास विक्री, गहाण,
बक्षीस, मृत्युपत्र, अगर अन्य तऱ्हेची
अफरातफर करील तर ती सर्व रद्द सम-
जली जाईल. व त्याची जबाबदारी आम
व्यावर नसून देणार स्त्री व वेणारा
याजवर राहिल. कळावे
सही

सिताराम विश्वनाथ भट ब्राह्मण रा.
पाटणबेरी ता. केळापूर जि.
यवतमाळ

नो. नं. २९

अद्भुत चैतन्यवटी.

या वटिकांच्या सेवनाने रक्तशुद्धी, धातुपुष्टता आणि वीर्यवृद्धि, हे गुण आश्चर्यकारक अस्पावर्धीत दृष्टोत्पत्तीस येतात. शरीरांत नवीन रक्त वाढत जाऊन कांती सत्तेन बनते. नवीन जेम येऊन शारीरिक व मानसिक श्रम करण्यास उत्साह येतो. गरमी प्रमेहादी सर्व विकार नवे अगर जुनाट मुळले असले तरी त्वरीत बरे होतात. स्त्रियांचे गर्भाशयस्थ रोग पांढरी अगर लाल धुपणी आणि संततीचा अपायकारक असे अनेक विकार नष्ट होऊन संतती सुट्ट होते. या गोळ्या घेणाऱ्या स्त्री पुरुषांच्या शरीरांत अद्भुत चैतन्य प्राप्त होऊन स्मरण शक्ति व बुद्धि वाढते, सारांश कोणत्याही कारणाने नष्ट झालेली स्नायुची व इंद्रियाची शक्ति पूर्ववत प्राप्त होते. या कोणत्याही ऋतूत रोगी अगर निरोगी स्त्री पुरुषांनी घेतल्या तरी फायदेशीर होतात.

२४ गोळ्यांच्या वाटलीस १ रुपया. ट. ख. निराळा

याशिवाय हिमालयांतील दिव्य वनस्पती पासून महत्प्रयाने तयार केलेली अमोलिक आणि सत्वयुक्त व हटकून गुण देणारी औषधे विकाराबद्दल विचार करून पाठवूं. फक्त रोग्याने आपले वय व प्रकृतीमान सुवाच्य बळबोध भाषेत लिहून कळविणें. (औषधाबद्दल) १ रुपया व ट. खर्चासाठी ४ आणे पडतील.

पत्ता

श्रीयुत दयाचैतन्य महाराज हिमालय निवासी
वनस्पती वैद्यराज
फणसवाडी मुंबई.

नो. नं. १९

Oriental Government security
LIFE ASSURANCE COMPANY
Limited

ESTABLISHED IN 1874.

R. Paterson, Brown, Manager,
HEAD OFFICE—BOMBAY

FUNDSEXCEED 4 crores

CLAIMS PAID FOR OVER 3 CRORES
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is when claims arise, that the amount due under the policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the 'Oriental' keep well before them and act up to, treating their clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested:—if in miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the 'Oriental' are invested in Government Securities and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease of assured lives, and endowment policies matured.

Government Officers, Professional men, Tradesmen and others by employing income or profits in effecting life policies, at once secure the savings of many years.

As long he will live, and although he may have long to live, he had time to save much, his security is a means by which

मुक्काम सोमटान, the sooner a man makes his will, the sooner he is satisfied of the propriety of his arrangements in the records of the company. has left the family with a

हस्ता आप
ENTS WANTED. For terms

मालकीचा समजून ठारुण can be obtained on application. ही गोष्ट तुम्हा
आहे. सदरहु इस्टेट
दाने कोणत्याच
M. DESOUZA,
CHIEF AGENT, Nagpur

HANDESH No. No 16

फडके यांच्या वन्हाडसमाचार
शेवआश्रमांत हापून प्रारिड केले.

नाटीस

हिंदुस्थान सरकारचा हेम डिपार्टमेंटचा ठराव नं० २८३१-४२, ता० ८ डिसेंबर सन १८९९, यांतल खालील उतारा सर्व लोकांचे माहिती करितां प्रसिद्ध करण्यांत येत आहे.

ई० आर० के० ब्लॅकिन्सॉप
 नागपुर }
 ता. मे, सन }
 १९१३ }
 चीफ सेक्रेटरी, निस्वत,
 चीफ कमिशनर,
 मध्यप्रांत

ठराव

सेक्रेटरी ऑफ स्टेट फॉर इंडिया यांनी हिंदुस्थान सरकारचे नजरेस असे आणिले आहे कीं इंग्लंडांत गेलेले हिंदुस्थानांतल विद्यार्थी किंवा इतर रहिवाशी हे, जेथे पासपोर्ट [रहदारी परवाना] जवळ असणे इष्ट किंवा जरूर असते अशा परदेशांत प्रवास करिता यावा ह्मणून पासपोर्ट मिळण्यासाठी अर्ज करितात, व अर्जदार हा ब्रिटिश प्रजा आहे व ह्मणून त्यास पासपोर्ट मिळण्याचा हक्क आहे अशाबद्दल पुरावा नसल्यामुळे वारंवार अडचण पडते असे अनेक वेळा घडते. तसेच स्वदेशी परत जाऊं इच्छिणारे निराधार हिंदी लोक व पुरेसा पैसा नसल्यामुळे अभ्यासक्रम पुन करण्यास असमर्थ असे हिंदी विद्यार्थी यांजकडून साहेब महसूपांस मदतीसाठी वारंवार अर्ज करण्यात येतात.

२ अशा बाबतींत सेक्रेटरी ऑफस्टेट यांना समाधानकारक व्यवस्था करिता यावी ह्मणून गव्हर्नर जनरल इन कौन्सिल यांनी असे ठराविले आहे कीं इंग्लंडांत जाणारे विद्यार्थी व इतर हिंदी लोक यांचे मनावर खालील गोष्ट चांगली ब्रिचविणे अवश्य आहे. ती ही - त्यांनी हिंदुस्थान सोडण्यापूर्वी, ते ब्रिटिश हिंदुस्थानचे रहिवाशी असतील तर आपले जिऱ्हाचे मुख्य अधिकाऱ्याचे सहीचा [प्रेसिडेन्सी टाऊनमध्ये पोलिस कमिशनरचे सहीचा] व देशी संस्थानचे रहिवाशी असतील तर पोलिटिकल ऑफिसरचे सहीचा, या ठरावाम जोडलेल्या नमुन्याप्रमाणे ओळख पटविणारा दाखला (सर्टिफिकेट ऑफ आयडेंटिटी) घेऊन ठेवावा हें इष्ट आहे. विद्यार्थ्यांचे बाबतींत ह्या दाखल्यावर त्या विद्यार्थ्यांचे शेवटचे शाळेच्या अगर कॉलेजच्या मुख्य अधिकाऱ्याची सही घेऊन आणखी, जरूर असेल त्याप्रमाणे जिऱ्हा अधिकाऱ्याची (प्रेसिडेन्सी टाऊनमध्ये पोलिस कमिशनरची) किंवा पोलिटिकल ऑफिसरची सही घ्यावी.

ओळख पटविणाऱ्या दाखल्या (सर्टिफिकेट ऑफ आयडेंटिटी) चा नमुना.

- (१) अर्जदाराचें नांव _____
- (२) बापाचें नांव व जात _____
- (३) राहण्याचें ठिकाण _____
- (४) अर्जदाराचें वय _____
- (५) अर्जदाराचा देश* _____
- (६) बापाची [किंवा पालकाची] सामाजिक व सांपत्तिक स्थिति- _____
- (७) हिंदुस्थान कधी सोडणार ह्याची अंदाजानें तारीख _____
- (८) अर्जदाराचा इंग्लंड [युरोप] ला जाण्याचा उद्देश _____

सही _____
 डेप्युटी कमिशनर, अथवा पोलिटिकल एजंट अथवा शाळेचा किंवा कॉलेजचा मुख्य अधिकारी +
 अर्जदाराची सही _____
 माझे समक्ष सही केली.
 डेप्युटी कमिशनर किंवा पोलिटिकल एजंट.

* ह्मणजे तो ब्रिटिश मुखांत जन्मल्यामुळे किंवा राहिल्यामुळे ब्रिटिश प्रजा आहे किंवा देशी संस्थानची प्रजा आहे.
 + शाळांच्या किंवा कॉलेजांच्या मुख्य अधिकाऱ्यांच्या सहाचे सर्टिफिकेटांवर आणखी जिऱ्हा किंवा पोलिटिकल अधिकाऱ्याची सही घ्यावी.

नो० नं० २४

जाहीर नाटीस

सर्वत्र लोकांस कळविण्याचें कीं लक्ष्मीबाई नरहर रा० पाटण बेरी ता० बाळापूर ही माझी सून आहे. हिच्या ताच्यांत मेजे दा० मे प्रा० बेरी ता० षणी येथील सर्वे नं० २६ एकर १७ गुंठे २३ आकार ११ चें शेत अन्नवस्त्राकरिता दिलें आहे. व सदरहु शेत वडिलोपार्जित व सामलातीतील आहे. हिच्या देहांत देह आहे. तेथेपर्यंत हिनें सदरहु शेताचा अनुभव घ्यावा पालिकडे वारसदार आक्षीच आहो, हिजला आमच्याशिवाय ही कोणीच

अन्य वारस नाही. हें सदरहु शेत आमच्या परवानगीशिवाय कोणास विक्री, गहाण, बक्षीस, मृत्युपत्र, अगर अन्य तऱ्हेचो अफरातफर करील तर ती सर्व रद्द समजली जाईल. व त्याची जबाबदारी आमच्यावर नसून देणार स्त्री व घेणारा याजवर राहिल. कळावे
 सही
 सिताराम विश्वनाथ भट ब्राह्मण रा.
 पाटणबेरी ता० केळापूर जि०
 यवतमाळ
 नो० नं० २९

त्रिकाल दर्शी आरसा?

तुझास भूत, भाविष्य वर्तमान जाणणें असल्यास ही जाहीर खबर वाचून ओडर धाडा. ह्या आरशासारखें त्रिकाल ज्ञान प्राप्त करण्याचें साधन जगांत एकही नाही. तसेबंधानें शेकडों- सरटोफिकीटें मिळाली आहेत. श्रद्धालु मुले, आणि पुरुष स्वतःचे विचार आणि त्यांचे परिणाम पाहूं शकतात. गांव परगां देशांतर आणि दूरच्या मित्र व सोयऱ्यांच्या खबरा तुझांस सहज मिळूं शकतील. काम होईल किंवा कसे! अमुक बाबतीचे काय परिणाम होतील, व्यापारांत नफा तोटा, अमुक पदार्थाच्या किंमतीची कमीजास्ती, परिक्षेचे परिणाम, चाकरी कांहीं तुमच्या मनाचा खुलासा करावयाचा असेल तो सर्व होऊं शकेल. किंमत: -

साध्या कांचेचा रु. २-९ } प्रत्येक
 बिलोर कांचेचा मजबूत रु. ३-९ } पोस्टेज
 मुद्दाम मोठे बिलोर कांचेचा मजबूत रु. ६ } सहित.

हिंदुस्थाना बाहेरच्या ग्राहकांन २ रु० जास्त धाडावें.

आशाभाई वाघजीभाई पटेल मु०
 करमसद, ता० आनंद जिऱ्हा खेडा.

नो० नं० २६

जाहीर नाटीस

सर्वत्र लोकांस कळविण्यांत येते कीं, माझी आई सिता मर्द चाहादु तेजी वस्ता मलकापूर ही लबाड लोकांचें नांदीं लागून माझी स्थावर जिनगी मलकापूर येथील लहान बाजारांतल देान दुकानांची अफरातफर करण्याचे वेतांत आहे तर तांचे जवळून कोणी बक्षीस खरेदी गहाण वगैरे घेऊं नये. तिचा जिनगीवर अखत्यार नाही जर कोणी घेतल्यास त्याचें नुकसान होईल सवब अगाऊ नोटीशीनें कळविलें आहे कळावे तारीख २१ आगष्ट सन १९१३ इसवी.

मलकापूर सही
 मारोती चहादु तेजी दस्तुर खुद
 नो० नं० २७

नाटीस

श्रीयुत रघुनाथदास बाबा गुरु भगवानदास बैरागी अकोला यांस:-

खाली सही करणार यांजकडून नोटीस देण्यांत येते कीं, अकोला येथील खोलेश्वर संस्थान हे सार्वजनीक असून सर्व लोकांचे मालकीचे आहे. त्या संस्थानांत तुझी लोकनियुक्त दस्टी आहांत, सदर संस्थानास आजपर्यंत सर्व लोकांनी सर्व प्रकारें मदत केली असून त्या संस्थानाकरिता लोकांनी वेळोवेळी शेत व इतर देणग्या दिल्या आहेत. या सर्व इस्टेटीची व्यवस्था आजपर्यंत तुझी लोकांचे तर्फे पहात आला आहात हल्ली आह्मांस असे समजते कीं, सदरहु संस्थानचे इस्टेटीपैकी खाली लिहिलेले शेत.

मुक्काम सोमठाणे तालुका अकोला येथील शेत सरवड नंबर ४९ एकर गुंठे (२४११०) आकार रुपये ९९ यापैकी निम्मे १ हिस्ता आपले स्वतःचे खानगी २

मालकीचा समजून त्याची विक्री केली आहे. ही गोष्ट तुझी बेकायदेशीर केली आहे. सदरहु इस्टेट विकण्यास तुझांस कायद्याने कोणत्याच प्रकारें अधिकार पोचत

नाहीं. तसेच संस्थानची इतर खानगी मालकीची आहे. असे तुझी अलीकडील वर्तनावरून दर्शवित आहांत या नोटीसीनें आपणास कळविण्यांत कीं, आपण जी सदरहु संस्थानची विकली आहे ती परत घेऊन पुन्हा नांत ठेवावी तसें अपण नकेल्यास बद्दल आह्मांस फौजदारी कोर्टाचा करावा लागेल तसेच या नोटीसीनें णांस अणखी कळवितों कीं, यावर केल्या कृत्यामुळे आपण त्या संस्थानांत पर दस्टी राहणें हे फायदेशीर असे आह्मांस वाटते, सवब सदरहु संस्थानचे आजपर्यंतचे सर्व हिशेब व संस्था जिनगी सर्व लोकांचे स्वाधीन कळविले तारीख २१ आगष्ट सन १९१३ इ० आ

गुरुप्रताप गोविंदराम

खेमराज श्रीराम तर्फे मुकंददेवजी टीकमदास तेजमल तर्फे मुकंददेवजी जोरारमल गंगाधर तर्फे आपाजी जमनादास गिरधारीलाल तर्फे रा परशराम चिंतामण जोगळेकर गोपाळ हरी सावरकर वामन नारायण काळे अंबादास जयराम कासार नारायण लक्ष्मण मुजूमदार नारायण राघव बांडी दत्तात्रय मुकंद अघोर

आकोला बाजारभाव

हुंडी दर्शनी	१००
सोने	२४०
चांदी	७८
जवारी नवी	८० ते ८९
गहुं काटे	१०० १००
गहुं बनशी	११९ १२
जवस	१२६ १२
तेल	८॥ ९
सरकी	११ १
तीळ	८॥ ८
कापूस	९७ ९
ईई आकोला जिन	७